

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Doctrinale

Alexander <de Villa Dei>

[Straßburg], 12. Nov. 1491

De regimine accusatiui

[urn:nbn:de:bsz:31-290435](#)

De regimine accusatiui

Vacuita i. dea vacatōnū. Morati. Ego dictabā post phisias putre va
Querit. ut dūs ponit p̄t absolute. Solutio sic. ut laus do. Cune
Et ponit trib⁹ modis absolute. P̄rio cā b̄cuitat. ut dō ḡfas b̄cui⁹ dō.
q̄ deo dicam⁹ ḡfas. Sc̄do ponit absolute cā flatōis ut sequis relatio lo
cū habeat. ut habitatib⁹ in regiōe vmbre mortis lux orta ē eis. In q̄
locutōe si eis relativū nō es̄ positiū. h̄ aīs habitā. s̄b⁹ regere. t̄ et̄ sa
tis clara locutio. s̄ q̄ ponit i hac locutōe h̄ flatium eis opt̄z aīs ponit ab
solute. q̄ nō ē verbis vñ regat. Tercio vider dūs ponit absolute adver
bialz. ut ruri se ptinet qd audiat luci. i luce. Petr⁹ venit respi. Dicunt
tm̄ c̄ dā q̄ isti sunt alibi casus. t̄ q̄ illa noīa hnt e v̄l i in abitō. ut dīc ale
xader i p̄ma pte ibi. Sec̄t⁹ i v̄l i in e q̄nq̄z tm̄ dat v̄trūqz. H̄z poti⁹ viōz
q̄ ponit adverbialis s̄m officiū quēadmodū fuerat sup̄ d̄ ḡto dictum.
Arguit. ex isto sequet q̄ alexader estet hic diuinus. q̄ n̄ ponit neq̄
metōne facit de absolutoe ipi⁹ d̄ti sicut ponit absolutoe ḡti acci et ab
latiu. Dom q̄ ideo nō facit metōe de absolutoe ipi⁹ d̄ti. q̄ nlla diffi
cultas est in talib⁹ ordiib⁹. Et etiā facillime in talib⁹ ordiib⁹ p̄t intelligi
verbū a q̄ regunt. ut laus deo. suppleat sit. t̄ sic de similib⁹.

De regimine ge culatiui casus

sp. casus s. passiu. i. postponitur s. dictis
Accusatiui regimen subiungitur istis
Sententia est q̄ regimē accusatiui subiungit regimē de ḡto
et d̄to sup̄ declaratis. Qui⁹ rō ordiſ ē. q̄r ordo regimē sumi
tur penes ordinē casuū. s̄ ḡtūs t̄ dūs p̄cedūt accūm. q̄ ral̄ ē ordo regimē
nis inē cos. Sc̄da rō. ḡtūs t̄ dūs sunt casus substātie. accusatiui casus
d̄r accidētis. s̄ suba ē aī accidētis. pt̄z q̄r accusatiui ē casus trāstiu. t̄ q̄n
to aliqd magis ē trāstiu t̄ flūxible. rato veri⁹ accedit ad naturā acci
dētis. Sc̄do h̄ idē pt̄z. q̄r ḡtūs t̄ dūs vt i plib⁹ p̄strūnt cu noīb⁹ substā
tiā significatiib⁹. s̄ accūm cu verbis v̄l p̄ticipihs accidētia significatiib⁹. q̄
ex pte adiūcti dicunt casus substātie v̄l accidētis. ex q̄ sumi p̄t rō ordiſ.
Ex q̄ pte solutio vñ⁹ argumenti q̄ q̄s poss̄ argue. q̄ ḡtūs dūs accūm
euīde noīs idē signi. q̄ vñ⁹ n̄ ē casus sube ali⁹ accidētis. q̄r h̄ ver⁹ ē s̄m
rē et p̄ se. s̄ s̄m modū vñ⁹ p̄t esse casus habēs maiore s̄ilitudinē cu acci
dētis. v̄l ex adiūcto p̄t dici casus accidētalis siue accidentis
Arguit. regimē acci nō est distinctū a regimēnti. q̄ bic male de illo
loqt̄ alexader. q̄r quēnq̄z casum regit rect⁹ illū etiā regit obliqu⁹. vñ.
Quēnq̄z casuz rect⁹ hic inflectio regit ei⁹. Solutio. h̄ ē ver⁹ de regimē
ne actiu. h̄ aut̄ d̄r de regimē acci q̄ regit palliue. Vñ regimē actiuū ac
cusatiui ē q̄ regit alia d̄cēz. s̄ regimē passiuū ē quō regit ab alia d̄cē
Querit. a q̄ p̄tibus ordiib⁹ regit accūs. Solutio a sex. P̄rio a noī ad
iectiū. ut iobes est alb⁹ pedē. Sc̄do a verbo. vt lego euāgeliū. Tercio a

De regumine accusatiui

participio. ut leges lectioez. Quarto a positione. ut ad patrem. et sacerote re extendit ad deseruire. Quito ab interiezione. ut heu me miserum. O inef-

fabilis virum. Sexto ab adverbio. ut ecce magistrum.

freqne. s. pprum alicuius totius. s. alicuius tribuit gubnat et partem.

Hepe quod est partis totius datur. et regit illam.

Exemplu i qd illud adiectum nigrum ppetat. et re-

tal figura git illud acci facie hunc ibi eum illius ppetat.

Est ibi synodoche quando facie nigra. dentes

a. olbescit discalciata platta a. femia a. ornata a. crines

Albus tenua pedem mulier redimuta capillos

Aqua est qd dico importans ppetate pti attributum totius ut regem acci sunt illud pte o synodoche. ut ethiops est alb dectes. ibi h nomi alb. Et ppetate qd est i dectibus. et denotat totius ethiopem albus licet improbus. Et resolutum pns locutio et silens p verbu habet. ut ethiops alb dectes. i. qd albus dectes. Et ht illa regula pertinet. Adiectuum importans ppetate totius attributum pti ut regere acci significare totius ex vi synodoches. ut iobaines nobilis progenie. femina clara genus.

Arguitur de figuris determinat alexander in qta pte. q male loquitur hic o synodoche. qz diuersae scie habent diuersa considerare. Dicendum qd hic loquitur solu de synodoche inquit p ipm sit aliquo regnum acci. Sed in qta pte loquitur de natura ipsius synodoches in se. scz qd et quod fieri habet.

Arguitur. noia non potest regere acci casu. q falsa sunt exempla textus. Unus probat. qz inf dictione regere et recta debet esse. p porcio modo p significatione est casus translationis. qz solum verba vel eorum participia important translationem. qz ab illo tm regit. Dicendum qd hoc intelligi simpliciter pgrue absqz figura. qz p figuram bene regit a noia. ut hic patet.

Aqueritur. utrum pars debet capi. ppe v. coif. Solutio. large et coif put

se et cedit. qd qd est veracitatem pars integrum. ut sortes est alb pedem.

Vel pars essential. ut ornat animum. Vl. p illo qd est ppetas pti. ut sortes est pulcer color. Vel. p illo qd adiacet pti. ut sortes est pulcer vestes.

Aqueritur. qd triplex est synodoche. vel qd habet fieri. Solutio. qd p ponitur p toto. ut animus milicium est mibi nupt. v. ecouerlo. affer mibi fidei

i. pte fontis. Est autem duplet. s. locutio et constructio. Locutio est qd

p ponit p toto v. ecouera. vel qd ppetas pti attributum totius v. econtra

absqz incongruitate grammatical. exemplia dicta sunt. d. pmo ut affer rbe

nu. d. scdo. ut iohannes est alb pedem. In qd orationib nullus est vicinus pgruitatis

Constructio est qd ppetas pti attributum totius v. e. s. b. aliq pgruitate grammatical. Exemplu pmi. iacob est alb facie. ex. s. c. i. ppe est nobilis genit

De regimine accusatiui

Viciū in bac figura est q̄ accūs regit ab aliq̄ dictōe a q̄ cōgrue regi nō potest. Ratio excusans illud viciū est p̄moditas metri cū brevitate seruonis. qz brevi⁹ dicitur. alb⁹ pedem q̄ albus fūi pedem.

Querit. a q̄t p̄tib⁹ orōis accūs regit p̄ synodochē. Solutio. a trib⁹ p̄tib⁹. vñ florista. Adiectiva regūt passiuā neutraq̄ verba. Accusatū p̄ synodo c̄ten sibi iūctū. Alba pedē. dolet ille caput. s̄ frāgitur hic crus. Prio a noib⁹ adiectiuis. vt mīlier alba pedē. t̄ h̄ est adiectiuū vocē t̄ significatiōe sil. t̄ etiā ab adiectiuo t̄m significatiōe. vt iste ē rhetorič⁹ lingua. t̄ etiā ab adiectiuo puinciaq̄. vt hollādrin⁹ patriā. t̄ adiectiuū gētiliū. vt teutonič⁹ patriā. Et gerilia noia sunt q̄ deriuāt a noib⁹ regio nū vñ ideomatiū. vt saxonie⁹. westfalic⁹. teutonic⁹. Sz noia patria sunt q̄ deriuāt a noib⁹ ciuitatiū vñ opidoꝝ. vt monasteriēsis. supbaniēsis coloniēsis. Scđo a verbo passiuo. vt trūcat caput. t̄ a verbo neutrali. vt frigco manū. Tercio a p̄cipiis passiuoꝝ verboꝝ. vt mīlier redimita capilloꝝ. Ubi nōdū q̄ noia lūstatiua nō p̄nt regē accūm nisi p̄ trāssum. p̄tōeꝝ sumant. vt petr⁹ ē virgili⁹ liguā. Virgili⁹. i. rector vel poeta.

i. sepe sp̄. aliqd̄ i. ababz significatiōes. s. verboꝝ
Multotieſ verbū fert significata duoru

i. sono i. gerūdū i. deb̄ s. significatū i. notari

Voce geru ndū solet vnum significari

s. casus ista p̄tib⁹ orōis i. regit i. duos

Accusatūos hoc verbū dat tibi binos

p̄ q̄ i. p̄seuerat actiuū ḡn̄is i. accūs fūs rē receptā

Bū manet actiuū; sed et alter habetur eorū

i. accūs associetur sp̄. verbo nō mutatur

Qui si iūgatur passiuo nō variatur

Enīa ē q̄ verbū habēs significata duox verboꝝ verboꝝ q̄ vñū exp̄m̄t p̄ gerūdū. illō p̄t regere duos accōs dū manet actiuū. s̄ si resolutū i. passiuū tēc regit vñū illoꝝ accōꝝ. illō q̄ s̄ rē receptā t̄ nō q̄ variat. Et c̄plū p̄ni. vt vocē te grāmaticā. Et c̄plū scđi. vt vocēs a me grāmaticas.

Nōdū p̄ modū additōis. q̄ oīne verbū vletemēissime trāsituōis ēgit duos accōs. vñū q̄ s̄ rē recipiēt. aliū qui significat rē receptam

Queritur. qttuplex est verbū. Solutio. duplex. s. absolutū t̄ trāsituū

Absolutū ē quod sine obliquo generat p̄fectū sensuꝝ. vt flo curro. Sz

trāsituū ē qd̄ nō generat p̄fectū sensuꝝ sine obliq̄ a pte post. Et ē triplex

sc̄z debilis trāsituōis. vletemētis t̄ vletemēissime trāsituōis. Debil' trāsituōis est qd̄ p̄t regere oīne obliquū p̄ter accūm. nisi ille accusatiū fuerit p̄

porcionabilis sue significatiōis. Et c̄plū de ḡtō. vt mīsc̄reor insipientis.

De regimine accusatiui.

de dō. vt saevo tibi de abltō. vt fruor dō. Exemplū de accō. p̄portiona
te significatōis. vt nauigo navigatōes. curro cursu. Et iō vōt debilis
trāsitōis. qr ita debilē trāsīt ei? q̄ directenō p̄t ptigerē r̄ significatā p̄
obliquū. Ez vētemētis trāsitōis ē. cui? p̄fusa signif.atio specificat p̄ vñū
accū. vt lego libr̄. t̄ vōt vētemētis trāsitōis qr trāsīt ei? q̄ ē ita vētemētis
q̄ p̄t p̄tē ad r̄ directe eminatē significatōis ei? Ez vētemētissime tñ
sitois ē cui? p̄fuso nō p̄t specificari nisi p̄ duos accōs diuersas res fñtes
sine p̄iuctō media. vt doceo p̄tē rhetorica. Et d̄r nōnē diuersa fñtes. I
qr verbū nō vētemētissime trāsitōis p̄t vñ regē duos accōs ad idē p̄tē.
nētes. vt video aial hoic. Et d̄r sine p̄iuctō media. I qr verba vētemētis
trāsitōis p̄tē regē duos accōs copulatos aq̄uicē p̄ p̄iuctōes. vt vi
Arguit. si verbū vētemētissime trāsitōis bz du. Qdco p̄tē t̄ iohēz
op̄ verbo p̄ significatōes tñc ē equocū. qr equocū ē qd̄ plā s̄t. s̄ falsu.
ē. Solutio bz duo significata nō formaliz nisi vt significatū extēdit se
ad modū fñdi. qr bz duplēcē depēdētiā ad r̄. s̄ recipiētē t̄ ad r̄ ūceptā
Et ḡ d̄z sic itelligi. verbū habet significata duoz q̄p̄ vñū exp̄nit p̄ ge
rūdū virtualē t̄ in orō subintellecū. vt doceo te grāmaticā. i doceo te
tradēdo grāmaticā. i q̄ orō de doceo n̄ includit i se formalis illō gerūdū
qr nō signē id qd̄ tradō. Ex q̄ p̄tē q̄ ista d̄z itelligi de verbo vētemētissime
trāsitōis. qd̄ regit p̄p̄ duplēcē significatōes trāsitōis duos accōs ex sua
p̄p̄ natura. qr si b̄ verbū tradō nō eſz inuētū adhuc doceo regēt duos
accōs. b̄ exp̄nit solū vt exp̄sse videat quō accō diuersa fñt. Un̄ etiā ver
ba habēt duplēcē significatōes. s̄ generalē t̄ sp̄alē. t̄c req̄unt duos accōs
qr doceo s̄t trāsitōes ḡnale q̄ m̄ḡ discipulos informat. t̄ etiā trāsitōes
sp̄alē. qr eos informat i sp̄alē arte. Ex q̄ p̄tē q̄ nō regēt indifferēter q̄s
cūq̄ accōs. b̄ illos solū quoz vñus s̄t recipiētē. t̄ alius r̄ receptā.
sue r̄ circa quā actus verbi versat.

Queritur. q̄r dicit̄ sepe. Solutio ad significatū q̄ ista verba nō sem
p̄ requirunt duos accōs. Exemplū. vt vñā petij a dō hāc requirā.

Arguitur. gerūdū fgit vñū de istis accusatiuis. ḡ p̄us dicta falsa. vñ
alexāder. Hucq̄ gerūdūis. Solutio. qñ gerūdū explicite ponit tñc re
git vñū illoz accusatiuoz. b̄ qñ subintelli ḡt tñc amb̄ regēt a verbo vē
temētissime trāsitōis. p̄pter duplēcē eius depēdētiā.

Contra. si gerūdū nō regēt vñū illoz accōz. ḡ frustra subintelligit.
Solutio. gerūdū nō subintelligit de necessitate regimis illoz accusatiuo
rū. b̄ subintelligit p̄p̄ diuersos ḡd̄ trāsitōis tal' verbi. q̄p̄ ḡduū vñū p̄t
exprimi q̄ gerūdū. vt dictum est supra.

Querit. vt̄ verbū passiuū p̄t regere duos accōs. Solutio nō. s̄ vñū
tm̄ significatē r̄ circa quā verlat ac̄t̄ verbi. dūmō desēdit a verbo. s̄. r̄
vētemētissime trāsitōis. t̄ alter accūs variat i litū. vt doceo te grāmaticā

De regimine accusatiui

tu doceris a me grammaticā. et sic utūs verbī actiū mutat̄ i ablatiuū me
diāte pōe a v̄l ab. v̄n florista. q̄n̄ solet actiū variū sibi iungere casū
Passiuū reliquū digne sociabim⁹ lor. Et illi duo acci debet supponē.
Querit. q̄re verbū passiuū poti⁹ regit. **D**iuersis. vt pat̄ ex dictis
accīm fūtē r̄ceptā. **S**olutō. qz actiū t passiuū (licet diuersimode) ha
bet idē obiectū. s accīm fūtē r̄ceptā b̄t obiectū acē verbī. ḡ poti⁹ re
git illū. Q̄n̄ est act⁹ dupl̄ ex i illis verb̄. t p̄m⁹ mutat̄ i passiōez. t vir
tute illi⁹ mutatōis p̄mi act⁹ verbā passiuā p̄strūf̄ cū ablatō. nō tñ inqū
tñ passiuā. s inqūtñ passiuā verbōz velenētissime trāsitōis. Et q̄ p̄t̄ so
lutio isti⁹ argumēti. cū d̄r. verbā passiuā regit ablatū. ḡ nō accīm. **S**olu
tio ver⁹ ē inqūtñ passiuā sunt. s inqūtñ sunt velenētissime trāsitōis etiā
Querit. vt̄ ista verba p̄nt̄ regē duos accōs a pte. **V**p̄t̄ regē accīm
an̄ sic duos accōs a pte post. Et v̄d̄r q̄ sic. qz i eis ē duplex act⁹. ḡ req̄
r̄nt̄ duplex p̄ncipiuū a q̄ tal⁹ act⁹ egrediat̄. **S**olutio. n̄. qz vñcū suppositū
ē sufficiēs ad pducēdū illū accū. s vñ⁹ accusū sufficit ad specificadū ei⁹.
Arguiē. nullū verbū ē duo verba. ḡ nullū verbū b̄t signi. **L**oſiſiōez
cata duo z verbōz. qz b̄t significata duo z verbōz p̄supponit̄ duo verba.
qz significatiō ē forma verbī. q̄ m̄l̄iſiōata necessē ē ei⁹ materiā m̄l̄iſiōata.
Solutō. verbū b̄t significata duo z verbōz ḡnālē capiēdo significatiōez
vt̄ extēdit se ad modū fūndi t nō ad significatū. t ita nihil aliud ē nisi ver
bū b̄t duplē depēdētā sive duplē trāsitōez. t vñ⁹ accīm r̄git ex vi
velenētis trāsitōis. t alii r̄git ex vi velenētissime tñl̄itōis spēciālōnoitōe

.i. verbi .i. vis .i. actiū .i. iungitur

Infinitiuū natura modi sociatur

.i. verbi p̄s .i. inde .i. infinitiuus .i. demaē

Impersonalis tñ hinc modus excipiatur

post hoc ponitur triplēcīs accī .i. doctoz

Hinc datur exēplū tibi triplex: dic om̄ magistrū

Exēplū i q̄ infinitiu⁹ vocē r̄git accīm mḡz a pteān. t duos accōs a pte⁹.

Discipulos placidos mores de iure docere

Gentētia ē q̄ verba psonalia infinitiuū modi velenētissime trāsitōis
p̄t̄ regē sicut verba p̄dicta duos accōs a pte post. t p̄ter h̄ vñū a pteān.
et natura infinitiuū. et cepto infinitiuū verbi im̄ponal⁹ q̄n̄ regit accīm a
pte post. s illū casūz quē suū verbū a q̄ deseēdit. **E**t v̄d̄ addi. **L**actiue vocis.
pp̄e infinitiuū verbi psonal⁹ passiue vocis. q̄ regit p̄ se ablatiuū. vt̄ me a
mari a petro ē bonū. **E**t d̄r. velenētissime trāsitōis lpp̄e infinitiuū ver
bi velenētis trāsitōis q̄ regit tñ vñ⁹ accusatiū a pte post.

Querit. q̄t̄plex ē infinitiu⁹. **S**olutio. duplex. s. actiue vocis. t passiue

De regimine accusatiū

Wcis. Active vocis duplex ē. s. personal' et impersonal'. Personal' ē dupler. s. verbi trāsitiv' et verbi absoluti. Infinitiu' ut ibi personal' active vocis verbi absoluti regit accīm a pte an si nullū obl. quū a ptep': qz d natura i. finitiū ē regē accīm a ptean. vñ Ne crista. Infinitiu' sibi vult supponere qz. Et infinitiu' verbi trāsitiv' ē triplex. s. d̄bilis trāsitivis: velimētis et velimētissime. Et d illis loquendū ē qz tū ad regimē obliqz a ptepost. sic s. verb illa qz dēcēdit. Qui rō ē. qz quēcīqz casū regit verbū idicatiū modi. illū etiā regit alia verba ab illo descendētia. Et infinitiu' verbi passivi ē duplex. s. personal' et impersonal'. Personal' passiū vocis regit accīm a pte an ei ablettis a ptep' mediātē p̄pōe a v'l'ab. vt katherinā a me amari est vñ. Et infinitiu' verbi impersonal' passiū vocis regit illū casuz quē suū ver.

Querit. quō distinguit infinitiu' verbi personal' passiū. Cū a qz descēdit uē vocis. et infinitiu' verbi impersonal'. cū h̄nt eadē emiatōez. Solutio. i tri b̄ differunt. Prīo i significatōe. qz amari s'm qd̄ descēdit ab amor amaris passiū s'. Cēdo dñs qz tū ad resolutōz. qz amari ab amarē resolutē p verbū actiū. vt a me amari katherinā bonū ē. s. qz descēdit ab amor amaris resolutē in verbū passiū. vt me amari a katherinā bonū ē. Tercio differunt in p̄strūctōe. qz amari descēdēs ab amarē p̄strūctur cū ab latuo a ptean mediātē p̄pōe. et regit eadē casum quē suū verbū a qz descēdit. vt a me amari katherinā. s. qz amari descēdit ab amor tūc regit accusatiū a pteante. qz est infinitiu' verbi personal' et ablatis a partepost mediātē p̄positōe. vt me amari a katherinā. vñ. Si genitivo. post resolutio. tercio p̄stroe. Infinitiūs binos differre notato.

Arguit. isto exēplo test' ponūt tres accī a ptepost. ḡ tē. s. discipulos placidos et mores. Solutio. adiectiū et substantiū reputatē p uno accō.

Querit. vñ verbū possit regē qz tū or accōs. Solutio. sic dñmō ille qz tū significet tps i quo act' ille fieribz. vt dico ingrī docere discipulos placidos mores tres horas. et de illo accō dñ ibil. Prīatus verbū tē.

Querit. quō p̄gnoscitur ille accīs qz regit ab infinitiū a pteante. Solutio. ex resolutōe. qz si accīs p̄t resolutiū in nūm et infinitiu' i verbū finiti modi. tūc accīs tal' regit a pteante. Et qz nō p̄t fieri tal' resolutiō tūc regit a ptepost ab infinitiū v'l' alio verbo. vt Jobis ultio. Sic cū vlo manere. resolutiū sic. vlo vt is ita maneat.

Arguit. infinitiu' nō regit ḡtū an se. ḡ male ponitū h̄ tēt'. an̄ p̄batur in h̄ exēplo Virgilij. nos pauidi trepidare metu. in qz b̄ an se no minatiū. s. pauidi. Solutio. i h̄ exēplo ē antiposis. qz ibi trepidare p̄n̄ p̄trepidabā. Sed iste tēt' loquitur de orōib̄ simplici cōgruis.

Cōtra. in orōe simplici agrua infinitiu' nō vult habere an se accīm; ergo solutio falsa. Ans p̄baet in h̄ exēplo. petrus cupit eē doctor. Dicen qz ille utū nō regit ab illo infinitiū est. s. ab illo verbo personali cupit

b 2

De regimine accusatiui

Quia notandum quod esse et fieri regunt talis casus per se sibi habet autem se cui copularum posteriorum casum et quod enim non habet etiam deinde sequitur ut ego plimum cupio esse vel fieri doctor. Sicut dicitur est de aliis obligis de genere ut idigeo petri cupietis esse vel fieri poete de dicto. ubi in animo meo esset vel fieri oioso. sed accidere petri cupit esse vel fieri oiosum. sed ab illo. ut amor a te cupietur esse vel fieri virtuoso. Et de vi exempli dari non potest quod si vult per ostium.

S. verbi   i. vis   gubernat   i. accum a parte constructum

In infinitum natura regit preuenientem

i. accus fuisse rem suscipientem gubernatur natura

Doctrinam capiens regitur vi transitoris

S. verbū   i. gerundiu sic dictū   i. subintellectū

Hocque gerundiu tradendo dic ibi clausum

mō fuisse i. gubernat i. accus i. non mutat

Cuius vi regitur casus qui non variatur

p. qm sp. verbi sonū i. in beo sp. exempla i. exponi

Huū per passioni vocem volo dicta resolui

p. vel i. ibi i. locati gubernat i. accum i. p. p. natura i. transitui

Aut illuc positi regit hunc vis propria verbi

Genita huius tertiū est quod natura infinita regit rem recipientem docēnā et vi transitorum.

Sed accus fuisse rem receptam regit et natura verbi remētissime transitorum. Quod quidam dicunt a gerundio subintellecto. quod opinio pte et tertius esse.

Querit. quod alerāder loquitur ista suā disputatione. Solutio. Ceteri fallatio. quod tpe ei fuit opinio magna ab utraque pte. quod quidam volebant quod accus regit et vi remētissime transitorum. et quidam a gerundio subintellecto. Id absolute non est possit suā ne iste libellus ab eo positus rejeceretur. et etiam ne illos dissimilatos esse videbantur. quod iuxta suā senecē. In dubiis non diffiniens.

Querit. quod illaz opiniones est in melior. Solutio. Ceteri insperatae tenaces suās suās tio. prima dicēs quod regit et vi remētissime transitorum. Prior pte h. ex interiore alerāder et illo tertius. Postulo posco te. ibi dicit alerāder. quod atque regit ab illis verbis. Secundo dōposito illo gerundio et posito quod nūc est ē iunctū ad bucilla verba regeret duos accus. Tercio quod sic verbi remētis transitorum h. se ad unum accum. ita verbi remētissime transitorum p. regit duos.

Pontia pte. quod alias non est h. remētis in verbi remētis et remētissime transitorum. quod illud p. subintellectoz alterius verbi etiam p. ponit sine iocunditatem.

Arguit alerāder dicit quod regit a verbo subintellecto dicitur. Cui duobus accus ceteris. Qui vi regit casus quod non varia. Solutio. ibi non est locutus sum opinione p. p. a. alio p. Quid non dū quod h. gerundiu tradedo non sp. intelligit. sed etiam pte.

De regimine accusatiui

alium intelligi sum exigenia sine, ut in ista orde, postulo te pecunias. intel
ligit h̄ gerundum exigeo, ut postulo te exigeo pecunias. Et tunc ibi h̄ o
ctrinā capies. H̄ p̄icit q̄ oīs accusū rect⁹ a verbū istis a pte posī fūs rē reci
pītē in se doctrinā regit et vi trāsitōis. H̄z ali⁹ q̄ s̄ illō circa qd̄ versat
act⁹ verbī regit et vi rehemētissime trāsitōis. ut p̄t̄ et supradictis.
Querit. i. triplici dīntia sunt verba rehemētissime trāsitōis. Solutio.
i. triplici dīntia. Prior qdā iporat actū vocēdi vt doceo. Secdo sūt q̄
dā q̄ iporat actū rogādi, vt peto. Tercio verba actū p̄struēdi seu ornā
di fūctia. ut vestio te tunicā. et d̄ ill̄ sup̄ dictū est in regimine datui

sp̄. casib⁹ i. tributa q̄ naturā et vi transitōis

Accusatiui data per vim transitōis

i. si trāsitive ponat sp̄. verba i. p̄tinue tenebis

Si vox cocordet actiua frequenter habebis

Sententia est q̄ verbū actiū frequenter regit accusatiū et vi tran
sitōis. si tale verbum fuerit trāsitive possum.

Querit qn̄ verbū actiū ponit trāsitive. Solutio. qn̄ iporat actū trā
scītē i alter⁹. Et capi⁹ i. p̄posito q̄ oī illo qd̄ s̄ actū trāsente i alter⁹ rea
lis v̄l obiective. i o: ut verbero iobez. lego libz. v̄l' o2. ut crīmior iobez.

Arguit. verbū actiū n̄ regit accīm ex vi trāsitōis. Cloq̄ mirabilia
ḡ text⁹ male dic̄. Si wt̄ p̄cozder actiua freqnt habeb. I Ans. p̄ba in h̄
verbō noceo. qd̄ ē actiū. et regit tm̄ dñm: ut noceo tibi. Solutio. e verbū
actiū fūm v̄cē tm̄ et nō fūm significatōez. qz nō s̄ actū p̄ modū trāsēntis
i alter⁹. qd̄ req̄is ad h̄ et regat accīm. et etiā intelligit regulā ista de ver
bis actiū fūm v̄cē q̄ etiā fūm significatōez. ut sunt amo doceo lego z̄.

Cōtra. verbū actiū fūm v̄cē et significatōez s̄il' lūmpū nō regit accu
satīu. ḡ illa solutio est minus vera. Antecēdēs p̄ba in h̄ exēplo. Audiuī

ex lege q̄ christ⁹ est iudex futur⁹ viuoꝝ et mortuox. Solutio. h̄ totū

supplet vicē accī. sicut etiā multipliciter aliqd̄ supplere p̄t vicē nominati
ui. ut patuit ibi. Quale intrāsito rectū supponere verbo.

Querit. q̄r̄ d̄ i textu freqnt. Solutio. pp̄t̄ tria. Prior pp̄t̄ h̄ qn̄ ver
bi trāsitive ponit absolute. ut ego amo. ibi nullū regit accīm. Ans. Flori
a. Verbu qd̄ trāsitive dic sepi⁹ eē solutū. Secdo d̄r̄ freqnt. pp̄t̄ verba debi
lis trāsitōis. ut faueo tibi. nisi accus fūerit p̄portionabil' significatōis.

Tercio pp̄t̄ illō verbū supplico qd̄ ē trāsitive. tm̄ nō regit accīm. ḡ dñc p̄
scian⁹ q̄ verba de p̄catōez iporatā regit accīm. p̄ter supplico qd̄ regit
dñm. ut supplico vobis. vñ supplico s̄ p̄ modū perētis se supplicē diſpo
nere. et sic nō s̄ idē qd̄ peto. q̄r̄ etiā nō regit accīm casū v̄l' duos sic peto.

Querit. q̄t̄ triplicia verba p̄p̄ceduntur s̄b hac regla. Solutio. triplicia.

Prior oīa verba actiua i oīmata in qūtū trāsitive ponunt. ut amo lego.

b 3

De regimine accusatiui

Seco oia verba deponētalia ut i plurimi. vt sequor loqr. Tercio omnia verba p̄mūia i actiuia significatiōe capta. vt osculoz hortoz criminor

(Notandū q̄ verba passiuia p̄nt regere accusatiui q̄nc modis. Prio p̄ synecdochen vt corrigitur nates. vulneraē manū. q̄ illā regulā. Sepe qđ est partis. Seco verba passiuia venetiā a verb velenētissime trāsīto nis. vt voceris grāmaticā. p̄ illā regulā. Nec dāt passiuia. Tercio verba passiuia trāsumpta. vt capre pacūtūr siluas. i. pacēdo corrodūt siluas p̄ regulā. Verbaq̄ sūptaforis. Quarto regūt accīn fñē causam effici entē passionis. vt accusat furē vel latronē aut mēdaciē. qui modus sarcis rarus est. Quinto verba passiuia regunt accusatiui ex virtute p̄positōis vt iste p̄trabitur aulā. i. q̄ aulā. ibi. Verba composito z.

(Queritur. vtrū omne verbū mūdi p̄t regere accīn sicut dtm. Solutio. omne verbū mūdi p̄t regere accīn t̄pis p̄ illā regulā. Ornatus verbum. Et in eodē sensu regit ablatiui. vt legi duas horas vel duab̄ horas.

(Queritur. vtrū verba absoluta p̄nt regere accīn p̄ istā regulā. Solutio. sicut verba trāsitiua absolute posita nullū regūt casum. ita verba ab soluta trāsitiue posita p̄nt regē accīn casuz. Et h̄ p̄tgit sex modis. Primo p̄ synecdochen. vt colet caput. Seco q̄ trāsumptōez. vt iohes ard̄ deū. i. ardēter amat. Tercio qñ p̄struitur cū verbo iportate actū circatē pus versatū. vt sup̄. Quarto qñ verbū iportat actū circa loci versatū. vt ambulat aḡ. Quito qñ verbū iportat actū versatū circa causam. vt te ctoz antelat pliū. Setto qñ tal' accus tonis adverbialis. vt ille vivit de um. i. deifice. Septio verba fñtia actū flied. vt lugeo p̄rez. viii. Synecodo chen causa loca tpus. iiii gito trāsumpt. X̄ op̄sitū verbo quartū iunxere soluto. Sic. pp̄z in gas trāsticie carmina subdas.

(Queritur. quid ē verbū trāsitiui. qđ absolutū. Solutio fin. Floristā. Verbū trāsitiui est illud qđ req̄rit obliquū a p̄tepost ad faciēdū pfectā sententiā. vt lego metra. Sed absolutū et opposito ē illud qđ ad faciēdū pfectā sententiā nō req̄rit obliquū a p̄tepost. vt curro ambulo z.

(Querit. q̄ est dr̄ititia inf̄ verbū actiuū t̄ actiuū generis. Solutio. ista genera verbi distinguit duplicitē. Prio penes significatiōe. t̄ sic omne illū verbū est actiuū generis qđ significat agere. t̄ illū passiuū generis qđ significat pati. t̄ illū neutral' qđ nec actōez nec passiōem significat. He cūda differētia attēdit et p̄te terminatōis. qz verbū actiuū generis ē qđ desinat in o. et p̄t accēper. et facere de se passiuū. vt amo amo. s̄ verbum actiuū est quod active significat actū trāscētē in alterū siue terminat ī o siue in o. vt lego criminor luctor.

(Queritur. vtrū sentire videre sunt verba actiuia. t̄ videſ q̄ nō. quia nō significat actū trāscētē. qz visio fit int̄ suscipiēdo. sūl̄ gustatio odo ratiō z. vt p̄z p̄ pbm̄ in de sensu t̄ sensato. t̄ q̄ de aia. Solutio. verbu

De regimine accusatiū.

dicit actiū duplicit. Prīo p̄ncipalē t̄ p̄mo ēdu. t̄ illō s̄t actū trāscēte de vno ē alter⁹ realit. t̄ sic ista p̄dicta verba nō sunt actiua. Alio mō d̄r verbū actiū min⁹ p̄ncipalē t̄ in scđo ēdu. qñ. s̄t actū egredieſe obiectiue de vno ē alter⁹ iprope. t̄ sic ista sunt verba actiua.

Queritur. quorū p̄ditōes req̄uitur ad h̄. q̄ aliquid verbuſ sit actiū generis. Solutio tres. Prīma q̄ finiuntur i. o. Scđo q̄ habeat passiuū in or. Tercio q̄ regat accm̄ fñtē rē rōnale. t̄ ḡ p̄medo p̄rādeo nō sunt actiū generis. vñ. Ad gen⁹ actiū tria occurrit. i. o. finis. R̄ capiat d̄ se passiuū p̄creat inde. In rōnale rē trāseat atq̄ sit et. o. Et q̄rtus casus sit ei semp sociandus. Et illa tercīa p̄ditio nō requiriſt in quolibet verbo actiū generis. sed solū in illo quo est pure actiū generis.

Queritur. q̄ triplicia sunt verba actiua. Solutio. triplicia. qdā significant actū trāscēte in rē rōnale. t̄ ista sunt in p̄mo ēdu. Alii s̄nt rē trāscēte i rē iaiatā t̄ irrōnale. vt p̄medo p̄scē. t̄ illa sunt in scđo ēdu. Tercia sunt verba actiua q̄ s̄nt actū trāscēte i rē iaiatā. vt fabrīco frenum.

Queritur. q̄ t̄tuplīci. drātia sunt verba actiū gñis. Solutio. septuplīci. qdā ēgūt solū accm̄. vt diligō p̄do rē. Quedā regūt accm̄ cū ḡdō. vt sūt verba accusandi laudādi t̄ vēdēdi actū fñtia. vt accuso te furti. Quedā regūt accm̄ cū d̄o. vt disco tibi veritatē. Quedā accm̄ cū ablō. vt saturo repleo rē. Nulli⁹. Gracidiā mēa saturā tuo sanguine. p̄uo te vestib⁹. Quedā accm̄ cū ablō mediate p̄pōe. vt audiui hoc ex patre meo.

s. absolute s. cū p̄pōe sp. accm̄ interdū .i. sociabis
Verbo composito casum qñqz locabis

Exēplū i q̄ exire p̄posite figure regit illū.

s. casu .i. exigit .i. p̄positio accm̄ penates virtute illi⁹ p̄pōis extra.

Quē dat cōponēs. vt vis exire penates

Sentētia est q̄ verbū absolutū p̄positū cū alia dictōe sepe regit eundē casum quem regit dictio cum qua componēs. vt eteo ecclēsiā .i. extra ecclēsiā. adeo magistrū. excurro forum. platoꝝ yndas.

Exigitur. exēplū textus ē falsum. in quo dicit. exire penates. q̄ exire nō ēgit accm̄ s̄ ablatīvū. p̄bat p̄ Virgilii q̄ dicit. Quid facerē neḡ me seruitio exire licebat. Dicēdū q̄ eteo p̄positū ex duob⁹ integris. s. et t̄ eo regit ablatīvū. vt in exēplo argumēti. s̄ p̄positū ex vno corrupto t̄ vno integrō. vt eteo ab eteo t̄ eo tūc regit accm̄. t̄ ita capiſt in exēplo textus.

Exigitur. sunt multa verba p̄posita que nō regunt illi⁹ casus quē regere p̄t illa p̄positio cū q̄ cōponunt̄. ergo iste text⁹ ē falsus. Abs⁹ p̄bat de istis. Abs⁹ assiduo arrideo t̄ obuiō t̄ occurro q̄ regūt tñm dñm. Diſcendū regula nō habz vniuersalē de omnib⁹ verb⁹ p̄posite figure veritatem. s̄ de quib⁹ qdā tñm. ideo dicitur in textu nō tāter sepe.

b. 4.

De regimine accusatiū.

Querit. q̄ p̄ditōes req̄unī ad h̄ q̄ aliq̄d verbū posset regē accīm per istā regulā. Solutio. q̄tuo. **A**ria ē q̄ verbū ante p̄positōes debet esse absolutū. t̄ p̄p̄f h̄ adopto plego et silia nō regūt accīm p̄ istā regulam.

Secda p̄ditio ē q̄ p̄tes debet significare i p̄positōe illō q̄ s̄nt extra cō p̄positōes. p̄p̄f ea adamō derideo nō regūt accīm p̄ p̄sentē regulā. adamō .i. valde amo. ibi ad valz m̄ siē valde. **T**ercia p̄ditio ē q̄ tale verbū nō sit nūmis absolutū an p̄positōes. ita q̄ ei⁹ absolutio poss̄ iuari p̄ p̄p̄f p̄p̄ly assūm. qđ nō regit accīm. q̄uis p̄ponit eb ad t̄ sum. **Q**uartā p̄ditio ē q̄ p̄ncipale verbū nō sit nūmis trāstīvū an p̄positōes. eo q̄ ei⁹ trāstīo obscuraret p̄p̄f. t̄ p̄p̄f h̄ inscrīto nō regit accīm p̄ hāc regulam.

Querit. q̄r̄e bz i tertul qñq̄z. Solutio. q̄r̄ ista regula nō ē vñiversalis. Ita q̄ verbū s̄p̄ regat casūm q̄ē regit dictio p̄ponēs. vt ihuenio tibi. inuenio te. arrideo huic t̄c. t̄ sic de q̄busdā verificē. **V**n̄ verbū illō iurta i tentōes regule p̄positū nō dicit ampli⁹. absolutū s̄ trāstīvū. q̄r̄ naturā talē habz p̄positio i p̄positōe q̄ de absoluō posset facere trāstīvū.

Querit. quot modis ponit p̄positio. Solutio. duob⁹ modis. s. p̄ appositōes et p̄ p̄positōes. **P**er appositōes ponit qñ ex ipa ⁊ dictōe cui adiungit nō sit aliqd vñū. vt ad patrē. apud villā. **S**z p̄ p̄positōes ponit qñ ex ipa ⁊ dictōe cui adiungit sit vna dictio. vt ex eo de q̄ ad p̄politum. **E**t p̄positio p̄ appositōes qñq̄z ponit post suū casuale. vt qui cū. quādoz p̄ponit inter adiectīvū ⁊ substantīvū. vt qua de t̄ et t̄c.

Querit. quot officia habz p̄positio. Solutio. multa habz in p̄positōne. **P**ri⁹ p̄plet. vt facio pficio. **S**ecdo mutat significatū. vt facio ificio. **T**ercio minuit. vt rideo lubrideo. **Q**uarto mutat gen⁹. vt sperno asp̄noz. **Q**uito mutat pingatōz. vt cubare accubere. **S**exto mutat regimē. vt rideo verideo. **S**eptimo mutat accētū. vt sum assūm. **O**ctavo repelit regimē id ē facit de trāstīvū absolutū. vt facio sufficio. vñ. **L**opos̄tū genū. accētū. t̄ significatā. **N**utat. dat regimē. sepe repellit idem.

Motadū q̄ verbū p̄positi figure qñq̄z p̄t regere duos accōs. vñ et sua p̄p̄a natura p̄ illā regulā. **A**ccusatiūs data l̄t alīt ex pte p̄p̄dis cū qua p̄ponit. vt trāsser nos polū. i. fer nos trās polū. t̄ sic patz regimē illud ex resolutōe. vt traduri p̄tz pontē. i. duri p̄tz trās polū.

Querit an p̄positōes per cōpositōes faciūt indifferēter verbū rege re accīm vel ablatiū. **S**olutio. p̄positōes d̄scrūtētes ablatiū casū ple rūq̄z faciunt cōpositū regere ablatiū. vt expello excido. vt res excidit m̄bi memoria. depulit cū arce. anguilla ē m̄bi manib⁹ clapsa. sic silz p̄ pos̄tōes d̄scrūtētes accusatiōe casū faciunt verbū regere accīm casū. vt rixus allabitur coloniā. **M**ota qñ ex eo repitūt cū ablatiū. vt i. **S**opo. semen exi⁹ humo. tūc nō componit ex corrupto ⁊ integro. lab extra ⁊ eo. sed ex duobus integris. sc̄z ab ex ⁊ eo.

De régimine accusatiū

verbū ipsōnale b̄ verbū b̄ verbū b̄ verbū s. verba ipso
Penitent et tedet miseret piget et pudet ista

s.casus associant s.casus
Accusatiūos sibi iungunt et genitiūos

ex vi nature s.accī ex vi trāsitōis s.genī

Natura primū; sed trāsitōe secundū

Quia ē q̄ ista verba ipsōnalia i textu posita r̄gūt accī cū grō. accī
ex vi trāsitōis. s. genī ex vi nature. Exēplū. vt tedet aīaz meā vite mee.
miseret me tui. pudet me i grātē. t̄ illis exēplis accus̄ s̄ r̄ patiētē. et
grūs s̄ mafia circa quā versat̄ acē. Et rō isti⁹ regle ē. qm̄ ista verba i
portat duplēcē dēpēdētiā. Nō dēpēdēt ad r̄ cui iſerēt passio. t̄ regūt
accī. Qdō dēpēdēt ad res inferētē passiōez. t̄ regūt genitiū

Queritur vtrū ista verba possunt regere quēlibet genī et quēlibet ac-
cusatiū. Solutio. nō s̄ solū illū accusatiū q̄ significat r̄ cui inferetur
passio. et illū genī qui significat r̄ inferētē illam passionē.

Querit. q̄ ordī regit isti casus. Solutio. s̄ modē nos accus̄ r̄git
a pteān. t̄ grūs a ptepost. Qui⁹ rō ē. qz fīm pscianū verba i līa posita im-
portat passiōes intrisēcal. ḡ dēct̄ h̄c p supposito illū t̄minū q̄ iportat r̄
cui iſerēt passio. vt me penitent peti. ille accus̄ me s̄ r̄ recipiētē passiōez.
s̄z penitētē. t̄ grūs peti s̄ r̄ inferētē illā passiōez. In q̄ fundat̄ loc⁹ dy
altric⁹ a cōit accidētib⁹. vt penitent. ḡ deliq̄t. Illa enī ē natura verborū
passiōez q̄ dictio fīns r̄ cui iſerēt passio regit a pteān. t̄ dō significas
r̄ inferētē passiōez regat̄ a ptepost. vt ego amo a katherina. t̄ p̄ pīmū
intelligit accus̄ q̄ regit a pteān et vi nature. q̄ scđm grūs q̄ regit a pte-
post ex vi trāsitōis. v̄l̄ veri⁹ ex vi effect⁹ cause efficiētis.

Querit. vtrū verbū ipsōnale p̄t regē aliquē casum a parteante. So-
lutio. nō. qz p̄ b̄ verbū ipsōnale distinguit a vtrū ipsōnali. et ptez quia
verbū trahit suā ipsōnalitatē a supposito. Si ḡ verbū ipsōnale haberet
suppositū seu casum a parteante nō eīz ipsōnale b̄ ipsōnale. b̄ aut̄ sibi
repugnat. t̄ ipsōnale dicit p̄uatōez p̄sonē ratōne negatōis incluse

Arguit. verbū ipsōnale p̄t regē aliquē casū a pteān. ḡ t̄. Ans p̄bat
i b̄ exēplo. video iobez legere. ibi le gere ē verbū ipsōnale t̄ regit a pte
q̄ illū accī iobez. Solutio. nos loquimur d̄ ipsōnali⁹ n̄ infinitū modi
Cōtra. verba ipsōnalia alteri⁹ modi p̄nt regere casum a pteān. er-
go solutio falsa. Ans p̄bat. qz illud verbū p̄t regere casuz a parteante
q̄d b̄ illū modū fīndi fīm quē casus a pteante regitur. s̄ illū modū signi-
candi fīm quē alīq̄ dictio regit casum a pte aīz habet ipsōnale qui ē mo-
dus significādi q̄ modū fluxus t̄ fieri dicibil⁹ de altero q̄ conuenit om̄i
verbo. etiā p̄uenit verbo ipsōnali. ḡ verba ipsōnalia regūt casum a

De regimine accusatiū.

pteante. Nicendū q̄ lic̄ verbū impsonale significat flūrū t̄ fieri. t̄ in-
tellect⁹ p̄siderat illū flūrū sine supposito. sicut possim⁹ intelligere acc̄s⁹
sine sbiecto. vt dulcedinē sine melle. et rōe illī dicitur impsonale.
Arguit scđo q̄ h̄ verbū ē qđ ē p̄ma radit oīm verbōz. Et qndā p̄po-
sitōez quā sine extreis nō ē intelligere. s̄ h̄ includit i oīb̄ verb̄ tā psona
lib⁹ q̄ ipsonalib⁹. q̄ regrit grā illī verbū ipsonale suppositū a pteante.
Ad h̄ scđm. s̄ q̄ verbū sbstatiū includit t̄ illōz. Et p̄positōz. **D**om q̄ ver-
est inqūtū ē forma toti⁹ emēs p̄dicatū cū sbiecto. q̄ solutis p̄tib⁹ adi-
vitē corrūpiſt forma toti⁹. q̄ ex vniōe p̄tiū resultat. vt vult Hilb⁹ por-
itan⁹. **N**el dōm q̄ h̄ verbū ē formalē exp̄sūz generalē regrit extreā.
s̄ nō qn̄ i aliq̄ virtualē includit sicut i p̄posito. **C**ercio addit isti q̄ insi-
nitū⁹ verbī ipsonal regit acc̄s a ptean. q̄ ē s̄llis rō d̄ verbī ipsonalib⁹.
Dom q̄ ē bona rō diversitatis. q̄ acc̄s b̄ bicrē cui iferē passio. s̄ pa-
ties fm̄ naturalē ordinē ē post illō quo patit. qđ ē act⁹ gnāl̄ loquido p̄
verbū significat. q̄ regit a p̄tēp̄t acc̄s ab istis verb̄. t̄ fm̄ veritatē in-
spiciēdō subtilitē si significatā verbī t̄ rē acc̄s t̄ ḡtī acc̄s d̄ regi et vi trā-
sitois. t̄ ḡtī ex vi nature talii verbōz. **E**t p̄ p̄mū intelligit ḡtī. q̄ p̄-
mū est inē obliq̄s. t̄ p̄ scđm acc̄s. **E**t d̄ id scđs. q̄ et scđaria vi regit ab
istis verb̄. s̄c̄ ḡtī et natura verbī q̄ ē p̄mū i q̄libz re. **E**t qn̄ arguit.
os fluxus egredit a p̄ncipio. **S**olutio. illō ver⁹ ē. s̄ intellect⁹ ex sua ubiq̄
te sine illo p̄ncipio poss̄ intelligē. **E**t qn̄ d̄. est p̄fecta ord. q̄ h̄ suppositū.
negāda ē p̄nūria. q̄ dicit alexander. **N**et asinbasina sine recto clausula
p̄lea. **E**t qn̄ dicit. accidēs p̄cretive significatū intelligit p̄ respectū ad sb̄
statiā a ptean. **D**om q̄ ver⁹ ē fm̄ rē. t̄ et rē significādī ē depēdēt ad sb̄
iectū. s̄ nō fm̄ rōz intellect⁹. q̄ dicit Aristo. albū solā q̄litate b̄. iō etiā
p̄tēgit solā illā q̄litate intellect⁹. q̄cqd ei significat intellegit. **E**t qn̄ dicit q̄
verbū ipsonale d̄ id ipsonale q̄ nō r̄spicit suppositū alīcū⁹ dēminat q̄
sone s̄ respicit sbstatiā a ptean p̄structā icerte p̄sonē. **S**olutio. h̄ faltuz
ē. q̄ oē noī sbstatiū ē alīcū⁹ certe t̄ dēminat p̄sonē. t̄ act⁹ vn⁹ i nū-
ro p̄siderat? nō p̄t est alīcū⁹ suppositi i p̄mū s̄ p̄ticularis suppositi. q̄
q̄ ille acc̄s ē vn⁹ i nūero opteat necessario vn⁹ suppositū cē i nūero. qđ
ip̄inegāt. q̄ ex p̄positio ē simpl̄z ficta. q̄ ad h̄ q̄ intellect⁹ ē possit sene illo
rē accipe sone q̄ cē nō p̄t. q̄ abstrahētū nō ē mēdaciū s̄ fatis ē intellegēt.
nō intelligēt t̄ fantasiati q̄s suffici i subtilioz. explanare vt n̄ desitet.
Querit. vt̄ ista verba s̄p̄strūnt cū istis casib⁹. **S**olutio. nō sed fm̄
Priscianum qn̄ p̄strūnt cū infinitivo tūc regrit tūc acc̄s. vt p̄uet me
studere. t̄ qn̄q̄ p̄strūnt cū infinitivo sine casu. **E**t vt totalitē elida op̄i-
nio illoz dicit etiā p̄ p̄mū intelligi acc̄s. q̄ lic̄ nō ē p̄mū i ordie casū
est t̄ p̄mū i ordie regimū illoz verbōz. qđ sufficiēter sup̄ reprobatū ē.
Et qn̄ d̄. acc̄s ē casus. pp̄z trāsitois. dicit illi q̄ acc̄s regit et vi t̄m̄

De regimine accusatiui.

fitōis verbal. sed genū ex vi trāsitōis psonal. Ibi fīm veritatē dicēdū est q̄ nō p̄ illa trāsitio esse psonal. qz sicut verbū ipsonale nō habz alia quā psonap. ita nō hz etiā aliquā psonalē trāsitōez. Etiā exq̄ verbū ē si habz aliquā trāsitōez illa debet dici verbalis. Sed finalē p̄ textū i telligētia est nōndū. q̄ penitēt habz penituit. pudet pugnit. piget pugnit in p̄terito. sed miseret t̄ tedet halent p̄terit. ad modū verbōne neutro. passiuoz. qz tedet habz. ptesum est t̄ nō tesum. qz illud nō est in vsl. sed miseret habz miserū ē q̄ circūlocutōez. sicut verba neutropassiva.

i. verbū significās .i. forma verbū significās .i. ponit .i. sili
actū accusandi actū damnādi

Accusansq̄ modo dāmiansq̄ locatur eodē

Esentēta est. q̄ verba significātia actū accusandi t̄ dānādi cū eoū oppōsitis. p̄nt etiā regere accūm cū grō sicut p̄dicta verba. vt accuso te furti. mēdaci p̄dictie. negligētie. De oppōsitis. vt laudo te virtutis. Ratio illi⁹ est. quia oppositor eadem est disciplina.

Querit. qd significabūt obliq̄ q̄ regūt ab istis verbō. Solutio. accūs dz significare rē recipiētē i se dānatōez v̄l' accusatōez. t̄ genū dz significare cōz p̄p̄ quā q̄s acculaſ v̄l' dānat. Et accūs regēt et vi trāsitōnis. t̄ genū diversuode regī fīm q̄ significat genā vel causam materiale.

Querit. vt̄z tñi verba i textū posita regūt istos casus. Solutio. non. sed etiā alia im̄portātia monitōez. vt̄ monco te debiti. Vel vitupatōez. vt̄ vitupo te peti. t̄ sic regūt accūm q̄ significat rē in quā im̄mediate trāsīt act⁹ verbī. t̄ regūt grōm q̄ im̄portat cām illi⁹. vñ. Verbu dānāte signis aut vitupantē. Quartū cū genito iñcū poterit retinere.

Ur gūtūr. sunt plā verba q̄ regūt accūm et genū p̄ istā regulā q̄ alexāder hic ponit. ergo ē diminut⁹. Ans p̄z et notabilē p̄cedēti. Etiā. p̄bas de istis verbō. excuso laudo t̄ p̄medo. p̄lo te virtutis rē. Dicēdū q̄ ista ultima sunt verbōz in textū positor̄ oppōsita. t̄ sic sub illis reductiōne cōueniēt p̄t p̄hēdū: sicut vñi p̄riorū p̄ reliquū. vt albū p̄ nigrū.

Querit. vt̄z verba passiua p̄dictoꝝ verbōz p̄t regēt grō. Solutio. sic q̄ regūt a suis verbis actiūis. v̄l' ablatiūn loco gti. vñ. Accusatiūn genito p̄ngi recte sciat. Accusor dāmioz bene dicas im̄pietatis.

Arguitur. ista verba regūt datiuū v̄l' ablatiūn cū grō. vt tu accusaris mibi v̄l' a me im̄pietatis. Solutio. h̄ est ver̄ d̄ istis verbīn v̄ce passiua sed nō i v̄ce actiua. quo mō loquīt hic textus de istis verbis.

*Exemplū in quo hoc verbū absolu
tū ardet trāsumptue sumptū. e*

absoluta .i. accepta tñssuptue git illū accusatiūn amore

Herbaq̄ sūpta foris christi bon⁹ ardet amore

De regimine accusatiū.

Quētā ē q̄ verba absolute sūpta foris. i. sumpta trāsumptiē t̄ me kaphorice. s. p̄ alijs verb̄ p̄t regē accīm. Virgili⁹. Fozmofuz pastor chorū dōu ardebat aletim. Idē. Hars stupet in p̄te domī critiale minorue.

Querit. q̄lis figura p̄mittit̄ i ill̄ exēplis. Solutō. euphonism⁹. Et b̄ fieri q̄n vñ verbū ponit̄. p̄ reliq. vñ. Euphonism⁹ erit. p̄ verbo ponē ver bū. Exultat dñi laudes mea ligua supin. Et b̄ nō dñ fieri sūm̄ biplacitū n̄m s̄ fm̄ poeticā licetia. t̄ fm̄ nobile silitudinē. q̄ oēs trāsserētes se fm̄ aliquā silitudinē se trāsserūt. vt bon⁹ h̄ ardēt amorē christi. nā p̄ma si. militudo ē. q̄sicut ignis v̄l ardorē appositōez obustibiliē crescit t̄ au. gmetat. sic amor p̄ applicatōez amati ad amatē augmētāt. H̄cda silitu. tudo ē. sicut ignis p̄ suā caliditatē n̄tē querere obustibile i suā p̄iam naturā. sic amas p̄ amorē sp̄ erab̄t t̄ querēt ad amatū. Et ardere vno mō valz tñ sūc cūpe. t̄ p̄ trāsumpto p̄ regē accīm sicut cupio.

Arguit. q̄gruitas orī ex modis fñdi. s̄ verbū absolutū retinet̄ i trās sumptōe sua p̄pa accidētā. ḡ nō p̄t alia mō p̄ trāsumptōez regē casuz. Vñior ptz. q̄r ardere ē scđe p̄iugatōis neutral' ḡnis t̄c. Solutio. virtute illoꝝ nō regit casuz. s̄ virtute verbi illi⁹ ad cui⁹ significat̄ trāsumpt̄. t̄ illō b̄ tñc p̄ueniētē modū fñdi cū accusatiūs. cui⁹ grā orōes ille ad

Querit. qd̄ ē verbū sumi foris. Solutio. est iñm sumi in. Cmittuntur aliena significatōe p̄ metaphorā. Et metaphorā ē figura habēs fieri q̄n p̄p̄ silitudinē aliquā rex nomē vñ ponitur loco alteri⁹. vt agn⁹ p̄ xp̄o.

Queritur. q̄ verba p̄t sumi foris. Solutio. sunt duplicita. qd̄a sūt ab soluta. qd̄a passiva. Exemplū de absolutis. Exultabit ligua mea iusticiā tuā. i. exultādo p̄niūciabit. alio. Mutes pluāt iustū. i. pluēdo emittat ius. tñ. t̄c d̄ silib⁹. Exemplū d̄ verbo passivo. vt capre pascūt siluas. i. pascēdo

Queritur. vt̄ accūs regit a verbo absoluto v̄l a ver. Corrodunt̄ bo absoluto metaphorice sumpto. Solutio. a verbo absoluto. non tñ fm̄ virtutē p̄p̄az s̄ alienā. s. p̄ trāsitoz illi⁹ verbi ad qd̄ trāsserē. sicut verbū habēs vim verbi substatiū regit utm̄. ita istud verbū habens vim ex trās latōne verbi trāstū regit accusatiū.

Queritur. qd̄ ē verbū absolutū. Solutio. ē illō qd̄ ad faciēdā pfectā sententiā nō req̄rit obliquo. vt caleo frigēsto. Idē dicta sunt absoluta. q̄r b̄ sine obliq̄ faciūt qd̄ alia cū obliquo. Et ē duplex verbū neutrale. qd̄a est absolutū. de q̄ bic sit sermo. Alter⁹ ē neutrale trāstū. vt aro litus. bibo vñm̄. t̄ illud verbū habēs tercias psonas verbi passiu. vt terra aratur. vñm̄ bibitur. Sed absolutū nō habēs tercias psonas i passiu. s̄ tñm̄ duo p̄ticipia. vt stās starū. Ita de similib⁹ dicendū est

Mota hic drūtiā inē flere plāgere ciulare v̄ciferare. et quo p̄nt p̄strui cū accō p̄ istā regulā. q̄r flere ē solū la. brymas emitt̄. t̄ que uit tñm̄ boib⁹ sicut ridere. q̄r dicit p̄metator. risibile flēbile discipliabile

De regimine accusatini

sunt p̄p̄a h̄is p̄ ordinē sibi p̄ueniētia. s̄ plorare s̄ cū f̄lebili w̄ce dolore
apire. plāggerē s̄ cū tōsiōe pectoris capitīs t̄ alioz mēbroz se cū dolo-
re affligē. Vociferare ē w̄ce effrenata h̄ solū dolore s̄ etiā idignatōez
ostendere. Lamētari est q̄uolosa voce t̄ tristi oratōne clade testari. i. dif-
fortunum proclamare.

verba impsonalia

Que sine personis sunt gerundia iungis

p̄ sed aliquo

verba gerūndia socias

i. ē verbu iūsītm ipsonalia formabis

Si tamē a verbo quod transeat illa creabis

Exemplū in q̄ legit̄ regit il-

lūm accusatiūm mattētū

Exemplū in quo gerundiū legendū re-
git illum accusatiūm psalmos

Mattheū legit̄; psalmos erat ante legendū

Sūnia ē q̄ verba sine psonis. i. impsonalia gerūndia t̄ supina veniētia a
verbō q̄o t̄nseat. i. qd̄ p̄t regē accīm post se p̄strūtū cū accō a p̄epost. Etē
plū. relegit mattētū. legendū ē psalmos. Sūnia stat i duab̄ regul̄. q̄rūz
pīna ē. Verbu impsonale passiue vocis dēscēdēs a verbō trāstimo p̄t re
gēt accīm. vt itur i antiquā siluā. Et dīl̄ dēscēdēs a verbō trāstimo. i. p̄
pter verbū impsonale dēscēdēs a verbō absoluto. qd̄ nō regit accīm nisi
p̄portionabilē sue significatōi. Et dīl̄ passiue vocis lppf ipsonalia acti-
ue vocis. q̄ nō regit accīm p̄ bāc regula. Et etiā regla intelligit̄ d̄ verbō
impsonali passiue vocis dēscēdētē a verbō vētemtissime tñ
fitōis. pp̄ illa q̄ veniēt a verbō debil̄ trāstōis. q̄ nō regit accīm post se.

**Arguitur. accūs casus est casus trāstōis. s̄ verbū impsonale nō signi-
cat actū trāstētē i alterz. ḡ nō p̄t post se regere accīm. Dōm negādo co-
sequitā. qz verbū ipsonale s̄t passiōez q̄ trāst ad rē accī circa quā versat̄**

Lōtra. ois mot̄ necessario bz̄ duo s̄t̄mios. qz ē d̄ s̄t̄mio a q̄ i s̄t̄mū

ad quē. ḡ sic act̄ verbī ipsonal̄ bz̄ s̄t̄mū ad quē. ita bēbit etiā suppositū

qd̄ falsuz ē. ḡn bz̄ accīm vt s̄t̄mū. Dōm q̄ ver̄ ē s̄t̄m rē. possim̄ tñ s̄t̄m

rōz intelligere terminū ad quē sine termino a q̄. vt patet hic i p̄posito.

**Queritur. que est differētia inf̄ verbū impsonale actiue vocis t̄ passi-
ue vocis. Solutio. Rō p̄t sumi duplet. P̄tia ex pte vocis. qz actiue w̄c-
cis terminat̄ in t. s̄ passiue vocis terminatur i tur. Scda rō p̄t sic sumi ex**

**pte modi s̄t̄di. qz verbū impsonale actiue vocis s̄t̄ actōez p̄ modū actō-
nis. Sed verbū impsonale passiue vocis s̄t̄ actōez p̄ modū passionis.**

**Querit. qd̄ intelligit̄ p̄ bz̄ qd̄ d̄ i textu sine psonis. Dōm. verba im-
psonalia passiue vocis circuloq̄tur. t̄ dicuntur sine psonis. qz nō sunt ali-
cuins determinate psonae. s̄ p̄t addi cuiilibz psonae. Et voluit qdā q̄ ab illis**

dictiōib̄ capiūt psonā. vt legit̄ a me. ibi legit̄ eis̄ p̄me psonae. legit̄ a te

De régimine accusatiū

scde psonae sed hinc est vew. qz psona est accidēs tenēs se ex pte modi si
gnificādi. prime. nō ex re significata. t qz hic sp manet vna finiatio fin
vnu modū significādi. ideo sp est sub tercia psona fin similitudinē.

Querit. Enformatur verba ipsionalia passiu vocis. **D**omini enim via
grammaticorum formantur verbis actiuis neutralib⁹ actoēz importatibus
in tercia persona positis. ut amat inde amat addēdo ur. ut currit inde cur
rit addēdo ur. **E**t a verb⁹ persona lib⁹ passiu vocis v⁹l passioēz significā-
tib⁹ nō descedunt verba ipsionalia. qz debet significare actoēz lib⁹ mo pas-
siōis. **E**t q̄ infer q̄ a verb⁹ pmiūb⁹ qntū ad significatoēz actiua pnt de-
riari verba ipsionalia passiu vocis. ut a me erumiat iohes. **E**t h̄e ius-
tati. qz tale verbū ipsionale coincidit in terciapsona verbi personali q̄ d
Goia regula ē. q̄ gerūdīa siue supina deſcedētia a verb⁹. **C**ecidit
trāſitiis etiā ſigūt accīm a pteſt. ut do. cēdū ē grāmaticā. **E**t rō ſit
duab⁹ regulēt aliſigari fīm Priscianū. qz quēcūqz casum regit idicati
uus illū regut etiā oēs modi ⁊ etiā oia tpa ab eo deſcedētia. ut infiniti-
us optati⁹ gerūdīa supina. qz in oib⁹ illis manet idē mod⁹ fīndi. ſez
modus flūrūs ⁊ fieri ad alterū. vnde. **E**t quēcūqz casum modus regit
initialis. Illū quicqz mod⁹ et tpa queqz requirunt.

Queritur, quod triplet est gerundiu. **D**icendum triplet. qdā verbī psona
lis actiue vocis, t b p̄ regē accīm a pteān. qz nō differe ab infinitiu nisi
q articulū toy. i.p̄ finiatōez casuale. vlp̄ deēniatā casuālitatē, vt me
am. dñ katherinā ē bonū. qz infinitiu regit illā casuz a pteān. g geru-
diū. **S**equentia parz. qz nō differt ab illo nisi p̄ casuale finiatōez. **E**t regit
accīm a p̄epost. qz suū indicatiu regit accīm a p̄epost p̄ metra i dubio p̄
cedēti posita. **A**lid ē gerundiu verbī psonal' passiue vocis, t regit accīm a
pteān. t dtm̄ ablatiu a p̄epost. vt grāmaticā legēdū a me vel mibi
est bonū. **R**eunū ptz qz suū infinitiu regit accīm a pteān. **G**edimptz
qz suū indicatiu regit dtm̄ vel ablatiu a p̄epost. **A**lid ē gerundiu verbī im-
psonal' passiue vocis, t b regit ablatiu a pteān t accīm a p̄epost. vt a me
venerādū deū bonū ē, t regit ablatiu a pteān. qz impsonalia a qbus de-
scēdūt regit ablatiu a pteān. g etiā gerudia. ari ptz. qz cox psonalla
regit ablatiu a p̄epost. ergo impsonalia ablatiu a pteante. qz quēci-
qz casuz psonale regit a p̄epost sūm̄ alijs, illū impsonale regit a pteante.
Querit, quid differū gerundia i dō dū finiata i mō p̄struēdi. **D**icen-
dū sic. gerundia in dī volūt p̄struū cū substatiō p̄cedēti. **T**herēti? **P**i ait
multa quēno est nūc narrādī locū. nō est inīcētēpus vidēndi. **E**tiam
possunt ponū cū noibz adiectiūs. **T**herēti? **N**ō p̄ dici qz cupida eram
huc redēdū. **S**z gerundiu i dō vult p̄struū cū verbo p̄cedēte cū p̄positō
vel de, vt iohes sedet scritēdo v'l in scribendo. **I**ta infinitiu. vt fui in su-
gendo, vt ne quis me agnoscet. **H**ec gerundiu in dū vult constitū.

De regimine accusatiui.

cū ista p̄positōne ad. vt vado ad redēndū venio ad studēndū.

Mōndū vt p̄ pte sūp tactū ē q̄ verba actiua passiua t ipsionalia pas-
sive vocis habet eadē gerūdia i voce. q̄ mltū dīst̄it i significatōe et rē
gimine. Nec intelligēdū ē q̄ ista triplicia verba de se faciat eadē gerū-
dia. b̄z sic intelligi q̄ triplicē virtutē i se pertinet q̄si descēderet atria-
plici verbo. l. actiua passiua t ipsionali. vñ Florista. Nē gerūdiū qđ ab
actiua sit abortū. Laudere naturā dic structure triplicatā. Impional
sil actiua passiua mōstrat. qđ vult Alexāder ibil. Actū sive pati signare ge-
rūdia possunt. Et q̄n teutonizant p̄ werde veniunt a verb̄ imponitalibus
passiue vocis. Et q̄n nullo istoz modoz teutonizant. veniunt a verb̄ acti-
uus. Exemplū p̄m. vt venio causa discēdi ingro. Exemplū scđi. vt pulsandū
est campanā. Exemplū terci. vt venio de vidēdo frēz. De gerūdijs aut̄
verboz neutraliū dicendū est q̄ sunt absoluta sicut sua verba. licet p̄nt re-
gere acciū mediante p̄positōe sicut sua verba a quib⁹ descēdūt. vt venio
causa dormiēdi supra lectū. causa dormiendi in camera.

Querit. qđ alexāder nō loq̄tur d̄ supinis explicite s̄c̄ de gerūdijs cū
etia regūt acām. Solutio p̄p̄lēdit supia s̄b gerūdijs. Ergo dic gerūdia
q̄si gerēs vñ duoz. qđ gerūdia s̄nt actiōez t passiōez. ḡ illo mō supina
sunt vel dici p̄nt gerūdia. Et sunt tñm duo. qđ p̄ illa exp̄mit tñm⁹ mot⁹
local⁹. ad que p̄ p̄m. a q̄ p̄ scđm. ḡ t̄. de qb⁹ magis postea dicetur

hec verba

Postulo posco peto doceo rogo flagito celo:
ista verba

Exuo cū vestit monet induo calcio cingo

s. casus i. duos i. p̄dicta i. exigunt

Accusatiuos geminos hec verba requirūt.

Sententia est q̄ ista verba vētemētissime trāsitōis in textu posita. s.
postulo posco vestio t̄. regūt duos accusatiuos diuersa significatōes sine
piūctōe media. vt doceo te grāmaticā. p̄to telicentia. Quoꝝ vñ⁹ sig-
ficat rē in quā trāsit act⁹ verbi. alter b̄t̄ materiā circa quā versat tal⁹ act⁹
Et d̄r. Verba vētemētissime trāsitōis. Ipp̄ verba debil⁹ t vētemētis trā-
sitōis. Et d̄r. diuersa fñtes. Iqx verba vētemētis trāsitōis p̄nt regē duos
accōs idem fñtes. vt lego magnū libꝝ. t silz̄ duos diuersa fñtes mediā
te piūctōe. vt lego libꝝ et tabulā. video lobem et petꝝ. Et p̄t̄ addi idē
de verb̄ similib⁹ his verbis in textu positis.

Arguitur. postulo nō regit duos accusatiuos. ḡ textus falsus. an̄s p̄
batur in h̄ exemplo. postulauit patrī meo t dedit nibi gētes hereditate.
Dicendū q̄ illa grāmatica nō est apud peritos vñstata. iō nō ē imitāda

i z

De regimine accusatiui.

Arguitur. oꝝ p̄cor etiā nō regūt dnos accōs. ḡ tē, pbatur p̄ t̄berē
tū. Credo q̄ mibi mō sic oret. t̄ Virgilius. Quime fortuna p̄cari voluit
Solutio. illud est s̄m antiquā grāmaticam.

Querit. q̄tē p̄licia verba ex līa colligūt. Solutio. triplicia. qdā rogā
di. vt postulo p̄co. i. qb̄? alia itcligūt. s̄ recipit supplico. qdā p̄scianū
tū regit dtm. qz nō significat petere s̄ ad petēdū supplici disponē. Scđo
sunt qdā verba ip̄tātia iſormatōeꝝ. vt docce iſtruō erudio. vt iſtifica
tōes tuas iſtrue me. Tercio tāgū verba ip̄tātia actū vſtēdē. vt iduo
calcio. b̄ qb̄? iſtis filia p̄p̄dūt. t̄o aleſader nō loq̄tur exclusive

Arguitur. iſta regula p̄us posita ē ibi. Multoties verbū. Solutio. i
generali t̄ incidentaliter. bic vero in ſpeciali. Vt dicendū q̄ bic intēdit lo
qui de imp̄sonalibus iſtop̄ verbō gerundis et ſupinis.

Altera. exēpla corrūdebūt regle ſim quā dant. s̄ exēplificat b̄ ſ verbō
p̄sonalib̄. vt p̄t̄ i ſectu. ḡ tē. Solutio. b̄ nō ē p̄ ſe q̄ de illis exēplificat
b̄ ſolū accidēs. qz ſolū voluit dīcē b̄ eoz iſponalib̄ ſupis t̄ gerūdīs.
t̄ id accidētālē ea b̄ enūmerat. qz p̄t̄ qn̄ de eis loq̄bat. nō enūmeravit.

Querit. q̄t sunt modi qb̄? mutari p̄t̄ verbū actiū i paſtiū. Solutio
tres ſunt. Primi ē i q̄ ſolū acciū mutat̄ in ntū. t̄ verbū actiū i vrbū
paſſiuō. vt dedi tibi vnu equū. i. vnu equū dat̄ ē tibi a me. Secōdū mod̄
est i q̄ ſunt duo acci. qz vnu mutat̄ in ntū. t̄ alē imutat̄ relinq̄. vt docui
te grāmaticā. i. tu doc̄ es a me grāmaticā. Tertiū mod̄ ē in q̄ vterq;
accōn̄ mutat̄ in ntū. vli relinq̄ndo alterq;. vli abitū mediatē ppōe a vel
ab tñſferēdo. vt ego rogan̄te veniā. i. tu rogan̄ es a me veniā. l. veniā
abs te rogata ē mibi. Itē vltimū mod̄ potissimum ſit in verb̄ rogādī. b̄

Mondū finalē circa vobula q̄ dīntia ēmē ora. Scđo i verb̄ docēdī
re t̄ erozare. qz orare ſ̄ rogar. ſ̄ erozare eſt rogarō ip̄terare. vt q̄cqd
erozaueris me dabo tibi. Sed deſcarī ē p̄cib̄ orare ne qd̄ ſiat. vt Sepe
p̄cor mortē. ſepe qz deſcor idē. Itē poſtulare ē req̄rere. t̄ tāq̄ rē iu
ſtā p̄ meritis req̄rere. t̄ ſic dicim̄. Res tpus p̄ſonalē poſtulat. Lui⁹
poſtitū ē exp̄tulare. qd̄ ē cū q̄zela ap̄d amicos req̄rere. t̄ q̄ ſi officium
amicicie ſi alio deſiderare. vt qd̄ hales qd̄ meci exp̄tules. Sed petere
eſt cū p̄cib̄ būliſe rogar. vt ap̄d curciū. Poſtulabat aut̄ magis q̄ pete
bāt. At p̄taccipi i bonū. vt eger petet ſanitate. t̄ i malū. vt fili⁹ petet mor
te patris. Sed flagitare ē vebemēter et pl̄. q̄ petere poſtulare. Cice
ro. Quicqd̄ tec̄ cauſa poſtulat. ſi poſtulat non tñ flagitat. Sed celo
babz tria ſignificata. Primo celo idē ſignificat qd̄ depigere. ſedo velare.
tercio occultare. t̄ ſic capiſi p̄poſito. vt celo te ſecretum meū.

Querit. vt̄ iſta ſit p̄grua. docce p̄t̄ logica. Et arguiſ q̄ nō. qz ibi
ſunt duo noia ſubſtatua p̄t̄ t̄ logica. t̄ nullū illoꝝ ē ḡtī casus. Solutio
oꝝ illa ē p̄grua. qz b̄ verbū docce vebemētissime tñſtōdīs p̄t̄ regēduos

De régimine accusatiui

accōs. Ad argumētū dicēdū q̄ regl's puerorū intelligit q̄n vnū lūstatiū est dō regēs & alterū ē dictio recta. mō ab regū bic ab illo verbo dō eo

s. accm̄ s. verba postulat s̄ intellecta.
Hunc dāt passiuia quē verba volūt ibi clausa.

p̄ vel s. accm̄ nata v̄temētissime trāsitōis adiūgi
Seu quē vis verbi sibi postulat associari

natura s. accūs s. accūs s. verbis iungitur

Ali verbi regitur qui passiuis sociatur

Sentētia est q̄ verba passiuia descendētia a verbū actiuis v̄temētissime trāsitōis p̄nt regere vnū accm̄ virtute gerūdū s̄ intellecti fīm q̄s dāz. vel bīm alios ex p̄pā natura verbi v̄temētissime trāsitōis. vt vestieris & me tunicā. Et loquitur dissūctiue ppter duas opiniōes vt dictū est.

Querit. q̄ modis verbū passiuū p̄t regē accm̄. Solutio. qnq̄ modis. Prīo p̄pē vim trāsitōis. s. qn̄ verbū passiuū deriuat a verbo v̄temētissime trāsitōis. vt i exēplo p̄us posito. Hcō q̄ synecdochen. vt mīler redi mīl capillos. Tercio q̄ suppletōz. i. q̄ s̄ intellectōez verbi. vt pascor siluas nutrioz panē. Quarto q̄ p̄positōez p̄pōis. vt p̄trahor hostē. Quito f̄git verbū passiuū accm̄ diūmō tal'act' ipsoz cāz efficiētē. vt vitupor nebulō. i. vitupor qz sum nebulo. i. qz sum isipieſ. vñ. Suppletio synedo cten v̄l p̄positua. Officiēs causa p̄dicris ānumerāda. Passiuis qzū dī.

Arguit. p̄pus calus verborū passiuorū ē abltūs. Cūt iungere caluz. vñ. Passio vult sextū sicut regit actio qzū. Solutio. ex p̄pā natura regit ablatiū. s. ex v̄ temētis trāsitōis v̄l virtute alia p̄t regē accm̄.

verbū importās

actū ornandi actū spacij actū morādi regunt

Ornatūs verbū spacij moreqz gubernat

s. casus illarū dōnū s. wces notant

Accusatiuos vocū que talia signant

Exēplū i q̄ verbū vesti regit Exēplū i q̄ verbū p̄gis regit accusatiūs accm̄ ornatū te & tunicā spacij. s. septē milia. id ē milaria

Te vesti tunicam. iam pergis milia septem

Sentētia ē q̄ verba p̄tinētia ad ornatū. vt vestio. ad spacij vt p̄go. ad morā. vt sō maneo. regūt accōs wcu. i. dictōnū q̄ significat talia. i. ornatū spacij et morā. Nec sentētia stat i trib⁹ regul. Quaz p̄ma est ista. q̄ verbū importās actū ornādi p̄t regere duos accōs. q̄z vñ significat illō q̄d ornat. & ali⁹ significat illō quo quis e ziat. vt in duo te tunicam. de quib⁹ sufficiēter est sup̄ dictū. Vel vñ accūs significabit re in

De regimine accusatiū.

quam actus verbī trāsit. Et s̄ illo verbo sp̄bēdūn̄ alia verba importātia actū deornādi. vt etiō spolior tē q̄r oppositor eadē ē disciplia.
Arguit. de istis verb̄bus locut̄ ē. q̄ ista regla supflua ē. Solutio. ibi locut̄ ē de eis spealit̄ inq̄ntū sunt velerem̄tissime trāstōis t̄ exēplatiē. hic aut̄ inq̄ntū ipotat actū ornādi. t̄ vniuersalit̄ loq̄t̄ de oib̄ verb̄ importatib̄ actū ornādi. Et līc̄ vestio ipotat actū deornādi q̄n adiungit sibi accus vīlē tunicā. en p̄t regere aliū accm̄ fūtē optimā tunicā. **S**e cūda regula ē. verbū significās actū spaciādi i. actum q̄ fit in aliō loco p̄t regere accusatiū significatē q̄ntitatē illi⁹ spaci. vt pgo septē milia ria. leucā vñā. q̄ttorū stadiā. t̄ quinq̄ passus. t̄ sic de similib⁹.

Querit. vtr̄ p̄t dici q̄ ista regulā. ambio agz sine ad. ectivo importāte q̄ntitatē spaci. **D**icēdū q̄ sic. q̄ accus adiectiu importatib̄ q̄ntitatē nō addit̄ de necessitate b̄ p̄fectōe sentētie. q̄ q̄n accus substatiāl inclu dīt virtualē p̄petatē designādā q̄ adiectiu necessario non exp̄m̄. vt agz ē singularis nūteri. t̄ b̄ p̄ modū vñi⁹. t̄ ē sensus. ambulat vñū agz.
Et qb⁹ p̄t q̄ verba ambulādi spaciādi v̄l distādi p̄t regē accus p̄t ista regulā. v̄l ablatiūn̄ p̄ alia regulā. **E**xemplū p̄m̄. vt ambulauit septē milia v̄l septē milib⁹. **E**xemplū scđi. vt distat tria milia passiū a colonia.

Ctercia regula est. verbū importātis actū duratē in tpe p̄t regē accus si ḡnificantē q̄ntitatē illi⁹ tps̄ seu duratōis. vt duodecim annos colonie p̄morat̄ sum. **N**ulli⁹. Nemo tā senet q̄ se annū p̄met nō posse vivere.

Mondū q̄ oē verbū mōdi p̄ ista regula p̄t regē accus sui noīs verbal. vt ambulo ambulatōez. curro cursuz. sto statōez. q̄r oē verbū mōdi p̄t regē accus fūtē tps̄. exq̄ ipm̄ verbū b̄ cū tpe. **E**t q̄ nomē verbale virtualē i. cludit̄ i. verba inuit̄ **P**riscian⁹. cū d̄ currat. cursus intelligit. sedet sessio m̄.
Querit. quō iste tres regle abīnīcē distinguit. **D**om̄ sic. **T**elligez. q̄r verba p̄me regle regūt duos accōs p̄ diversis supponētes. s̄ verba ali. oīz regula p̄ regūt duos accōs p̄ eodē supponētes. q̄r habet se sicut adie citiū t̄ substantiū. **S**cda differētia. Verba p̄me regule sunt velerem̄tis simē trāstōis. sed aliaz regula p̄t sunt neutralia v̄l absolute frēq̄nt. q̄ vis etiā p̄t esse trāstīva. **E**t qua vi regantur liquet q̄ se

accōs fūtē mō
m̄ltotēs i. rectore i. deficit dum vivendi s. p̄ exēpla
Sepe regente caret vite modus. idq̄z probato
vita duc̄ deifice vita duces i. eternaliter

Vir bone viue deum̄; sic viues secula cuncta.

Sentētia est. accus importātis modū vivendi caret sepe rectore. i. ponit̄ tur absolute t̄ adverbialē. **E**xempla patent in textu. **E**t apd. **D**ocim̄. hic asinū viuit. i. ad instar asini. vel ad modū asini.

De regimine accusatiui

Querit. q̄re ista orōe vivit deū ille accus carēt rectore. **Solutio** iō. q̄r vivit ē verbū ab solutū qd n̄ p̄t regē accīm nisi sive significatōi p̄porcio-
nabilē. b̄ iste accus deū n̄ ē directe significatōi illi? verbi vivit p̄porciōat?

Arguit. illa dō regit ab illa q̄ cogit staret tali casu ita q̄ n̄ p̄t stare i
olio. b̄ ita ē de accō deū i ordine ad verbū vivit. ḡ r̄c. **Maior** p̄tz et diffi-
nitōe iō? regē i p̄ncipio hui? libri posita. **Solutio**. b̄ ē v̄z q̄i cogit sta-
re i tali casu p̄ virtutē dōis f̄getis. ḡ sic nō ē b̄. b̄ solū v̄su et autoritate
grāmaticoꝝ cogit stare i tali casu. **Hilz** hic. Illa wt̄ n̄ sonat h̄oiez. i.ad

Arguit. accus i exēplō scđo tert̄ n̄ ip̄portat modū vi. **Cmodū** hois-
te b̄ tpus. q̄r secla cūcta valet tñm sicut etnalter. **Solutio**. inq̄ntū viues i
portat accū duratē i tpe. et cūcta secla b̄ illō tpus. sic est exēplū p̄cedētis
regule. b̄ etiā est exēplū p̄sentis regle. q̄r sicut d̄. viue deū. i. deifice. ita
p̄t dici. viues cūcta secla. i. etnalter. et sic ip̄portat modū act̄ vivendi.

Arguit. illē accus deū b̄ l̄bstātiā diuinā. ḡ nō b̄ modū vite. **Solutio**
l̄ppa significatōe b̄ l̄baꝝ. b̄ i virtute aliena. l. illi? aduerbiū deifice tūc b̄

Querit. q̄ dicit eē act̄ vite. **Solutio** illi act̄ q̄ p̄ueni. **Cmodū** vite
unt reb̄ aitatis inq̄ntū sunt aitare. vt p̄medere bibē. et q̄ act̄ viuedi p̄t

multipliicit fieri. iō necessario regit dictōez q̄ exp̄mit modū viuendi

Querit. q̄t sunt opinōes de isto accō. **Solutio** due. **P**ria ē q̄ regat
q̄ subintellecōez illi? p̄pōs b̄m. vt viue deū. i. b̄m deū. Alij dicit q̄ ca-
ret rectore seu ponit absolute. et ponit adverbialz p̄ illo qd ē deifice. ve-

ḡ mod̄ p̄t sustinerti. q̄r nullus inconuenies leqtur. pp̄ca nil addo

Querit. v̄z verba trāslatia ip̄portatia actū viuedi vt p̄medo t̄silia
p̄ bāc regulā regit accus. **Solutio**. artificialz b̄n p̄t fieri. b̄ nō b̄m v̄suꝝ.
vt p̄medo lv̄ni. i. sumo. sed **A**rcē discam?. v̄sum vero teneamus

accis b̄ verbū. i. associab̄s b̄ defectiū. b̄ verbū

His obliuiscor iunges meminiq̄z recordor

Quia ē q̄ ista verba i textu posita p̄nt regē accīm a pte p̄. et n̄ solū ista
verba b̄ etiā bisilīa q̄ ip̄portat recordatōez v̄l̄mēoratōez. vt cogito r̄mi
scor lectōez. **E**ponit ista r̄gulā ad remouēdū dubiū. q̄r p̄? dicit q̄ ista
verba p̄nt regē ḡtm. posiz̄ aliquis dubitare an etiā p̄nt regē accus. et dīc q̄
sic. ḡ l̄z iste accus regat ex vi t̄nsitōnis p̄ illā r̄gulā. **A**cxis data. Itñ. pp̄t

Querit. q̄dānē regit accus i ḡtm. **S**o. **C**istā cāz eā sp̄calz exp̄mit.
lūtio. q̄n regū ḡtm b̄nt p̄tialitatē. vt recordor lectōez. i. p̄tē lectōis. sed
q̄n regit accus ip̄portat cōlitatē. vt mēoror lectōez. vñ. **L**otū p̄ q̄rtū da-
bū p̄ ḡtm. **I**stō ap̄d modernos grāmaticos iūuat. q̄r rep̄t i autēti-
ca scriptura ḡtm sepe ip̄portare totalitatē et accus partialitatē et cōtra.

so p̄dicet. associab̄ ista q̄tuor verba imp̄sonalia

His iunges iūuat atq̄z decet delectat oportet

De regimine accusatiui

Gentetia est q̄ ista q̄tuor verba ipsionalia regunt accim. vt delectat me servire deo. decet petrū incedere ē reste thalari. oportuit christū pati. Et sepe constrūtur illa imponalia cū infinitiu p̄ subintellecōez acci ut iuuat legere autores. Virgilii s. iuuat arua videre.

Arguitur ista verba p̄t regere utm a p̄tean. q̄ nō sunt verba impsonalia. Q̄ seōntia ptz q̄ solū psonale verbū regit utm aptean. iuxta illz L. Quāl intrāsitio rectū supponē verbo I. Āns. p̄ba. **D**e dec̄ bym⁹ de⁹ i syon. Paruos parua decēt. Adm q̄ verba text⁹ p̄t p̄siderari duob⁹ modis. P̄zio psonaliē p̄ter h̄ verbū optz. q̄ sic regit utm a p̄tean q̄ accusatiui a p̄tepost. vt vult argumētū. q̄ decēt imponaliē regit accim cū infinitiu. vt dec̄ te ita iuuere. Crēplū de iuuat. vt h̄ iuuat me. Et p̄sonaliē yalet tm̄ sicut auriliari. S. imponaliē capiū valz tm̄ sicut dlectat. vñ. Si iuuat actiui ficerit tūc auriliari. Imponale si sit dlectat vbiq̄.

Querit. vtz h̄ verbū dec̄ psonaliē sumptū sit trāstitiū. Vide q̄ sic q̄ regit accim a p̄tepost sibi nō p̄portionatū. vt tunica decet petrū. Solutio. h̄ nō sufficit ad rōez verbi trāstitiui. S. requirēt q̄ significet actū egrediente. q̄ sic nihil p̄t sibi supponere nisi aliqd significas ornatum. vñ. Omnia supposita decet ornamenta notabūt. Ergo q̄ maneat neutrū satiis ista notabūt. Anobis in ws semper actiua incabunt.

b̄ infectio .i. accim̄ debet b̄ infectio sociare .i. accim̄

Oqz sibi quartū solet hei quoqz iūgere casuz

Gentetia est q̄ ista interieccio amirantis o. q̄ illa interieccio tolentis heu p̄t cōstrui cū accō. vt O ineffabile virū. o variam volubilēz fortunam. Heu me miser⁹ dies in omnes

Arguitur. interieccio es nō p̄t regere aliquē casum fm̄ intētōez Florista. ergo Alexader hic false loq̄tur. Dicēdū q̄ lic̄ interieccio absolute capta nō regat casuz vt vult Florista. tm̄ inq̄nū importat alicui passio nem virtute alteri⁹ bn̄ p̄t. vt vult hic alexader. q̄ sic loqui inq̄nū affectū mentis o modū trāstūtis in alter⁹ importat. Alexerti⁹. O iustū q̄ felicē hūc dīt. O lepidū patrē. Virgilii⁹. O quib⁹ o q̄n̄tis o qualiter es viduata. supple ciuitas rhomana

Querit. q̄t modis de capi hec dictio o. Solutio septē modis. Primo admiratiue. vt O admirabile p̄merciū. Seco dubitatiue. vt O q̄te memor. i. dubito quo noite nosab̄. Tercio vt est aduerbiū vñndi. vt O clericē stude. Quarto indignatiue. vt o nephādū scelus. Quinto capitur opratiue. vt O si celū rūperes q̄ descederes dñe. Sexto capiē et clamatiue. vt O ineffabile viv. Septimo vt ē interieccio tolētis. q̄ ledit clamitat o. vt O mors q̄ severa. Et p̄t capi trāsumptiu p̄ fine. vt Ego sum alpba ⁊ o. i. p̄incipiū ⁊ finis. vñ. O stupet. o dubitat. vocat

De regimine accusatiui.

indignat et optat. Clamat propter velut ex epis repit. Sed solu qm capitur admirative exclamatiue indignatiue, ut est infectio dolentis regit accm
Querit. Quid enim tenui costruit cum non deo et acco. Solutio. Ib ista differetia, quod quando construit cum non tunc significat affectum in entis absolute, ut tenui sortes moritur. Ibi regitur sortes ab illo verbo moritur. sed significat affectum mentis per passionem ad substantiam in qua est. Vt significat illius respectus ut acquisit substantiae, et sic costruit cum deo. Vt significat affectum ut actualiter est in substantia. et tunc constructus cum accusativo. ut in proposito
Notandum quod quidam volunt dicere quod infectio non regitur accusatis. sed verba in istis iteris. tamen intellecta. ut in ineffabiliter virtute. et ammiror ineffabiliter virtute. Hoc me miser. et dolor tribulat me miser. Nec talia verbanacessario exprimitur, propter vicinitatem significatio illoque verbo cum infectio ibi adiunge illa propter alias proprieates accusatiui. Exempli i quod illa proprieates cum accusatiuo ponit. Hinc illa propositio ad

Addit per et similes; per vicinos itur ad urbem.

Genetia est quod ista proprieates per et similes posita in donato deseruunt accusatiui casui. ut itur per vicinos. per ecclesias. ad scholas. ad pres. an edes etc.

Querit. quod sunt proprieates deseruientes accusatiui casui. Solutio. tritigia. vni. Construe ter denas cum quarto posituras.

Arguit. non oportet regitur accusatiui. sed quidam dicit. ut propter est dominus omnium in invocatiob. cum iurta est dominus omnium rectis cordibus. Solutio iste proprieates pertinet capi uno modo ut sunt adverbialia importanter. per quam tempore adverbialia. et sic construit cum deo. sed quod ponit ut proprieates tunc se construunt cum accusatiuo. ut vult donatus.

Contra. tunc proprieates ponuntur adverbialiter quod sumunt sine casibus. sed hoc dictis exemplis sumuntur cum deo. ergo non adverbialiter. Dicendum. quod licet sumuntur cum casu. tam non cum illo cui tales proprieates ex natura sua deseruunt. et per tanto dicuntur sumi adverbialiter.

Querit. quod iste proprieates sumuntur adverbialiter. Solutio. quod ponit sine causa. vni. Voces proprieates nequint sine casibus esse. Si careat illud debet adverbium.

Querit. utrum aliqui adverbia pertinere construunt cum accusatiuo. Solutio sic. Celia dicitur in Prosternantur. sicut adverbia quae pertinere transferri in proprieates. Exempli de adverbio temporis. ut huius est factum per die kalendas septembres. et primo die anno kalendas septembres. Exempli de locatibus. ut foras temporis. Et rō translatonis sumit ex magna vicinitate illoque adverbio ad proprieates.

Arguitur. quod alethader est diminutus. Solutio quod regitur accusatiui non cooperit eius et per virtutem suam transferri in proprieates. quod ibi illud probatur. ut retro per post. ut vade retro me satana. Hinc atrium quod erat foras templi. foras ponit per ante. sed foras per eccliam. Itē certius. ut percuti urbem. et iurta urbem.

Querit. quod figure sunt coiter in proprieatis. Solutio tres. ut anastropba

i 5

De regimine accusatiui

qñ p̄positio suo casuali postponit. vt rhomā versus. Sedā ē archaismos.
t̄ habz fieri qñ p̄pō regit casuz nō ppriū. vt post diceret p̄strui cū accō
t̄ inueniē p̄strui cū abltō. Virgili⁹. Lōgo post tpe veni. Tercia ē. p̄t̄fē-
os palange. t̄ sit qñ vna p̄positio ponitur p̄ alia. Virgili⁹. Multa sup p̄
amo rogitas sup hectorē m̄lta. Hic sol dicitur in cancero. i. sub cancero.

Condū circa diuersas acceptōes p̄positōnū deſuientiū accō casui.
Prio d̄ illa p̄pō ad q̄ aliqñ ignorat motū ad locū. vt vado ad ciuitatē.
t̄ ad psonā. vt iuit ad p̄ez. qñq̄ valet em̄ sicut iurta. vt stabat p̄tr⁹ ad
igne. i. iurta ignē. Virgili⁹. Et formosus oues ad flumia pavit adonis.
Anq̄ s̄ tpus. vt ad bellū macedonīcū. i. v̄sq; qñq̄ significat p̄. vt pugna
est ad illū. qñq̄ nōt cām. vt ad qd hoc fecisti. qñq̄ dicit int̄sōez. t̄ valz
tm̄ sicut valde. vt ad virginē dixerat maria. i. valde p̄fecte. qñq̄ dīcō
patōez. vt p̄tr⁹ n̄bil habz ad paulū. i. nullā p̄patōez vel silicudinē.

Condū d̄ illa p̄pō apō q̄ qñq̄ refert ad cauale fñs psonā siue sup-
positiū. vt verbū erat apud deū. i. patrē. qñq̄ locū. vt ē ap̄d for. t̄ ill si-
gnificatōib⁹ p̄uenit cū penes. s̄ illa tm̄ dīntia. qz penes s̄ psonā babētez
dñiu⁹. vt resē ap̄d te glīcūq̄ babeat. i. sub p̄tāte tua. s̄ penes te. i. qdā
modo a te possideſ. Itē est dīntia inf ad et ap̄d. qz ad significat iurta
vt ad edē. i. iurta. sed apud significat idē qd in. vt ap̄d edem. i. in ede

Condū d̄ illa p̄pōne ante. aduerbialis sumpta ē idē qd p̄us. vt ante
sum m̄ḡ q̄ tu. Et qñq̄ sumit casualis t̄ regit accīm q̄ s̄ tpus. vt an̄ ser
dies pasche. qñq̄ psonā. vt an̄ cornelii. qñq̄ dicit impossibilitatē. vt par
an̄ fida nimib⁹ t̄ flāmis erit. Antea valz tm̄ sicut an̄ tpus. silz an̄ bac
vt hodie vidi iohes s̄ numq̄ antea absolute. Sed an̄bac. i. an̄ h̄ tpus. et
postbac. i. p̄ h̄ tpus p̄sens. Postea absolute tpus. s̄ postbac. i. p̄ tps h̄.

Cet aduersus qñq̄ sumit i bono. Cherēti⁹. Quaude o symo aduersus
te fuisse ḡtū. qñq̄ i malū. vt pugno aduersus hostē i. p̄. t̄ p̄ codē repit
aduersum. t̄ illō p̄cipiū aduersus a. um. i. ex opposito. vt aduersa vulke
ra dāt laudi. qñq̄ aduersus s̄t p̄riū. vt iohes ē aduersus. Itē aduersus
qñq̄ ē nomē. et regit tm̄ post te. vt iohes est aduersus petro. sed raro h̄
fit. Itē cis p̄struit cū p̄pō noīb⁹. vt cis rheni. t̄. hic dīſſe syt des ryn⁹
S̄z citra cū noīb⁹ appellativis p̄struit. vt citra for. Inde cīſtēnan⁹.
q̄ habitat ab bac p̄te rheni. Citramarin⁹ q̄ habitat ab ista p̄te maris. S̄z
qñ citra ponit aduerbialis tūc s̄t idē qd min⁹. vt citra dilexi te q̄ debui
Et ultra abūdātiā. vt d̄lexi te vltra q̄ debui. Itē circū s̄t locū. vt cir
cū vicinos. Circa s̄t locū. vt circa menia. t̄ tps. vt circa horā terciāz.
S̄z circiter s̄t tps. vt venit circa terciā horā. qñq̄ locū. vt lapidē q̄dra-
tu dicūt circa i medio. qñq̄ n̄uz. vt circa duo milia. Itē p̄ accipit in
malū. vt p̄ hostes. Erga i bonū. vt erga meos amicos. Aliud. vt tua erga
me bū merita. S̄z p̄ aduerbialis ē idē qd viciſſim. p̄tr⁹ vero dedit mu-

De regimine accusatiū.

nera paulo. paul⁹ vero ḥ dedit munera petro. Et nō d̄re cōtra s̄ econtrario v̄l̄ ediuerso. ¶ Ite extra qñq̄ p̄struit cū verb̄ q̄c̄tis. vt petr⁹ ē ex tra ciuitatē. qñq̄ cū verb̄ mot⁹. vt petr⁹ iuit extra ciuitatē. ¶ Et silz illis duob⁹ modis ē dicēdū ḥ itra. Et extra idē ē qđ p̄ter. vt extra me nō ē de⁹. ¶ Et itra qñq̄ nōt locū. vt itra menia. qñq̄ tps. vt itra triduū. ¶ Sz inter vult h̄c̄ duos accōs singlaris nūeri. vt int̄ petr⁹ et paulū. vel vñ plis nūeri. vt int̄ doctores sedebat iesus. Et etiā qnōt tps. vt inter diē ⁊ noctē. Et adverbialis positiū valz tñi sic mutuo. vt pueri int̄ se diligunt. Et inde ḥ ponit stercludere. qđ tñi valz sicut ipedire. vt imbrib⁹ ⁊ torrétil⁹ fuit iterclusus. Sz introcludere ē aliquē ad interiora claudere. vt petr⁹ turri iterclusus ē. ¶ Et infra notat locū inferiorē. vt ifra tectū. t nōt dignitatē. vt iframagistratū ē petr⁹. ¶ Sz iuxta nōt locū vt iuxta macellū. Sz adverbialis sumptū cū dō p̄struit. vt p̄tz ex p̄ dictis. ¶ Itē ob qñq̄ s̄t cāz efficiētē. vt ob eā cām te d̄ligo q̄t bon⁹ es. qñq̄ cāz finalē s̄t. vt ob illā cām te pcussū vt faciā te doctorē. ¶ Silz ppter qñq̄ nōt cām efficiētē. qñq̄ cām finalē. t qñq̄ idē ē qđ iuxta. vt Propter aq̄ riū viridi p̄cubit i vīmo. ¶ Et iuxta riū. ¶ Prope vt ppō fīs vicinitatē qñq̄ p̄struit cū accō. vt p̄p̄ senestrā. qñq̄ adverbialis cū dō vt p̄p̄ est dñs oib⁹ iuocatib⁹ cū. t qñq̄ idē ē qđ p̄ne. vt p̄p̄ ecclissz. ¶ Unde pp̄ p̄pativ⁹. vñ. ¶ Pericul⁹ pp̄ stabil' armēta tenere. t prim⁹ suplativ⁹. ¶ Et pone ē idē qđ post. vt pone tribunal stat p̄cessor. ¶ Et sup dicit ḥtiguitatē. ut quis sedet sup rectū. ¶ Sup̄ dicit ḥtactū. vt nubes p̄ det supra nos. p̄p̄ loq̄ndo. s̄ om̄n̄ p̄nt lumi. p̄ code. ¶ Subter notat locū inferiorē. vt subter te iacet puluis. ¶ Per qñq̄ notat locū. vt per domū. qñq̄ adiuratōez. vt q̄ christū dñm n̄m. qñq̄ exclusionē. vt q̄ me feci. qñq̄ tps. vt q̄ diē ⁊ noctē qñq̄ in p̄positōe s̄t idē qđ valde. vt p̄ diligo tē. ¶ Silz significat illa p̄positio s̄ in p̄positōe. vt p̄diues p̄potēs tē. qñq̄ auget. ¶ Et illa p̄positio fīm qñq̄ significat iuxta. vt vñ accepi in collo. alius fīm manū. ¶ qñq̄ significat idē qđ post. vt fīm deos. i.p̄. boies horrib⁹ matime viles esse p̄nt. qñq̄ p̄ in. vt fīm q̄tē somniabu. ¶ Sz trās p̄struit cū verb̄ q̄c̄tis. vt habitat trans r̄benū. ¶ Sz oltra. p̄struit cū verb̄ mot⁹. vt fugit v̄l̄tra r̄benū. ¶ Et p̄ter significat exceptiōnē. vt sunt albi p̄ter illū. qñq̄ idē est qđ extra. vt ne p̄ter mea regna redires. qñq̄ p̄ sine. vt p̄ter officiū. ¶ Et vñq̄ ponit post suū casuale. vt occidentē vñq̄. ¶ Sec⁹ ponit p̄ iuxta. vt securis lignū qđ plantatū ē se curis decursus aquaz. qñq̄ ponit adverbialiter. t est idē qđ aliter. vt se curis accidit q̄ putauerā. nō loq̄t sec⁹ ac si sentiat. sunt t res socie verbis. t verbarebus tē.

signans

i. accō

juncta.

Inq̄z notans cōtra quarto solet esse locata

De regimine accusatiui.

Illentia est illa ppositio in accepta ut est idem quod contra etiam deseruit accusatio casui ut sententia lata est in adulterii.

Arguitur in h exeplo credo in deu. ibi in nō valerit tñ sic p. tñ regit illa accm deu. g male dicit q in notas p regit accm. Dom q tete n vult q qncaz illa ppositio in regit accm q tuc b tñ sicut p. s etiā mltis ali is modis regit accm. s tuc p capue regit accm qn notat contra.

Contra qn in capitul per ga r p ad etiā regit accm. tñ h non dicit alexander. Dicendu q ppenduntur sib contra. ut hrii sub hrio. qz contra notat distantia. sed erga notat vicinitate. silz ad. ut patz in h exempli. Accesserūt scribe r pharisei ad iesum tentates illum.

Querit q modis pstruit in cū accō. Solutio. Undeci modis. **P**rimo dicit. Scds qn ponit cū verbo iportate motū ad locū. ut curro i cam pū. **T**ercio qn iportat tēdētiā. ut credo i deu. **Q**uarto qn iportat muta tōez. ut d bono mutat i trupbatorē. **Q**uito qn iportat silitudinē. ut in bē verba. i. ad silitudinē illoz verboz. **S**exto qn iportat exposiōnez. ut Beda i mattheū. i. expōndo mattheū dicit. **S**eptiō qn iportat affectū. ut iobes ē boni i amicos suos. **O**ctauo qn iportat euētū. ut iste vagat i pū dāmū. i. ex ocio venit dāmū. **N**ono qn valz tñ sicut vsc. ut de potēs ē facē i diē illū. i. vsc p silitudinē. **D**ecimo qn iportat infinitatez tgis. ut insti impetuū viuet. **U**ndecimo qn iportat diuturnitatē. ut iste patrizat i lōga tpa. vñ. **L**öttra siue locū notat. intēdit similiat. **U**ntat r exponit simul affiat euenit atq. **U**ndens vicibz i cōto sociat.

Querit q modis in pstruit cū abltō. **S**olutio. septē modis. **P**rimo qn pstruit cū verbo iportate qetē i loco. ut sum i domo. **H**ecdo qn ponit p p. ut dirigat ozo mea sicut incēsum in pspctu tuo. i. p pspctu. **T**ercio qn ponit p illa ppone p. ut labore i gete. i. p gete. **Q**uarto qn ponit p et. ut in camino ignis exit flāma. i. ex camino. **Q**uito qn ponit p cū. ut i baculo meo tñsui iordanē. i. cū baculo. **S**exto qn ponit p de ut cecidit i arbore. i. de. **S**eptimo qn ponit p circa. ut iste hz calcios in pedibz. vñ. **I**n seruo iunctū loca. p p spificabit. **S**ignat r ex cū de simul adiūgas qz circa. **H**is septē vicibz in sexto p sociabis.

Querit. quot modis pstruit i cū accō et abltō. **S**olutio. sex modis. **P**rimo pstruit cū accō r abltō qn significat inter. de accō. ut symeon accepit cū in vlnas suas. i. in vlnas. **H**e abltō. ut bñdicta tu in mlieribus. i. in mlieres. **H**ecdo qn ponit p ad. ut iches pēdet se in latē meū. i. ad latus. **H**e ablativo. ut iste posuit se in loco suo. i. ad locuz. **T**ercio qn ponit p ppter. **H**e accō. ut ieiunam in beatā mariā. i. ppter beatā mariam. **H**e abltō. ut arguo i stulticia. i. ppter stulticiā. **Q**uarto ponit p sup. **H**e accō. ut deus ascēdit in celū. i. sup celū. **H**e abltō. ut posuisti in capite eius coronam delapide precioso. i. super caput. **Q**uinto quando

De regimine accusatiui

ponit p. intra. De accō. vt aq̄ currit i viscera. i. intra viscera. De ablō
vt posuisti me i manib⁹ inimici. i. intra man⁹. Sexto qñ ponit p. per. De
accō. vt b̄c̄ ē porta cel. iusti strabūt i ea. i. p. ea. De ablō. dñs locut⁹ ē i fi
lio suo. i. p. filii suū. vñ. Quarto v̄l sexto si iungas in notat inter. Ad.
qz vel pp̄ sup̄ ac intra qz signat. Sic in sex vicib⁹ vtrilib⁹ associatur
Querit. q̄ modis capit i. opositōe. Solutio. plib⁹ modis. Priorne
gatiue. vt celū ē incorruptibile. Quedo p̄uatue vt iust⁹. cū aptitudie tñ
ad iusticiam. Tercio capit intēnue p valde. vt aqua incalcescit. i. valde
calida fieri incipit.

.i. accm̄ .i. gerūdīs sp. grāmatīcī locauerūt

Huncqz gerūdiuī casum veteres posuere
i. suppositū reddētē sez modernoꝝ p̄uetudo

Ut supponente qđ multorū tenet v̄lus

Enia ē. q̄ antiq̄ grāmatīcī voluerūt accm̄ reddē suppositū verb⁹ ge
rūdiuīs. i. b̄odierno die mltorꝝ modernoꝝ tenz opinio. vt syllo ḡzātē
ponēdū ē fūios. p̄medētē babēdū ē panes. i. b̄c̄ ē p̄ma lectura si habet i
textu gerūdiuīs. Sc̄da le ctua ē. gerūdiuī i dū fūiatū fm̄ veteres grā
maticos p̄t reddē suppositū verb⁹ psonali. vi legēdū ē missaz. i. tū ba
bēt i textu. Hucqz gerūdiuī v̄l gerūdiuī. Hay regulaz rō ē. qz ge
rūdiuī fm̄. Pr̄sicianuī differt ab ifinitiuo nīs p articulū toy. i. q̄ inflectō
nē casuale. s̄ ifinitiuo p̄t regē accm̄ a ptean̄. i. reddē suppositū verb⁹ p

Arguit. gerūdiuī nō regit accm̄ a ptean̄. q̄ il. Csonali. q̄ etiā gerūdiuī
le text⁹ ē falsus. An̄s pbaf i b̄ exēplo. nob̄ caudēt est de etna dānatōe.
de ira futuri iudicis. ibi habēt dñm. Solutio. iste text⁹ intelligitur de ge
rūdiuī verbī psonalis actiui generis. s̄ caudēt descehit a verbo neutrali.

Cōtra. nullū gerūdiuī regit casuz a ptean̄. q̄ illa solutio ē falsa. An̄s
pbaf p̄mo autoritate Laurēti de vall. q̄ dicit q̄ nullō pacto gerūdia re
sūt casuz a ptean̄. Probat sc̄do. poete v̄l sunt gerūdīs in omni modo
p̄structōis et loquunt. Dñm q̄ Laurēti i hac pte nulli⁹ ē autoritat̄
neqz loq̄t vt expt⁹. Ad d̄fīmatōez dicēdū ē q̄ nō seq̄t. nō sunt v̄l tali
p̄structōe. q̄ nō est. q̄ arguit negatiue a pte in mō ad suū totū. quod ar
gumentū nō valet. Et in cōtrariuī suis Pr̄sician⁹ Alexander Florista
quos in hac parte imitor. Et exēplū habetur Luce primo. Cum imple
tum esset tempus elizabeth pariendi.

Queritar. quottupler est gerūdiuī. Solutio. duplex. qz qđā est gerū
diuī verbī psonalis. et b̄ regit accm̄. vt patz in b̄ exēplo. disputantem
babēdū ē rōes pbatiuas. Et alid est gerūdiuī verbī impsonal. i. b̄ regit
ablatiuū a pteante. vt a me legēdū ē lectōez. Et ē gerūdiuī in dum ter-

De regimine accusatiū.

Solutio. magis p̄prie dicitur. vado coloniā. qz talis accusatiū ponitur adverbialit. sed adverbio nō debet p̄poni aliqua p̄positio

Querit. q̄dīne ḡtūs & accus ponit absolute. Solutio. s̄b duplicitis feretia. P̄zia ē qz ḡtūs caret rectore tā exp̄so q̄ s̄bitellecto. s̄ accus caret tñ regēte exp̄so. qz p̄ facilis s̄intelligi p̄pō si accus ponere noīlitter. Sc̄da dñnia. i. absolute ḡti opt̄z q̄ nomē sit p̄mevel sc̄de declatōis & singularis nūeri. s̄ i absolute acci p̄t cē cuiuscūq; declatōis & nūeri.

Arguitur. vado rhomā & vado cūitate bñ seq̄. & etiā noīa appellatiua p̄t p̄struicū iſtis verb. Sec̄la pt̄z. qz ab iferiori ad sup̄i ē bona cōseq̄ntia. Solutio. verū ē q̄ntū ē ad esse superioris qd̄ p̄supponit inferi. sed tñ nō q̄ntū ad p̄gnitatē. qz vñ p̄struit p̄grue cū verbo. reliquū vero n̄. & h̄ vult ista regla. **I**tē ibi. Noīa q̄ villis. Autor specificat regulā dicens. Noīa villaz seu locoz minoz approp̄ata. i. p̄p̄a p̄struta cū verbū importatib; motū ad locū ponitur absolute ut supra diximus. Etiā b̄c quatuor rus domū militiā humū. que q̄uis sunt apud nos appellative qualitatib; apud veteres tamē fuerūt appropriata. & p̄pterea sp̄aliter sunt adiūgenda. qz rhomānū cīs tanq; p̄p̄is v̄ebantur

Queritur. quare accus p̄p̄i noīis pot̄ caret rectore q̄ noīis appellatiui. Solutio. p̄ma rō ē volūtas grāmaticoz. q̄ tñ volūtas bñ istā rōez. qz accus pos̄t sine rectore ponit adverbialit̄ loco illi adverbii quod certū locū significat. sed accus p̄p̄i noīis certi significat q̄ noīa appellatiua. & rōe silitudis quā bñ cū illo adverbio ī significatō erit p̄p̄i noīis.

Queritur. in q̄ casu detent ponit noīa p̄p̄a sc̄toz cū p̄dictis. Cīmen. verbis p̄structa. Solutio. in accō mediate p̄positōe specificatē. ut vado ad sanctū iacobū & nō sanctū iacobū absolute. quā p̄positionē q̄dam sic intelligunt. vado ad locū sancti iacobi

Motandū q̄ sicut domus in singulari numero caret rectore simpe. dentē regulā. ita etiā inuenit carere plurali numero. Quidius. Quo ruitis vestras quisq; redite domos

Queritur. vtrū nomina maior locoz inueniant carere rectore. Solu-
tio. sic bñ voluntatē poetaz. Virgilii. Italiā fato lauaniac̄. tamē bñ
quā s̄dā est eclypsis. i. defectus p̄positōis ad

Motandū q̄ isti tres accip̄lis numeri etiā cōstrūt̄ cum verbo imp̄tantē motū ad locū. sc̄ficias suppetias & inferias. Exemplū p̄mi. vt p̄-
etrus iuit inficias. inficiari idē est qd̄ negare. Exemplū sc̄di ut referunt de-
orū suppetias. & significat idē quod auxiliū. Exemplū terciū. ut horrestes
matrē occiso patre inferias misit. i. ad inferos misit vel occidit.

Queritur. quot de causis accus ponitur absolute. Solutio. duab; de
causis. Primo causa breuitatis. ut deo gratias. Secundo causa relatōis
ut ver et estatem tu plasmasti ea.

De regimine ablatiui

De vocativo casu

Querit. utrū vtūs ponit absolute. Solutio. n. s ois vtūs explicite vñ
iplicite regit ab illo aduerbio vocati o. b aut p3 p dissimilat̄ regē. qd̄ ē co
artare dicōz casuale ī tali casu. sita q̄ nō pōt stare ī alio. qd̄ sit ab illo
aduerbio vōndi o. vt o iacob illa ē agrua. s si dicas. o iacob. illa ē in-

Arguit. dicit Florista. Uccipias qntū tu quēlibz eē solutū. Cōgrua
Et nō dicat q̄ ab illa pte regat. Solutio. nō vult q̄ absolute ponatur
simplicē. s vult q̄ nō regat ab aliq̄ pte verbī. nec a pteā nec a pteost.
Contra dicit. Tu semp qntū deles absolute casum. g sp respectu cu
iusticq̄ ordīs nō regit. Et addit pscian. nūs & vtūs absoluti sunt. So
luto. absolutū nō dicit ibi priuatoz regimis. s p̄uatōz p̄structōis trā
sitivē. vt exponit pscian. absoluti sunt. i. intrasitivē constitūn.

Queritur. q̄ze alterāder nō dicit aliqd̄ de regimine vt. Solutio. for
sitān suo pte p̄rie fuerūt de illo opinōes. q̄z neutri volēs p̄dicere caute
siluit. Ncl id. qz solū regit ab aduerbio vōndi o qd̄ oib̄ ē manifestū et
facile. s ars ē circa difficile. scđo ethicoz. vt Cherēti in adelpte. Q̄ mi
qd̄ faciā. qd̄ clamem. qd̄ qzar. Q̄ cdl̄. o terra. o neptuna valde. Ibi oēs
illī vocatiui regūtur ab illo aduerbio vocandi o.

Queritur. utrū vtūs ponit absolute. et quot modis. Solutio sic. et
tm̄ uno mō. s. causa breuitatis. Exempū vt charissimi. i. o charissimi. oē
datū optimū & omne donū pfectū defursum descēdit a pte luminū. Et
hic. frātres. i. o frātres expurgate vetus fermetū

sp. casuū s. passiuū postponit s. p̄dictis

Ablatiuorū regimē subiugitur istis
Sūna ē q̄ regimē passiuū abli casus postponit. s. regimib⁹
p̄dictis. Quā p̄ma rō ē. qz regimia ordinant fīm ordinē ca
sū. s. abliū ē vltim⁹ casus. g vltim⁹ regimē ē ablatiū. qz greci ca
rētes abliō vtebat ḡtō loco ablatiui. & sic latini postea cū iuenerint. Ne
cūda rō ē. qz abliū casus ē. p̄pus casus verboz passiuoz. & accūs casus
est. p̄pus casus verboz actiuoz tñstiuoz. s. actio ē an passiōez. g &c.

Arguit. abliū casus h̄z matinā puenetiā cū ḡtō. ḡ ci⁹ regimē in
dlate deteret seq̄ regimē ḡtī. aīs. pbā. qz sepi ponit loco abli. Virgilis
us. Crux ten⁹ aut mēto palcaria p̄dēt. greci carētes abliō vtebat ḡtō
locō ablatiui. Q̄dī ē. līcīz fīm illā rōez p̄cederet. tm̄ qz ē casus. p̄pus ver
boz passiuoz. id scq̄ regimē accī et dti q̄ p̄strūt cū verbis actiuis

Contra. abliū casus ē casus p̄incipij. accūs vero ē casus termini tñ
stidōis verbī. ḡ regimē abli dz p̄cedere regimē accī. Dicendū v̄z ē. tm̄
qz abliū vltio iuēt̄ ē a romanis. & fīm pscianū dicit p̄pus casus rōz
manoz & latinoz. ideo vltimo loco ponit ei⁹ regimē.

2 K

De regimine ablativi

Querit. q̄t modis abltūs ponit̄ i orōe. Solutio. trib⁹ modis. Prio vt regit. Exemplū vt iohes scribit calamo. Scđo vt ponit̄ absolute. vt magistro legete pueſi. pficiūt. Tercio vt carct̄ rētore. vt iohes reit rhoma. Queritur. a q̄t ptib⁹ orōis regit abltūs. Solutio. a ser. ptib⁹. Prio a noīe. vt doctioz petro. Scđo a rētbo. vt vtoz pane. Tercio ab aduerbio vt fortes currit veloc⁹ petro. Quarto a pticipio. vt vtēs pane. Quinto a p̄pōc. vt a domo. large loq̄ndo d̄ regere. Sexto a pnoie. vtilia plā cido vultu. vñ. No. pno. ver. aduer. p̄po. tibi fertū.

Arguitur. abltūs casus ē. pp̄us casus rētbo z passiuoz. ḡ nō ab alijs regit. Solutio. nō ē p̄ppriū q̄to mō sed scđo mō. h̄ ē vt in plurimiū.

Querit. et q̄t virib⁹ regit abltūs. Solutio. ex septe. Prio et vi p̄pa tois. vt doctior petro. Scđo et vi pticōis. vt lōg⁹ ser. pdib⁹. Tercio et vi effect⁹ alicui⁹ cause. vt iohes pugnat gladio. Quarto et vi distat̄ locāl. vt zutphania distat a dauētria duab⁹ leucis. Quinto et vi p̄ch. vt emi decretū ser. floreis. Sexto et vi tpis. vt studuit trib⁹ aīis. Septio ex vi demōstratōis cēntic. ex cplū. vt vir maḡ igenio. vt maḡ stulticia

i. ternos p̄siderat sp̄. p̄patōis q̄ facit p̄patōez ethic p̄siderabit

Tres notat̄ esse gradus qui copat; idē notabit i. multiplicē coartaſōez naturā p̄patui i. diuidit manifeste

Multimodū regimē qui rem discernit aperte.

Hic p̄pati⁹ dicitur regit abltūn auro virtute positir salomōe virtute. p̄pā

Vitior est auro sapiēs salomone sibilla

i. q̄ b aduerbiū i. resolute sp̄. p̄patui i. cernes i. clare

Per magis expone regimēq̄z videbis aperte
Exempluz in quo ille abltūs auro regit ab illo positivo diues. et ille
ablativus salomone ab illo aduerbio magis.

Est auro diues regina magis salomone

Beneftia est. facies p̄patōez notabit q̄ sunt tres gradus in qb⁹ sic
coparatio. quo p̄ natura p̄siderata iuenerit multiplex regimē. Unū regu
la textus in virtute est ista. q̄ omnis p̄patiu⁹ cuius positiu⁹ regit vñ
ablativū p̄t regere duos ablativos. vñ virtute p̄pria alter⁹ virtute po
sitivū. Exemplū vt in textu. t hic. Pet⁹ est paulo laude dignior.

Arguitur. p̄patiu⁹ regit gen. ḡ iste text⁹ est falsus. aīs p̄bat p̄ regu
la alterā dīl. Pone ḡdū mediū partitio q̄n notaſ. Dicēdū q̄ p̄patiu⁹
partitiae tēt⁹ regit gen. s p̄patiu⁹ p̄patiu⁹ tentus regit ablativū.

Contra. p̄patiu⁹ tentus regit gen. ḡ solutio falsa. Unū p̄bat in h̄ ex
p̄lo scripture. Qēm masculū excipiet melior. t q̄z filia melior filie. ibi meli
or capit̄ p̄patiu⁹. t regit illū gen filie. Dicēdū q̄ hoc est fin. mores gre

De regimine ablatiui

~~cor. et quorū scriptis hoc tractū est. non autē sīm latīnos.~~

Querit. q̄s illorū abltōꝝ regis virtute p̄patiui. **S**olutio. B ptz et re-
solutōꝝ. vt. si ille abltūꝝ regat a virtute p̄patiui q̄ p̄t resoluī i aduerbiū
q̄s et suū ntrm. vt suū dītior auro petro. i. suū dītior auro q̄s p̄tr? **N**el sic q̄n
p̄patiūꝝ resoluīt in B aduerbiū magis et suū positiuū. tūc ille abltūꝝ q̄ po-
nit iuxta positiuū regis a p̄patiūꝝ virtute positiuū. t ille q̄ ponit iuxta ad-
uerbiū magis regis a p̄patiūꝝ virtute p̄pā. vt regina ē diues magis sa-

Querit, q̄s abltus deb̄tponi iurta positiū. **S**olutio. ille q̄
importat rē i q̄ sit excessus. vt auro laude & bimōl. qz opatiū importat
excessum. t abltus iportās rē excessaz d̄zponi iurta aduerbiū magis

Querit. q̄ ē general regla q̄ trahit ex tertio. **S**olutio ista ois p̄patiu⁹
p̄patiu⁹ tētus virtute pp̄a regit ablatiu⁹ a p̄tepost. **E**t dīl. p̄patiu⁹ tē-
tus lqz p̄ticiue tē⁹ r̄git ḡm. vt iste ē sapiētior clericorū. **E**t dīl. pp̄a vir-
tute lqz p̄patiu⁹ i⁹ virtute positiui sepe regit ḡm. vt iobes est dicioz au-
ri petro. sepe dtiss. vt iacob⁹ ē silioz chris̄to. sepe accim. vt katheria ē albi-
or faciē berta. sepe ablatiu⁹. vt iobes ē dignior laude petro.

Quicri. utrū ois p̄patiuū p̄ regere tres ablatōs. **Solutio.** sic. vnum
fīntē rē excessam. alii fīntē id in q̄ sit excessus. **terciū** quē regit positiuū.
qz ois p̄patiuū p̄ regere caluz̄ sui abstracti. vñ. **Adlitet** ablatū pore-
rit sibi iungere sextū. **Ex vi** formalis tibi causam significantis.

Querit. **v**tr̄ **p**ratini⁹ **p**t regē p̄lēs abltōs q̄s tres. **S**olutio. **s**ic. ex ep̄lī.
vt sortes est maior platoe statura set pedib⁹ maioritate. ibi statuta re-
guntur a **p**ratino virtute positum. et platoe virtute **p**ratini. et set pedib⁹
et vi excessus. et maioritate ex vi cause formalis.

Queritur ista oratio. hanc de cœlo florēt eo apli⁹. a q̄ r̄git ille ab aliis eo Solutio. ab illo p̄patio apli⁹. Quid q̄ illa oratio sit iēcōgrua. qz eo ē f̄ris nūeri. et deceplis nūeri. t̄ flatū et suū aūs discouenit. Solutio eo n̄ referit ad aūs ex p̄fisi s̄būtellectū. s. nūero dñario. Hinc iste oratio ponit penes r̄gula istā. iohes ē morosior solito. i. q̄ solitū ē. loq̄t magis fide. i. magis q̄ fides ē adhīreda. currit citi⁹ dicto. i. citius q̄ dictum est

Plat. Mōndū est, quēcūs casū regit positīu⁹; illū etiā regit op̄atiu⁹; & su⁹. qz. positīu⁹ includit i posteriorib⁹ duob⁹ ġdib⁹, vñ⁹. **L**asū quē cūcū natura regit positīu⁹. Illū sup̄mū ġdus erigit atqz secundus

Querit. utrūq; verba pñt regē ablatiūn̄ mediate p̄atio Solutio
sc. qñ ipm̄ verbū icludit p̄atim̄. vt malo virtutes auro. s̄ nō ista verba
p̄fero r̄ p̄sto. q̄ illa regit dñm̄ cū accō. Virgilis. Ne me sibi p̄ferat illa
woct. pñt tñ ista verba regere abltm̄ fñc id in q̄ sit excelsus. r̄ fñc qñ
titare certa v̄l̄ incertā op̄ari. vi p̄tr̄ p̄stat iobi l̄ris tribus p̄ceptis.

Querit. qd de illa orde e dicendum. si q min dixisset. **Solutio.** huius catholicorum quo minus pte esse due dictiones. tunc valet tui scilicet aliqui minus.

De regimine ablativi

¶ sic nō regitur p istā regulā. qz nō importat rē excessam neqz quantitatē excessus. s et vī effect⁹ cāc material⁹ seu inopie p illā regulā. ¶ plen⁹ mōps. Is vī est vna dō nō est regimē. qz illud req̄uit duas p̄fessorōis.

s. casus. i. ostendēs. i. q̄ magnus. i. tenetur
¶ Est ablativus demonstrās quantus habetur
i. sup̄gressus gubnat ablatū excellētiā. s. aliq̄ notans

¶ Excessus; regit hunc excessum dictio signans

¶ Exemplū in q̄ ille spatius mai⁹ significat excessus. r regit ablativū illo
fītē id qd̄ excedit. r illū ablativū q̄tuor pedib⁹ fītē q̄titatē excessus.

¶ Hoc lignū pedibus est maius quattuor illo

¶ Illud verbum excedit importat excessus. r regit illū ablativū q̄tuor di-
gitis significantē quantitatē excessus

¶ Hoc lignū digitis excedit quattuor illud

¶ Enia ē. dō fīs p̄retiue excessus p̄t etiā regē ablatū fītē q̄titatē il-
lī excessus. vt emi bāc rē pluris moris trib⁹ solidis. b̄ est q̄i illo vna
libra. triduo post vnu q̄z tu. ¶ Argili⁹. Rēspicit et lōgo post tpe vixit. Et
dīl dō lād fīdu q̄ nedū nomē b̄ etiā verbū regit ablatū p istā regulā. vt
iobes excedit petz vna digit⁹. Et silz ei⁹ p̄cipiū. r q̄nq̄ adverbīū. ve-
tobes currit veloci⁹ petro trib⁹ passib⁹. Et dīl p̄retiue. lpp̄t dīctōe i-
portatē excessum abstractiue. q̄ regit ḡtū. vt iobes habaz excessus sup̄ pē-
trū trū digitoz. Et sb̄ ista regla p̄plēdit dictio fīs defectū excessus.
¶ Arguit. dictio importatē excessum regit ablatū p regulā p̄cedētē. qz
spatiu⁹ er sua natura ip̄portat excessus. Solutio. regla p̄cedens loq̄ de
spatiu⁹ tm̄. b̄ ista loq̄ de q̄cūq̄ dōcē ip̄portatē excessus vniuersalitē. Vel
dicēdū q̄ ista regla intelligit de ablativo ip̄portatē q̄ntitatē excessus.

¶ Lōtra. dictio importatē excessum regit ḡtū. ḡ tē. ans. pbat in b̄ ex-
plo. maior est excessus latronis q̄ furis. Dicēdū regula intelligit de di-
ctōe p̄retiue ip̄portatē excessum. b̄ vero pōis nomē excessus abstractiue

¶ Lōtra. dictio p̄retiue accepta significatē excessum regit accm̄. ḡ tē.
Antecedens. pbatur in b̄ exemplo. mathanael obtulit acetabulū aureuz
appēdens tringita ciclos. Dicēdū nobis magis v̄stutū est loqui p ab-
lativū q̄ p accusativū. licet rep̄piatur verbū importans excessum regē ac-
cusativū significantē q̄ntitatē excessus. vt inter pīgmeos qui lōgissi-
mi sunt nō excedunt pedes duos et quadrantē. Sed nō est imitandū

¶ Querit. quottuplex est b̄m istū tertium excessus. Solutio. duplex. nā
qdam excessus incertus est qui importatē q̄ ablativū p̄sentis regle. Ex-
emplū. vt qn̄o fortis magis. pficit rāto magis sup̄bit. Sed qdam impor-
tat certā q̄ntitatē excessus. vt i exemplis text⁹. Et faciliq̄t questio de-

De regimine ablative

istis. tāto min⁹. paulo min⁹ ex dictis. qz si capiunt ut vna dictio tunc
sunt adverbia qualitatis. sed si due reguntur a patiuo. vt dictū est.
Querit. qd dicēdū ē de ista orde. Vndeis qnqes qdragena minus
vna accepi. **Solutio.** pmo p̄t dici q vna fgl̄ a min⁹ et vi excessus. Se-
cundo p̄t dici q ponat absolute in designia. de sequitur. t̄ dī dī. minus
Querit. qd regimē ē h. paulo post. pau- Cuna supple p̄cessione extē
lo ante. **Solutio.** ille ppōes habet virtutē patiu inclusaz. et pueniunt
cū suis patiuis. vt p̄ius posteri. et sic regūt ablatiū sicut illa patiuia.
qz sic patiu capi. p̄ positivo. ita ecōuerso b̄ positiu capi. p̄ patiuo.
b̄ si sunt adverbia tūc sunt vna dō cui nō p̄petit regimē. et sunt adverbia
tpis. Etre ḡt iste abluti et vi excessus sic q p̄cedētē fgl̄a et vi patiōis

s. aliquā sp̄. dictio

gubnat.

s. mediāte illa res efficie

Remqz notās fieri regit id quo res ea fiet

Sentētia est. q dictio significās aliqd agere v̄l fieri regit ablatiūs
significāce illud instrumētū q̄ mediāte q̄s agit v̄l aliqd sit. vt miles p̄
cussit hasta. pugno. gladio. vel veni buc pedibus. nauigio. curru.

Arguitur. postea loquit̄ alexander de causa instrumētali. **Solutio.** est
causa instrumētali duplex. quedā est extriseca et separata a principali agen-
te. de qua hic sit mentio. alia est intriseca. de q̄ postea dicit alexander

Qostra. causa instrumētali nō p̄t regē ablati. q̄ illa solutio nō ē vera
q̄ principal cause ē regē et dirigere cui virtute instrumētū opat. **Q**dm̄
q̄ nō p̄petit sibi regimē natāle saltē p̄ncipal. tñ bñ p̄t regē grāmaticali.

Querit. q̄ ē cā p̄ncipal. t̄ q̄ instrumētali. **Solutio.** p̄nci- Cter. vt bic
pal est q̄ mouet et dirigit ad op̄. vt ho angel. v̄l de respectu diuersior̄
effectuum. et ignis p̄ncipali et effectiue calefacit. **S**z instrumētali est qua
vt̄ p̄ncipale agēs ad p̄ducēdū effectū. vt futor corio ad faciēdū calcēdū

Sz cā illa instrumētali ē duplex. qdā ē artificial q̄ nō ē pars p̄ncipalis
agētis vel sibi iterēs. vt bacul̄ securis t̄. **S**z natural p̄t eē p̄s p̄ncipal̄
agētis v̄l sibi iterēs. vt man̄ ē instrumētū q̄ opat corp̄. de pma ē hic
ad p̄positū. vt p̄t̄ et textu. tñ aliq dicūt q̄ intelligit de v̄tro. q̄ insifio na-

Querit. q̄ ē regula general circa h̄c textum. Ctralī et artificiali
Solutio. ista. Nē verbū mudi bñs acrōez v̄l passiōez attributā causā se-
cūdis p̄t regere ablati p̄ istā regulā. qz oēs cause secundē agūt p̄ aliqd i-

strumētū qd̄ eis addit in causā. Et dī (causā secundā) ad excludēdū
deū. q̄ sine oī instrumēto opari p̄ rōe sue infinitatis. Et quō est aliqua
causa intriseca et aliq̄ extriseca. aliqua in actu. aliq̄ in potētia. aliq̄ me-
diata et aliq̄ immediata. ex sup̄dictis in de regimine genitivi patuit.

Querit. vt̄ sola verba regūt ablatiū p̄ istā regulā. **Solutio.** nō. sed
etiam participia. quēadmodū sua verba a quibus descendūt. etiam no-

De regimine ablaciui

missa. ut belllicosus armis. rhetor locutione.

Rotundum q̄ est d̄vintia inter rhetore. oratore & declamatorē. Nam rhetor ē pcessus rhetorice. s. ille q̄ habet rhetoricas voces. cui⁹ autores rhetorici nominant. Et orator dicit ille q̄ causas dicit v̄l. cū iudicib⁹ vel in cōcōnib⁹. & alio noīe dicit p̄sonator. Q̄oī d̄r pp̄ls ille ad quē orator habet orationem. & sic dimittere concione est orare sine imponere. qd̄ stā dicit orare. Sed declamator est ille qui i p̄uētu scolasticor̄ freat causas orat ut se v̄l alij exerceat. ut in veris causis postea possit orare. et rhetor illud agens etiā declamator vocatur.

Queris. quō denoīat istud regimē. Solutio. ex vi effect⁹ cause efficiētis instrumentis. ex cui⁹ habitudine ad dictiōēz rectā regimē denoīat.

i. noī adiectiuū. s. aliquā. i. notās. i. p̄sūgere. i. teneris.

Mobile mensurā designans addere debes.

Exemplū in q̄ b adiectiuū lōgū iportās. Exemplū simile in quo ponit ad mensurā regit ablaciū sex pedib⁹ si. lectū lat⁹ a. vī. cum ablativo significatē q̄titatē certā illius mēsure duobus pedibus.

Longum sex pedibus lignū latumq̄ duobus

Shūia ē. q̄ nomē adiectiuū indecīniatē īportatē mensurā p̄ regere ablaciū significatē certā q̄titatē illi⁹ mēsure. ut turris ē atra trecēs pedib⁹. Et de nōmē nomē adiectiuū. lōp̄t nomē substantiuū iportās indecīniatā mensurā qd̄ nō regit ablaciū s̄ poti⁹ ḡtū. ut vīditur altitudine cētū pedū. i. cēta altitudine q̄nta est altitudo cētū pedum.

Queris. q̄t modis fit mēsuratio. Solutio. mīltis modis. P̄ rōm laitudinē. ut mēsurat pān⁹ fīm vlnā. & terra. p̄missōis i sortē fūlū isrl̄ diuidēda cū fūnicul. Q̄odo fit mēsuratio fīm p̄tinētiā. & h̄ dupl. P̄ rōm pfunditatē. ut tonna ē. pfunda vigit stopis. Q̄odo fīm latitudinē. ut lata ē trib⁹ pedib⁹. Tercio fīm p̄dōrositatē. ut argēta illi⁹ ē ḡue q̄e tuor marcis. Quarto penes p̄tinētiā capture mēsurat. ut h̄ vas est ma-

Grigui. Rēpedale tripedale īportatā mēsurā. Cgnū duab⁹ quartis tñ nō regit ablaciū p̄ istā regulā. Solutio. illa īportatā decimāta mēsurā. sed ista regulā intelligit de his que īportatā īdecimāta mēsurā. que specificatē ablaciū significantē illam determinationē.

Cōtra. noīa adiectiuū īportatā īdecimāta mēsurā nō p̄t regere ablaciū. ergo solutio falsa. p̄t 3 ans in h̄ exēplo. ut illud est min⁹ lōgū ad istud. Q̄icēdū q̄ ista noīa adiectiuū lōgū latū altū breue. pfundā regunt ablaciū inq̄ntū absolute significatē q̄ntitatē. s̄ inq̄ntū cōnotat̄ re spectū regit accēm̄ mediāte p̄positōne. ut hoc est minus longū ad istud.

Et de hoc dānt die regule. P̄ rōm est. oīs positiū relative captus regit accusatiū sui correlatiū mediāte p̄positōne ad. ut longū aḡ brevi-

De regimine ablatiui

Secunda regula est. omnis comparativus relative captus regit ablatiuū sui correlatiū. ut maius minorērātius. et econtra.

Querit. ex qua vi regit iste abltū. Solutio. quidā dicunt et vi esse eius causle formal. ita q̄ mēsuratio habeat se tāq̄ causa formalis spectu rei mēsurare. Qui? rō est. qz abltū significat cōtitutatē deīniatā dōis re gēris. sed determinare ē actus ipsius forme. Sed b̄ simplicē nō est verum. qz omnis dictio recta se habet ut deīniatā i ordine ad dictōes regente. Sed puenīter denotat ex vimēsure tanq̄ spēciālē denotatōe. et b̄ importat habitudo dictōis regentis in ordine ad dictōem rectā

.s.aliquō .s.aliquā .s.finalē actū spaciādi actū app̄ciādi
Verbū materialē causam spaciū preciūve

.i.actū morādi .i.notās .i.causas gubnat .i.causes tē;
Aut tempus signans ablatiuos regit horū.

sup̄dicta .i.portat exēplū i q̄ fabcat regit matiā ere i abltō
Que predicta notant: ut frenū fabricat ere
b̄ tac̄ regit finē. s.pudore i abltō b̄ distat regit spaciū sex stadijs i abltō
Ista pudore tacer: sex stadijs distat ab vrbe.
b̄ morās regit tps rota nocte i abltō b̄ emi regit trib⁹ nūmis in abltō
Hocce morās tota: panē nūmis tribus emi.

Sentētia ē q̄ dictō denotās materiā ut fabricare. v'l cām ut tacere.
v'l spaciū ut distare. v'l p̄ciū ut emere. v'l tpus ut morari p̄struit a pte
post cū ablatiuo i portatē p̄dicta. s.materiā causam spaciū p̄ciū aut mo-
ram siue tpus. Exempla patec̄ intextu. Hec sua stat in qnq̄ regulis.
P̄ria est. verbū i portatē actū q̄ versat circa matiā p̄grue p̄t regē abla-
tiūnētē materiā circa quā ille act⁹ versat. ut Qua facta est costa v'l os
se ade. vel cū p̄pōe de costa. tñ dñnter ab ex de e a ab. vñ. Et de materi-
am a v'l ab notat efficiētē. Per dat formalē. sed pp̄t dat tibi finē.

Arguitur. causa materialis regit in genitivo. ergo iste text⁹ ē falsus
Antecedens pbaſ per alrandū q̄ dicit. Materiā signās iungatur ut
anulus aurij. Dicēdū. ibi compatur materiatiū ad suā materiā et qua-
bic vero compatur actus verbi ad materiā circa quā versatur.

Querit circa istā regulā. quottuplex est materia. Solutio. triplet. s.
ex qua. in qua. et circa quā. Materiā ex q̄ est ex q̄ aliqd fit. ut cultell⁹ ex
ferro. Et est duplex. scz p̄manēs et trāiens. ut in de regimie gr̄ patuit.
Sed materia in qua est cui aliqd inheret. ut accidentis in subiecto. albedo
in corpore. sciētia in aia. Sz materia circa quā ē illud circa qd versat in
tētio v'l potētia alio. ut itellect⁹ circa vñiversale. sensus circa singulare

De regimine ablatiui

Et de oibus istis potest intelligi ista regula. Exempli pmi. ut sartor sartit panem. Exempli secundi. ut habeo scias aia. dolor est capite. Exempli tertii. utio hanes vtitur illa re. Et isti ablatiui reguntur ex vi effectu cause materiali.

Ecclia regula est dictio significans aliquod fieri propter causam aliquam regit ablatum significat enim illa propter quam fit. ut causa scribendi veni coloniam. iste tacet pudore. ibi tacitum actum tacedit. et fit propter pudorem tamen causam finalem. Arguitur in hoc exemplo. pudore tacet est regimur cause materiali circa quam. ergo recte. quia actus tacitum circa pudorem. Dicendum quod illo verbo tacet significat hic actum circa causam finalem. ut est pudor reatus ad peccatum. quia illius est finis. ut patuit in regimine genitium.

Queritur. quod si scitur quod ista regula loquitur de causa finali cum hic non est prima. Solutio. pmo ex exempli textu in qua ablutus isti regule habet principalius habitudinem cause finalis ad actum verbi. Et rō est. quod omne analogum per se positum stat pro suo significato famosiori. sed inter omnes causas finalis est potissimum. ergo stat causa per se sumpta per causa finali.

Queritur. unde regitur ille ablutus verbi gratia. Solutio. summa regitur a verbo in intellectu dico. vel ex vi effectu cause finali. summa alios. et vallet tamen sicut exempli gratia. id est dictum est. Ut summa alios ex vi effectu cause effectivitatis. autem non est inconveniens. quod effectivitas et finis possint coincidere.

Et iste ablutus numero in hac oratione. discubuerunt viri quinque milia numero. regit a ly quinque milia ex vi effectus cause formalis. quod quo dilatetur superius est causa formalis sui inferioris. sed numerus est superius ad quinque milia.

Similiter de ista. vidi scholares quinque agmina numero.

Tertia regula est verbo iportata distatia localis per regem ablutiui significante quantitate illius distatiae. ut rhoma distat ab hinc quadrigenita miliariibus. Et eadem sententia per dici in accido. ut rhoma distat ab hinc quadrigenita miliaria.

Arguitur. dictio significans mensuram regit ablutiui per illam regulam. Solutio. illa intelligit de mensura indecimata. ut ibi dictum est. hic vero loquitur de mensura determinata.

Queritur. quod duplex est locus sive spaciū. Solutio. duplex. quod summa est spatium in qua aliquod sit. et hunc redit ad ubi solū in ablutō. ut hunc factum est tertio ab vere miliario. et quanto seruo. Et quod est spatium per quod sit motus. et illud per stare in accido vel in ablutiuo. ut tria miliaria vel tribus miliariibus.

Et illud spatium per quod aliquod sit responderi solet ad quantum vel quanto.

Queritur. quod est stadii. Solutio. centum passus et viginti quinque dicuntur stadii. sed miliare dicitur continere octo stadia. Et quicunque pedes dicuntur continere passum. vñ. Quicunque pedes passum faciunt. passus quoque centum. Viginti quinque stadii. si milia desire. Octo facit stadia. duplicatus sit tibi leuca. Et summa quod est leuca latum non est. quis in communione sermoni soleat eius. vñ. vñ. baderi. Ideo potius dicitur est. cuius in duo miliaria. vel duo miliaria.

De regimine ablatiui

¶ Eb̄i notādū q̄ milia q̄nq̄ est nōmē numerale. vt vñ decim milia vir
gini. Et milia milii mil. b̄ q̄nq̄ syncopat p̄ miliaria miliariū miliariib⁹.
¶ Quartā regla ē. verbi iporā actū appiādi v̄l v̄cēdēt p̄ regē abla
tiū fñtē q̄ itatē illi⁹ p̄cij. vt emi panē trib⁹ nōmīs. ¶ Ibi. Potit isto
venūdari mīto. i q̄ exēplo mīto iporāt p̄titatē p̄cij indeēmīate. He istis
verb⁹ actū ap̄p̄ciādi iporātib⁹ p̄d̄ dicitū ē quō p̄t̄ regere ḡt̄. v̄l ablatū.
¶ Arguit. verba iporātā actū ap̄p̄ciādi regūt ḡt̄. ḡste. tēt̄ ē fal
sus. Antecedens p̄bas i hoc exēplo. quanti cōstat. Dicendū q̄ hoc ē fīm
diversum respectū. vt patuit in deregimine ḡt̄ ibi. ¶ Hie p̄cūm iungas.
¶ Queritur. quō denomiātūr regimē istius regule. Solutio. et vi ap̄
ciātōis. et hoc ex habitudine dictōis regentis ad dictionē rectam.
¶ Quinta regla est. dictio iimportā actū vel passione durantē in tēpo
re p̄t̄ regere ablatiū tñm iimportātē illi⁹ t̄pis in quo tal
actio vel passio fit. vt morabar apud v̄s tota nocte tē.
¶ Arguit. dīc Aristoteles q̄ passiōes sunt facilē mobiles et trāscēntes.
quēadmodū rubedo et verēcūdīa cauſata. q̄ male dīc q̄ passio ē durātē
tpe. ¶ Dōm lic̄ n̄ durat lōgo tpe. tñ i aliq̄ p̄uo tpe v̄l lōgo iuxta diuersi
tētē passionū v̄l passibiliū q̄litatū fīm h̄ alios et alios ablatōis tpm regūt
¶ Querit. q̄truplet ē t̄ps. Solutio. tripler. vñū ē in q̄ aliq̄d fit. et ē illud
quod respōdet ad interrogatōes factā p̄ q̄. et hoc solū regit in ablatiō.
vt q̄n̄ venit petrus. rīndēt. hora tercia. quarta. media noce. prima olimpi
adc. scđa olimpiade. Est aut̄ olimpiades t̄pus quiq̄ amoyz. Hecm est
t̄pus p̄ q̄d. et dīc q̄dāi v̄l q̄nto tpe. et illud regit in accusatiō v̄l ablati
u. vt septē annos v̄l septē annis morat sum colonie. et istud t̄ps ponit
in p̄dicamento q̄nitatis. Terciū est t̄pus intra quantū in q̄ aliq̄d fit.
vt intra quantū t̄pus redies in patriā. R̄ndetur intra tres aut p̄ tres
annos. Et denotiātūr istud regimē et vi t̄pis siue duratōis.

¶ Queritur. que est regula generalis q̄ ex hoc textu elicit. Solutio. ista
q̄ omne verbū mīdi p̄t̄ regere ablatiū p̄ istā regulā. q̄dūq̄ etiā illō fu
erit. q̄ omne verbū s̄t̄ actū flūt̄ v̄l fieri q̄ necessaria fit i aliq̄ tpe.

i. dictōes .i. p̄dīc̄ assōcia cāz formalē i. denōt i. opandi
¶ Momen eis adiūge modū quod signat agēdi,
i. vōce i. multa i. p̄nūciare i. detem⁹ i. subtill.

Accentu plura proferre solemus acuto

¶ Hinc ē dictio fīnactōes v̄l passiōes p̄t̄ regere ablatiū fñtē modū
actōis v̄l passiōis. vt illa dictio pfertur acuto accētu. Et bic. ille cantat
dulci melodia. Dicitur nōmē ldictio lq̄uedū verbū sed etiā participiū
et noia. verbalia in bilis terminata regunt ablatiū p̄ hāc regulā. De ver
bo activo patuit exemplū. De verbo passivo ē exēplū. vt iobes partitur

k 5

De régimine ablatiū

securi acuta. De p̄cipio sc̄rit̄s velocī cursu. De noīe verbali. de⁹ ē ama
Querit. quō d̄z ḡ̄sc̄i q̄ ablūs r̄ḡl q̄ p̄n̄te re) (bil'feruēt̄ amore
gulā. Solutio sic. q̄n̄. l. ablūs dēm̄iat verbū ad modū aduerbi q̄litat̄
manēt̄ eadē sūia. vt p̄fert acuto accētu. i. acute. modulem̄ voce suppli
Arguit p̄tes declinabiles ip̄orāt̄ r̄e. t̄ p̄tes indeclina. Lc̄. supplicat̄
biles modū rei. ḡ ablūs q̄ est pars declinabil̄ nō importat modū rei.
Solutio. dicēdū est q̄ ablūs importat r̄e p̄ modū rei. s̄ p̄tes indeclina
biles im̄portat modū rei t̄. ḡ attribui etiā sibi determinare. Vel dicen
dū et min⁹ bñ. q̄ iste ablūs resolvit in p̄te indeclinabili. vt sup̄ dictū ē.
Arguit. null⁹ autor d̄z ex ignotis p̄cedēt̄ alexāder et talib⁹ bic. p̄ce
dit. ḡ. q̄z loq̄t̄ bic de accētu de q̄ dēm̄iat̄ i. q̄r̄te p̄te. vt p̄misisti f̄ma p̄te
doctrinal̄ ibi. Accēt̄ normas ex h̄ic variare doceo. Pdm̄ q̄ nō loq̄t̄
de accētu nisi f̄m̄ q̄ bñ r̄oem̄ specificādi actū verbi i habitudine ablatus
casus. Qd̄ fungēs vice doctoris intelligēs iuuenib⁹ scholarib⁹ deducarabit
Querit. vt̄p̄ verba passiva regūt̄ ablūt̄ p̄ istā regulā. Et videat q̄ nō.
q̄ d̄z i textu. modū agēdi. Is verba passiva sūt modū patēdi. Solutio
serūdia sūt actiue t̄ passiue. vñ. Acuī sue pati signare gerūdia possunt
Queritur. ex qua vi regit iste ablūs. Solutio. ex vi effect⁹ cause for
malis. q̄z verba iuxta int̄cōez isti⁹ regule sūt modū actiōis v̄l passiōis.
z modus ille est ab aliq̄ forma. ergo regit er vi effect⁹ cause formalis
Queritur. qđ ē accēt̄. Solutio. ē p̄pt̄as dictōis f̄m̄ quā alte vel
basse. p̄feri. Et est triplex accēt̄. Necut⁹ ē q̄n̄ syllaba elevat̄. Sed quis
accēt̄ est q̄n̄ syllaba dēp̄m̄it̄. Sed circūst̄ctus est q̄ medio mō. p̄fertur
De quib⁹ latius patet in ultima parte hui⁹ lib

i. multoties significās p̄tātē .i. sociat̄ p̄dictis
Sepe potestatis nomen cōungitūr istis
arnold⁹ .i. bierosolime dei gratia bernardo salutatōem
Arex hierusalem domini dono b salutem
Enia ē q̄ nome f̄ns dignitatez vel p̄tātē p̄t̄ regere ablatiū sūtē
caz efficiēt̄ illi⁹ dignitatis v̄l p̄tātis. vt Hermān⁹ dei ḡfa archieps̄ co
loniēs. Innocēt̄ divisa miseratō vel clemētia summ⁹ p̄t̄ifer. karol⁹
dux gelrie diuino aurilio. Arnoldus dono dñi ret hierusalem
Queritur. vt̄p̄ ista regula solū p̄uenit nob̄? dignitatē significātib⁹
Solutio nō. Pro q̄ nota istā regulā generalē. q̄ d̄e verbū f̄ns actōem
vel passiōem. t̄ om̄e nome significās p̄tātē v̄l dignitatē ordinē religionē
vel famulatū. qui v̄l que fit mediante aurilio p̄filio favore v̄l dono p̄t̄
regere ablatiū significātē auxiliū favore et donū. De p̄mo exempli. vt
colligo hūc lib̄ p̄p̄ dñia p̄missiōe. De si. do. vt missa celebrāt̄ clemētia dei
De eccl̄o. l. p̄tātē p̄p̄ et textu. De dignitate. vt Henric⁹ di ḡfa suffragane⁹

De regimine ablatiui

De ordine. vt ḡia dei ero mōach? De officio. vt Ego sū medie⁹ dñi fa
uore mei fr̄is. De fanlātu. vt Ego sū famul⁹ p̄thaleonis fauore abbae⁹
Queritur. et q̄ vi regitur iste abletus. Solutio. et vi effect⁹ cause effi
ciētis p̄ncipal⁹ qz ois p̄as seu dignitas e a deo t̄q̄ a p̄ncipali causa.
Querit. qz in p̄tate alicui p̄cessa addit iste abletus diuina p̄uidētia v̄l
sili. Solutio. qz illō nō fit nisi a diuina p̄uidētia et nisi deo p̄ suā benigni
tate p̄cedēte sine q̄ nihil fieri p̄. Ac etiā h̄ sit cā būilitatis. qz p̄as nō
p̄uēt loī ex se s̄ ex do. qz dē datu optimu⁹ c̄ discedēs diuersu⁹ a p̄fēluminu⁹
Querit. qd p̄ illas duas l̄ras a t̄ b̄ significat. Solutio. p̄ illas significa
tur noia p̄p̄a. qz illō ap̄ rhomāos fuit pluētū noia et pnoia l̄ris significa
ri. p̄o nōs iḡis iunēnib⁹. Ciceris aut Galustij aut aliorū legē cupiēti
bus sc̄pta. ope p̄cū ē abbreviaturas p̄ l̄ras more rhomano p̄noscere

A	ulus	Q	uintus
Aug	Augustus	Q	uintifilius
B	Baius	R	Respublika
Lu	neus	Resp	Respublica
El	Claudius	S	enatus p̄plusq̄ rhoman⁹
Caes	Caesar	Ser	seruus
D	Decius	Ser	sertus
D	drusus	S	spurius
S	filius	T	titus
L	lucius	Trib	Tribunus
Imp	imporator	M	marcus tullius cicerō
L f	lucij filius	Trib	tribunus plebis
D	Marcus	Tr mil	tribunus militū
D	Publius	Q	littera significat nūc p̄. vt
P	Pector	Q	quinq̄
P	Publi filius	X	decem
P r	p̄plus rhoman⁹	C	centū
Po. ro.	p̄plus rhoman⁹	Q	quingenta
P	p̄es p̄scripti	M	mille

s.talē figurā .i. associet regit ablatiui vultu p̄ synecdochen.

Synecdochē iungas; vt vultu Virgo decora

H̄nia est q̄ abletus etiā regit et vi synecdoches. Fr̄plū p̄t̄ in textu
Et poni p̄nt due regule. Quaz p̄ma ē q̄ adiectiu⁹ importās p̄petatē p̄t̄is
attributā toti p̄t̄ regere ablatiui fīntē p̄t̄. vt rachel erat venusta facie.
S. dā regula istius p̄versiva ē. q̄ adiectiu⁹ importās p̄petatē toti⁹ at-
tributā p̄t̄. q̄t̄ regere ablatiui significatē totū. vt iohes est clar⁹ p̄genie

De regimine ablatiui

INota q̄ omnis dictio reges accusatiū p̄ synecdochē iuxta illā regu
lā. **S**epe quod est partis letiā potest regere ablatiū p̄ istā regulā.

Querit. Quidam aliq̄ dictōes regūt accīm & abltū p̄ synecdochē. Solu
tio ita vīnē. qz regūt accīm p̄ synecdochē p̄structōis. s̄ regūt abltū p̄ sy
necdochē locutōis. **A**ui⁹ rō ē ista. qz abltū p̄ strūtū cū noīe sine vicio
p̄structōis. s̄ nō p̄ h̄ fieri p̄ accusatiū. q̄ ē casus tūstōis. & ḡ requit ver
bū qd̄ significat p̄ modū fluxus & fieri q̄ emiat̄ i re p̄ accusatiū significata.

Querit. q̄ vi r̄git iste abltū. **S**olutio. ḡnālē ex vi cause matiālē in
q̄. qz p̄petas ē in s̄bieccō ut matiālē in q̄. s̄ sp̄ali dnoiatōe r̄git ex vi sy.

Arguit. a vicio nō deb̄z denoiai regimē ḡnō r̄git ex Cnechedochē
vi synecdochē. p̄ntia p̄t. qz synecdochē ē viciosa figura. **S**olutio. ē du
pler viciū. qd̄dā est inexcusabile. & a tali nō deb̄z regimē denoiai. Aliid
est viciū excusabile. & ab illo bñ p̄ fieri denoiaatio. ut in p̄posito. **H**z tñ
iuxta istā regulā qd̄a dicit. q abltū regit ex vi demōstratiōis cēntie.
qz adiectiū importat p̄petatē. & regit ablatiū fūtē subiectū. cui⁹ essen
tiā generalis dictā demōstrat. **H**z h̄ iprobāt florista dicēs. q̄ sol⁹ vn⁹
gūs p̄ regi ex vi demōstratiōis cēntie. s̄ vn⁹ sol⁹ abltū nō p̄ regi ex
vi demōstratiōis cēntie. **E**tia⁹ qz de illo regimē postea determinat̄.

Arguitur. hic est synecdochē. m̄ nullū est ibi viciū. affer m̄bi fontem.
quia totū ponit p̄ parte. ergo tē. **D**icēdū q̄ ibi est synecdochē locutōis.
hic autē loquitur de synecdochē costructōis. de quibus vide ibi. **S**epe
quod est partis toti datur. in de regimine accusatiū

dcō fūs ornatū. i. m̄ges. Ibi h̄ p̄cipiū idūtū regit ablatiū vestib⁹

Ornatū subdeſt̄: in dūtū vestib⁹ albīs

Sententia est. dictio significans ornatū p̄t regere ablatiū signifi
cante illud quo mediāte fit talis ornatū. ut amictus stola candida

Arguit. dictio significans ornatū regit ḡtū. ut vestit̄ petri. **S**olutio

dictio p̄cretive accepta regit ablatiū. sed abstractivē regit genitū.

Cōtra. ornatū est abstractū. m̄ nō regit genitū. ut est ornat̄ vestib⁹.

Solutio. ornatū noīaliter captū regit genitū. ut ornatū mulier̄ est ge
plū. sed participialiter p̄t regere ablatiū. ut in exemplo posito.

Queritur. q̄ dictōes sunt ille que regūt ablatiū p̄ istā regulā. **S**o

lutio. p̄mo sunt verba adiectiū a actū ornādi sportātia. ut vestit̄ te tunica

que etiā p̄nt regere accīm. ut patuit ex sup̄dictis. **S**ecōdū sunt verba pas
siua. ut iduor a tenoua tunica. **T**ercio sunt p̄cipia hoc⁹ verbo⁹ q̄b⁹ cō
uenit idē regimē cū suis verb̄ a quib⁹ descēdit. **P**ro q̄ nota q̄ oīa ver
ba que notat̄ aliquid adiacere corpori positivē vel privativē p̄nt regere abla
tiū q̄ p̄sentē regulā. **N**e p̄mo ut iduo calceo. **S**ecōdū. ut exuo discalceo.

Queritur. quō denominat̄ istud regimē. **S**olutio fūi quosdā ex vi

De regimine ablaciui

orat⁹ sc̄al⁹. Et alij dicunt ex vi effec⁹ cāe mācial' circa quā. qz verbū
ip̄orat actū. et ablaciui s̄t mācia circa quā ac⁹ ille p̄ verbū ip̄orat⁹ versat⁹
dōni signi⁹ dōni fūti dictōem fūte
cātis totum cātē partē subiectū proprietatē

Totidem partem; subiecto proprietatē

adiectū ip̄oz tās laudē socia adiectū ip̄oz i. tam a pte ḡ
tās vituperiū a p̄prietate

Sed laudem iungit vel vituperamē utrinqz

Exemplū i q̄ vir significās totū regit Exemplū in quo virgo significās
ablaciui manib⁹ significatē parē totū regit ablaciui crinib⁹ medi-
ante adiectivo validis ante adiectivo albis.

Vir manibus validis. et Virgo crinibus albis

Exemplū in quo dictio femina significans.
subiectū regit ablaciui forma significatē p̄.
prietatē mediante adiectivo turpi.

Dextra vir fragilis; vel forma femina turpi.

simile exemplū cū primo simile exemplū cū illo. femina turpi forma

Vir forti dextra. formaqz decenti puella

Exemplū in quo totū regit pte suā. et subiectū regit p̄petatē suā in abla-
ciui et vi demōstratiōis essentie. Exemplū patet in textu. Sentētia ista
stat in duab⁹ regulis. quaz p̄ma est. Dictio significās totū regit abla-
ciui significatē pte mediante adiectivo significatē laudē vel vituperiū.

Exemplū de laude. vt vir validis manibus. vir forti dextra. & vitupio.
vt vir fragili dextra. Ibi vir significat totū. et man⁹ v̄l dextra s̄t ptem

**Quæda regula ē. dictio significās subiectū p̄t regere ablaciui significā-
te p̄petatē illi⁹ subiecti mediante noie adiectivo significatē laudē v̄l vitu-
periū. Exemplū de laude. vt puella decenti forma. & vitupio. vt femina**

turpi forma. ibi fēia v̄l puellasi significat subiectū. et forma significat p̄petatē

Querit. q̄re nō addit⁹ in textu latqz regit. I sicut facit i de regimie ḡi.

Solutio. q̄ regule iste nō sunt p̄uersue i abltō. qz nō ē ibi debita. p̄ pos-
cio modop̄ significādi. dicēdo dextra viro forti. s̄c h̄. dextra viri fortis

Querit. q̄dīne est regimē ex vi demōstratiōis essentie i ḡo et abltō.

Solutio. ita dīne. qz regimē ablaciui sp̄ reqr̄it nomē laudis v̄l vitupij s̄m
floristā. sed sine hoc p̄ fieri regimē ḡi saltē. q̄ tale adiectū nō exp̄
mat. vt h̄ pacis. angel⁹. s̄ filij. sed nō h̄ pac. angel⁹. filio. Et qb⁹ pa-
ter deno iatio isti⁹ regimis. s̄. ex vi demōstratiōis essentie. qz in ip̄o regi-
mīne essētia v̄l substantia denotat̄ specificari per p̄petatē accidentale.

De regimine ablatiui

vel totū pér partē et qua dēpendet eius integratā
Queritur. a q̄t p̄tib⁹ orōis regis iste ablatus. **Solutio.** a tr̄b⁹. **P**rius
noīe. vt lyā erat lippis ocul. hō exquisita doctrina. **Sed** a pnoīe. vt
la vultu placido. **C**ercio a verbo substantiuo. vt sitis bono et impterito
animo. **E**ro vobis grato animo. **A**et sub isto p̄splendunt verba batentia
vīm verbī substantiui. vt videtur tristi animo.

Querit vt̄z dō reges sp̄ i b̄ regimic exp̄m̄t. **Solutio.** nō. s̄ aliquā s̄b
intelligit. **E**cplū. vt filij boīm v̄sq̄q̄ ḡui corde. i. v̄sq̄q̄ estis ḡui corde.
Querit. qd̄ est dicēdū de isto ablatō vnde regat. ntō hic magister **S**o
luto. s̄m quosdā a verbo declino s̄intellecto. **A**lij dicūt q̄ regis a verbo
est subintellecto. sed primū magis congrue dicitur

nomē adiectiūn .s. aliquid importās .s. alicuius
Mobile vel verbū designans proprietatē
.cū ablatiuis .i. locat .s. ablatiuos p̄petas importat

Sextis cōstruitur; per quos ea significatur

dōis fūtis instrumētū dōis fūtis cāz .i. associo

Aut instrumēti vel cause nomina iunge

Ecplū i q̄ adiectiū festin⁹ importat. **E**cplū i q̄ b̄ verbū fulget etiāz cō
p̄petatem regit ablatiūn cursu. **F**ulget cum ablatiuo virtute

Cursu festinus; fulget virtute modestus.

Ecplū in q̄ velox fūs p̄petatē regit simile exemplū
ablatū pedib⁹ fūtē instrumētū q̄ fit

Est velox pedibus; blādo sermone facetus

Similia sunt ecplā terrus in quibus nomen vel verbū significās p̄
prietatē regit ablatiūn significantē causam efficientē principale. vt in
uictus viribus. p̄operat pede. voce benignus.

Virib⁹ iunctus; properat pede; voce benign⁹

Sonia horū versū ē. q̄ nomē adiectūn v̄l' verbū designis aliquā p̄petatē
p̄struit ferris. i. cū abletis p̄ q̄s ea p̄petas significat. Postea s̄bdit q̄ no
mia instrumēti noīa cause iūgū p̄dicris. **E**cplā patet i lā. et infra.

Hec sua stat i tr̄b⁹ regul. **Q**uar̄ p̄ma ē. nomē adiectiūn v̄l' verbū i
portatē p̄petatē regit ablatūn significatē illū in q̄ ē tal' p̄petas. vt festinus
cursu. i q̄ nota illa. p̄petas festinatis ēē i cursu. uis tarda volatu. festi
n⁹ voce. **I**ste ē cit⁹ icsu. lē tue testudineo icsu v̄tūt. **S**ed a regla ē.
nomē adiectiūn v̄l' verbū importatē p̄petatē p̄t regē ablatūn significatē instru
mētū illi⁹ p̄petatis. vt **G**rigili⁹ dicit famā ēē ce: erē pedib⁹ et pni:bus
alis. **E**t adiectiūn isti⁹ regule p̄t mutari i ablatiūn. vt velox peac. i. velo

De regimine ablativi

ei pede. Tercia regla est. nomine vel verbu significatis perpetatē est regē ablativū significatē cāz efficiētē pncipalē illi⁹ ppetatis. vñ cāz mafiale circa quā. Crēplū de uoie. vt iste ē fortis virib⁹. uic⁹. virib⁹. De verbo. vt iste simpat pteate. De causa mafiali circa quā. vt iste ē tenign⁹ voce. Di⁹ cīt nōn Ladicctiū iportās. ppetatē. ppē adiectiuā syucatbegoreuma. q̄ nō regūt ablativū p istā regulā. q̄ nibil significat. vt ois nullus.

Querit. q̄t regule generales solēt elici et h̄ tertiū. Solutio. due. q̄t p̄ma ē. Nō p̄cretū nomine siue lbstātiale siue accītale est regē abltm sui abstracti p istā regulā. Nestātialū vt h̄ būanitate. De accītali. vt alb⁹ albedie. Q̄cda regla ē. Nō verbū p̄t regē ablativū sui nois verbalē. vt le-

Querit. vñ regit iste ablti⁹. Nycodem⁹. Collectō. anno amatōe noīc. Solutio. ab illo noīc. Nycodem⁹. a ptepōst. ex vi effect⁹ cause formalē. q̄r nomine ē supi⁹. ad illō pyp⁹ nomine nycodem⁹. s̄ om̄e supi⁹ ē causa formalis siue inferioris. Ex q̄ inferit. q̄ qdlibet nomine pprīt p̄t regere ilū ablativū nomine et vi effectus cause formalis.

Arguit. nomine pprīt nō est adiectiū vel verbū. ergo nō p̄t regere ablativū p istā regulā. Solutio. mobile nō capiit hic pprīe. p noīe adiectiū. sed capiit generaliter p nomine aliquo significante cōcretive.

Querit. quale regimē est isti⁹ ablativi⁹ ordīne. prim⁹ or-
dīne. Solutio. regitur ab illo noīe p̄mūs a ptepōst ex vi effect⁹ cause formalis. Et est regula generalē q̄ om̄e nomine numerale cardinale p̄t regere illū ablativū ordīne p istā regulā. Et in istā orōe. viginti nūero ille ablti⁹ nūero regit a vigiti. Unū generalē etiā regula est q̄ oē noīmen numerale cardinale p̄t regere ablativū numero p istā regulā.

Querit. quō denoīat regimē istaz regularū. Solutio. regimē p̄me re-
gule denoīat ex vi ppetatis. vñ ex vi effect⁹ cause formalē. capiēdo effe-
ctū cause formalē generalē put se extendit ad quācūq̄ dispositōez rei.
Sed alij dicit q̄ est regimē et vi demōstratiōis esentie. Et est demon-
stratio semiplena q̄ potest fieri p vñ ablativū. Sed regimē scđe regu-
le denoīat ex vi effectus cause efficiētis instrumentalis. Regimē tercie
regule est ex vi effectus cause efficientis pncipalis.

carētiā alic⁹ rei sp̄.dictio s̄.casum i.gubnat carētiē

Rēq̄z carere notans ablativū regit ellis.

Hic careat regit ablativū pēa Hoc adiectiū pur⁹ regit ablativū crīmē

Ut pena careat hō; purus crīmē vñhat.

Sententia est q̄ dictio importans cōcretive carentiā alicui⁹ rei p̄t
regere ablativū significante illud quo quis caret. vt careo pecunia. ami-
cis. librīs. vestib⁹. Dicitur notāter. dictio Iad significandū q̄ regula nō
solū habet veritatē de nomib⁹. s̄ etiā de verbis et pncipijs. De nomine

De regimine ablatiui

ut put⁹ criminis. De verbo. ut iste p^uatur vestib⁹. De p^tincipio ut carens libris. Dicit nō inter cōcretive. ppter abstracta carētiā importans. q̄ nō regunt ablatiū sed genī. ut priuatio virtutis visue.

Arguit. dōc fīs alicui⁹ rei carētiā nō regit ablātū. ḡ male dicit l^{RE} q̄ carere notās ablatiū regit ei⁹ lais pba in h^o et cōplo. defect⁹ sanitatis. ibi defect⁹ s^c carētiā. t regit illi genī sanitatis. ḡ male dīc alexander q̄ dictio fīs carētiā regit ablātū. H̄dm q̄ reg'a intelligit de dictio ne fīte carētiā p^cretive. s^c defect⁹ significat carētiā abstractive.

Cotra. dōc abstractive significās carētiā regit ablatiū. ut h^o abstra cū op⁹ i h^o exēplo. nō ē op⁹ bñ valētib⁹ medic⁹ s^c male bñtib⁹. H̄dm q̄ h^o nomē op⁹ solū excipit. P^{ro} q̄ nōndum q̄ op⁹ capi⁹ trib⁹ modis. Primo mō ut significat penuria v^l indigētiā. t sic habz duos casus s^c eadē emiatiō. ut nō ē op⁹ i ntō. t bateo op⁹ i accō. Secōdō valz tñ s^c necessariū v^l vtile. ut i exēplo euāgelij p^s posito. t^c h^o tres casus siles scz ntñ accm t ablātū. Exēplū de ntō. qd op⁹ ē. de accō. dñs his opus habz. de ablō. nō ē op⁹ bñ valētib⁹ medic⁹ s^c male bñtib⁹. Tercio ca-
pi⁹ p om̄ illo qd agit v^l fit. t sic variat v^l declia⁹ p oēs casus. ut opa gerlonis. opa tullij. vñ. Et opus id qd agis. op⁹ expedit atq̄ necesse.

Arguit. nō entis nō est regere aliquā dictōez. sed dictio importans ca-
retiā ē nō ens. ḡ nō p̄t regere ablatiū. Minor pba. q̄ carētiā dīc pri-
uatōez entitatis. sed p^uatio est nō ens. ḡ dictio importans carētiā nō p̄t
regere ablatiū. Dicendū q̄ nō entis nō est regere ut hmōi. tñ bñ p̄t
regere grammaticalē. put app̄tēdit s^c rōe entis. ut in p^s oito.

Querit. q̄truplices sunt dictōes importantes carētiā. H̄dm triples. q̄
da sunt q̄ solū ablatiū regūt. ut careo vaco cassus op⁹ capi⁹ tē. ut ca-
reo oib⁹ amicis q̄s mibi mos rapuit. capt⁹ lumie. captus oculi. cecus.
Virgili⁹. Q^cul capti fodere cubilia talpe. Et sic inq̄ Hieronym⁹. Nisi
tot⁹ talpe⁹ esces h^o xideres. Capt⁹ mēte. i. insan⁹. Quedā sunt q̄ regū
accm cu ablō. ut sicut spolio. p^uo. ordo t silia. ut spoliauit petr⁹ pecunia
orbavit illū libris. Et qdā sunt q̄ regūt ablātū cu h^o p^oe. ut libera nos a
malo. t h^o. absente vos a carnalib⁹ d^lideris. v^l etiā solū ḡtū. ut sūt ab-
stracta carētiā v^l plēitudinē fīntia. Et dnoiat istō fīmē ex vi effectus
cāc efficiē. p^uatiue. l^dnoiat istō fīmē ex vi effect⁹ cāc materialē circa qm

verbū ipsonale inest tribuū. s. deriuatiua. i. quinq⁹
Inter et est iunge tibi dant pronomia quina.
s. interest interest interest

Intererit vestra nostraq⁹ meaq⁹ tuaq⁹

p^o t inest h^o verbū ipso. regulā. i. tenebit
Etq⁹ sua; refert normā seruabit eōdem

De regimine ablatiui

Sententia est quod ista verba in tertio posita reguntur quoniam ablatos, prout pos-
suntur loco suorum primituorum, et mea intercessit studere tua refert catare
Qui? sed est ad vitandum dubitandum. si enim ponere est in genito dubium esse an es-
set genus primituum vel possessorum. Ad hoc ergo dubium tollendum conunitur in
ablativo. **A**ttunc comittere ibi una figura que dicitur antiposis. **A** Et ha-
bet fieri quoniam abletus ponitur in genito, exponit luce intercessit studere tua.

Arguit. ille ordes videntur esse incongrue, quod adiectum ponit sine substantia. Solutio. loquendo simplicitate et artificialitate sunt tales ordes incongrue, s' usualiter admittuntur et figurative quod illa figura quod statim dicta est. Et rō circu-
sas illi vicini est paucem etiam ab aliis cū gō. Et etiam ictus p̄mitiū possit suum
Dicta. illud quod est alicui incognitum non potest excusare aliquam ordinem. Et no-
ticia figurarum dependet ex qua parte doctrinali. quod illas non potest excusari alii
que ordines sic tradidit. Dicor per illud. Nāde grāmaticas per posse do-
cēto figuratas. Unde omnes quod illa per discipulos et instructorē sunt declarāda. Et tunc
req̄it matia. s' perfecta illo per declaratio spectat ad ultimā partē doctrinalis.
Querit. utrum ista verba possint sicut copulare ablatum et genitivum. Solutio sic.
Et quoniam deinde vult copulare inter siles casus. s' genitivus et ablativus sunt dis-
siles casus. Solutio. s' vero est quoniam deinde reges non potest regere diuersos casus.
Querit. utrum ista verba personaliter posita possint regere istum ablatum. Solutio sic. et cum s' habet nec in parte. ut id nihil mea inest an studeat vel ludat.
Querit. utrum possit fieri relatio ad illos ablatos. Solutio sic. ut mea in-
terest curare quod scribo. s' tamen tales relationes sunt ad p̄mitiū subintellecta.

Querit. **v**tp ista sit congrual inter et est iugae. **S**olutio sic. qz illd verba transitiu*m* in ge regit accm inter et est. qd materialz positiu*m* supplet vice acci. **E**t qn replicat. abi est thematis q est figura. g est figuratiu*m* p grua. **N**cedu*m* q thematis solu*m* est figura locutoidis et no pistructoidis. **E**t qren pot regere gto*s* pmitiu*m* de istis pnoib*s* qnq*s*. **D**om q B e i o qz illi gti sp capiunt passiu*m*. **I**st verbu*m* interest reqrif gtm actiu*m* significante. vt in regimine gti patuit. **E**t illi gti ideo mutat i abtlos possitius fei gnis qz hoc verbu*m* interest pmonit et trib*s*. **L**et in re et cst. vt interest. ian re et id si additur pnomen deb*s* cōformari cu*m* sbstantiu*m* re. vt interest mea legere. id est in re mea est legere. et no in re mei. qd etiā pat*s* ex valerio dicitur. **A**ea nibil refert humi vel sublimē putrescā.

Dicuntur dicitur deus miserere mei quia dominus tuus. Dicendum quod illa verba et similia requirunt post se gratias passum significantes. quod non est dicendum de istis hic in textu positis sed in quosdam non tamen in omnibus.

Dictio fūs dictō fūs.
plēitudinē inopia abltū gubnāt bñc p̄ vel s̄.ḡm̄
Plenus mops casum dant istū siue secundū.

De regimine ablatiū

Exempla in q̄ illa dictio plena regit ablatiū vel ḡm̄ vīni vel vīno
Clīni vel vīno dūo dōlia plena vīdetō

Ecce. i q̄ b̄ verbū egebit iportās dfectū p̄struit cū ḡtō paſſ & abltō vīno.
Sauper egenus inops vīno vel panis egebit

Sentētia stat in duab̄ regul. **A**ria ē dictio f̄ns p̄cretive plenitudinē
p̄t regere ablatiū f̄ntē illō respectu cui⁹ habet tal⁹ plenitudo. vt plenū
grā. diues agro. satur pane. **S**ecunda regula. dcō f̄ns p̄cretive iopīa p̄t
regere ablatiū respectu cui⁹ habet tal⁹ iopīa. vt immūis crīnic. re⁹ morie.

Arguit. dcō f̄ns abūdātiā vīl⁹ dfectū regit ḡm̄. vt inopia vīl⁹ dfect⁹
bonorū. **D**icendū q̄ secludū p̄ b̄ q̄ dī p̄cretive. q̄r noīa abstracta plen-
itudinē vīl⁹ inopia f̄ntia regit ḡm̄. **E**xplū de p̄mo. vt hab̄t abūdātiā
bonorū. **E**xemplū de scō. v̄t habet indigentia ciborū. **T**ibi notādūm
q̄ sub ista regula comprehendunt̄ noīa felicitatē vel infelicitatē importan-
tia. vel etiā vacuitatē. vt felix pecunia. vacuus cerebro.

Queritur vtrū omnis dictio importās inopia que regit ablatiūm p̄
istā regulā etiā possit regere ḡm̄. **D**icendū q̄ nō oīs. sed quedā sunt di-
ctōnes que tñ regunt ablatiū. vt spoliatus priuatus & silia.

Querit. quo tuplices sunt dictōes iportātes carētiā. **O**dīm duplices.
qdā sunt q̄ significat carere aliq̄ vel ab aliq̄ cessare. & ille vt i plūm̄ re-
gūt ablatiū cū ḡtō. vt careo egeo. **A**llie sunt q̄ sūt facere carere. sic aufe-
ro demo & silia. & ille r̄gūt dēm cū accō. & q̄nq̄ accō cū abltō. vt priu-
spolio. mō ista regula alectādū loq̄ de p̄mis dictōib̄ et nō de secundis.

Querit. quō denotatur istud regimē. **S**olutio. ex vi effec⁹ cāe mate-
rialis circa quā. quia dictio recta importat rē circa quaz versat inopia
vel plenitudo. **S**ed regimē prime regule spēaliter denotatur ex vi ple-
nitudinis. & regimen secūdū regule denotatur ex vi carentie.

Queritur. qđ dicendū est de ista ordīne. plenū grā et veritatis. vtrū sit
p̄grua. **A**videt q̄ nō. q̄r cōiunctio copulat inter dissimiles casus. **D**icen-
dū q̄ p̄uctio p̄t copulare inter diuersos casus qui regunt̄ ab eodē re-
gente ex eadem parte et eadē vi. & sic est in p̄posito.

Sadiectiū cū illo verbo **B** verbū **B** verbū **B** verbū **B** verbū
Dignus cū potior fungoz vescor fruoz vtor

B verbū associo **I** solūmō **i**. ablatiū

Et careo iungo casui tātūmodo sexto

Sentētia ē q̄ istud adiectiū dign⁹. & silz illa verba vescor fungoz po-
tior fruoz vtor & careo regit ablatiū. vt dign⁹ laude. potior victoria.
fungoz sacerdotio. vescor līcis & aris. fruoz etiā b̄citudie. careo pecunia

Arguitur. ista verba regit ḡm̄ & acc̄m̄. vt patz in p̄incipio verborū

De regimine ablaciui

deponentialii. ergo male dicit hic alterader & regunt ablaciui tñm. Solu-

tio. verū est sūm artēm sed non sūm usum.

Queritur. verū indignus etiā regat ablaciui per istā regulā. Solu-

tio sic. qz indignus habet oppositōem ad illud adiectiuū dignus. & oppo-

sitorū eadem est disciplina. Et si h̄c verba dignor et indignor.

Querit. q̄ significata habet dignor aris. Solutio. q̄tuoz. Primo val-

tin sicut dignū cē. vt dignemī mibi trāsmittere decē floreos. Sed o va-

let tñm sicut iudicare. & sic regit gesu accē v'l abletñ. vt dignor societatis

tue. dignor societate tua. dignor societate tua. Tercio vt ē verbū ad ap-

sciatis p̄tūes. & sic regit ḡtñ & abletñ. vt iste liber digneſ triū solidorū

vel trib⁹ solidis. Quarto capiſ p dignū h̄re. & sic pſtruit cū infinitiuo.

vt in versiclo b̄te marie virgo. Dignare me laudare te virgo sacra-

Querit. quot modis pſtruit b̄ nomē dign⁹. Solutio. q̄tuoz modis.

Primo cū abltō. vt patet in textu. vt dign⁹ laude. dign⁹ honore. Secū

do p̄cōstrui cū infinitiuo. vt puer ip̄e cātare fuit dignus. Tercio & ma-

gis eleganter pſtruit cū verbo mediate qui que vel quod. vt dignus

est quē amant omnes. Quarto pſtruit cū gerūdō in di terminato. vt di-

gnus laudandi. Ita sih̄ est de verbo indignor intelligendū.

Queritur. q̄ modis capitū illa dictio potioz. Dicēdū duob⁹ modis

Primo vt est nomē p̄patiui gradus. & tñc s̄t tñm sicut melior. vt potio-

ra sūt bona aīc̄ bona corporis. Qzari. Adiſti ne locū potiore rure. Fe-

cūdo capiſ vt ē verbū deponētale. & tñc b̄ triplice pſtructōez. Primo

pſtruit cū ḡtō. vt Lacedomij lōge lateqz rex potiti sunt. i. diu rex impe-

riū tenuerūt. Sed o pſtruit cū accō. Tercia. Ille alter sine labore pa-

trio potitur cōmodo. Bñ talib⁹ & similib⁹ orōib⁹ nūc nō utimur. Ter-

cio construit cū abltō. vt potit⁹ sum victoria. Q̄n regit ḡtñ exponit⁹

p̄ tenuit. et qñ exponit p obliuisci tñc pſtruit cū abltō. vt p̄t̄ et dictis.

Querit. q̄ ē dñntia inē vescor pascor & victito ras. Dom q̄ ista. qz ve-

sci est boīm. & extendit se ad cibū et potū. vt vescor carne & lacte. H̄s pa-

scor puenit testis. vt apes pascunt floreſ. Vicitare est victu aliq̄ sive ali-

quo genere victus semp vii. vt q̄dam ppli vicitant humana carne.

Tōndū q̄ est dñntia inter vti et frui. qzfrui solū est respectu boni in-

creati. vt est deus. vñ frui sic diffiniſt. Frui est amore alicui rei interere

ppter seip̄am. Sed vti puenit reb⁹ que in alii finē referunt̄. vt sunt vir-

tutes et alie res create. vt vtoz domo. libris. amicis.

Queritur. ex q̄ vi regunt isti ablaciui cū illis verbis cōstructi. Solu-

tio. ex vi effectus cause materialis circa quā

i. istos abltōs iste p̄pōes i. p̄siles i. regunt

Hos casus de pre coram socieqz gubernat.

De regimine ablatiui

Duisa ē q̄ iste p̄pōes de p̄ corā t̄ silēs ī donato posite. ibi. **A** p̄pōes casus ablatiui. volūt debuire abltō casui tñ. vt de domo. p̄ amore. corā p̄ncipe. **A**t dī nōn ablatiuo casui tñ lpp̄ illas p̄positōe q̄ vtric̄ casui deseruit. vt iiii sub sup̄ subter t̄ subtus. de q̄b̄ parebit in fine būius.

Arguitur. s̄ p̄ncipio hui⁹ libri dictū est q̄ p̄pōes nō p̄nt regē casum. ergo male alexāder ponit hūc tertū. **D**om q̄ b̄ v̄z ē capiēdo regerespe cagiter. **H**̄z bic loquimur de regere ḡnalit̄. put extēdit se ad deseruit.

Cōtra. generalit̄ capiēdo regere nō p̄uenit p̄positōib̄. ḡ solutio fal sa. **A**ns. pbaſ de bac p̄pōe ten⁹ q̄ regit ḡt̄m et nō ablatiui. vt ten⁹ crurū. **D**icendū q̄ b̄ ē more grecor̄ q̄ v̄tūtū ḡt̄ loco ablatiui. tñ deseruit s̄m latīnos ablatiuo casui. vt collo ten⁹. qd̄ infra patebit ampli⁹.

Contra. more latīnorū alie p̄pōnes q̄tuor etiā deseruit abltō casui. ḡ male excludit illas p̄pōnes. **A**ns. pbaſ in b̄ exēplo. sup̄ illo puncto implorāda sunt prudēta viroꝝ plilia. ibi sup̄ deseruit abltō casui. s̄ illo p̄ncro. **D**icendū q̄ in illa orōeibi sup̄ capiē p̄ de. t̄ tūc bñ p̄t deseruire abltō casui. vt in sequenti tertū declarabitur.

Contra. capiendo regere p̄munit̄. s̄. p̄ deseruire tūc ille p̄pōnes a donato posite nō deseruit abltō casui. **A**ns. pbaſ in ista orōne. vidi de post. **S**olutio. ibi a: cip̄ aduerbialit̄. vt p̄z in istis versib⁹. **V**oces p̄posi te ne quint sine casib⁹ esse. **S**i careat illis detinat adverbia dici.

Queritur. v̄trū iste p̄positōes sunt semp̄ exprimēde. **S**olutio. nō. sed etiā p̄nt subintelligi. **I**nuenialis. Karo aconita bibil ficiſlib⁹. i. ex ficiſlib⁹. Item aconita significat venenū intoxicatiū.

Queritur. quot modis possit capi a. **S**olutio. multis modis. **P**rimo vt est elementū alicui⁹ dictōis. t̄ tūc apud grecos vocatur alpha. t̄ apd̄ hebreos aleph. **S**econdū copi p̄t vt est interiectio tolentis stupētis v̄l de terrentis. aut. phibētis. t̄ solet a fine aspirari. vt spem gregis ab silice in vīndā cōnīcta reliq̄. **T**ercio capitur vt est p̄positio deseruit abltō casui vt a summo v̄sc̄ deorsum cecidit lucifer. t̄ illo mō captū s̄p̄ponit con sonaneib⁹. vt a domo. sed ab vocalib⁹. vt ab homine. **I**nuenit tñ ab dua bus liquidis p̄positū. scz. vt ab lege. t̄ r. vt ab rege.

Queritur. q̄t modis capitur cū. **S**olutio. trib⁹ modis. **P**ri⁹ vt ē aduer bii tñs qñ. vt cū venerit sc̄tū sc̄tōz cessabit vñcio v̄ra. **S**ecōdū capitur vt ē p̄iuctio. t̄ valz tñ. vt q̄uivis v̄l qñ. vt cū miltai te bñficia oulerim te tñ s̄p̄ expiōz ingratiū. **T**ercio capit cū vt est p̄positio. t̄ sic regit ablati uñ fñtē comitē. vt cū petro. **E**t nunq̄ illo mō captuz regit sine casuali recte. licet barbare q̄s possit dicē. vis cū ire. s̄. p̄ illo debet dicere. visne ire mecum. **A**t sepi p̄ anastrophā illa p̄positio cū ponit post suū casuale. vt qui cū quo cū. qua cū. quibus cū t̄c. **G**ñ qñ est p̄positio tūc detet scribi p̄. sed quando est p̄iuctio vel aduerbiū tūc debet scribi p̄ q̄. s̄c̄s cū quum.

De regimine ablative

Ite corā potest capi dupli. scilicet uno modo adverbialiter, et b[ea]tū idē quod in p[ro]positia, vel ad p[re]sentia, et p[ro]stribuit p[ro]mo cū verbo importante q[ua]estio in loco. ut quod mibi iā dudū receperisti corā re ipsa pleris. Sed o[ste]ndō cū verbo importante motu ad locū. ut volo maleficū corā adducere. Sed o[ste]ndō modū capiē corā ut ē p[os]itio. et sic regimine ablative.

Exemplū. ut corā iudice sit confessio rei. **I**te clani etiā sine casu est adverbium. ut clani domū intravit fur. **S**ed etiā ponit ut ē p[ro]positio cū suo casuali. ut abiit ex carcere fur clā custodi bus. Inde venit adverbium clanculum. **H**omīcīus? **M**ūnidere oēs et mordere clāculū. ego floripendo. **P**ro q[ui]dā dicunt clādestine.

Querit, quod differunt de te ab illis. scilicet ab et ab regimine ablative etiā efficiētē. de vero et te regimine ablative etiā etiā materialē. ut Plinius dicit. Est līder tā incepit? ut credas nō de puerō scriptū. sed a puerō. et ab hoc puerili. Sed quoniam in theologia capiunt de te et ut notat cām efficiētē. ut patet ad Romanos. xi. Et ipso p[ro]p[ter]a et i p[ro]p[ter]a oia facta sunt. **V**ñ et te de dīnt. quod de notat p[ro]stabilitate. ut filius p[ro]cessit ab e[st] no de patre. **S**ed et notat generalis loquendo quēcūq[ue] modū p[ro]cedēti ab alio. ut te ipso sunt celū et terra. vñ. Et de matiā. a vel ab notat efficiētē. **S**ed hoc p[ro]p[ter]e loquendo. Per dat formalē. sed p[ro]pter dat tibi finē.

Querit. quod modis capiē p[ro]p[ter]a. Solutio duob[us] modis. **P**roto ut ē iniectione. et aspiratē in fine sine adiunctōe illi. Iste est. ut prob[abil]e deum vniq[ue] fidem Hieronymus. Proh pudor m[od]er[ation]e vincit seculū. **S**ed capiē ut ē p[ro]p[ter]o. et quoniam nō est etiā. ut ego id p[ro]tegā. quoniam ē idē quod sum. ut fac h[ab]itus des operā p[ro]virib[us]. i. sum vires. quoniam ē idē quod i. ut pilat sedēs p[ro]fessionali. i. i. p[ro]fessionali.

Ite illa p[ro]positio pre quādoq[ue] notat p[ro]portionē. et sic significat idē quod magis p[ro]p[ter]e. et sic dicit. ego p[ro]tego diligē nemine. quoniam notat causaz. et significat a vel ex. ut p[ro] timore obtinuit. i. ex timore. quoniam est idē quod ante. ut q[uod] agitis semper deum p[ro] oculis habebitis. i. ante oculos.

Ite palam quoniam capiē ut est adverbium. ut palā locutus sum. **S**ed capitur ut est accusativus a nomine pala. **A**ercio capiē ut est p[ro]positio deseruens abito casui. ut ego ausim hoc palam omnib[us] fateri.

Ite sine quoniam ē verbū impatiū modi. ut sine p[ro]vullos venire ad me q[ui] mā ipso ē regnū celoꝝ. quoniam ē p[ro]p[ter]o deseruies abito casui. ut sine timore. **N**ib[us] valet tū sicut sine. ut etiā d[icitur] absq[ue] verecūdia. **E**t ibi illa p[ro]positio sine qdā p[ro]p[ter]e p[ro]cul. ut p[ro]cul dubio. i. sine dubio. **E**t qdā exponit p[ro]cul p[ro] illo p[ri]ncipio remoto. ut p[ro]cul dubio. i. remoto dubio. sed in fere s[ic] ponit adverbialiter. **G**urgilius. **C**erta p[ro]cul capitū tū delapsa tacebunt.

Notandum q[ui] tenus quādoq[ue] est nōmē. et sic est extrema pars arcus. id ē finis. quādoq[ue] est p[ro]positio significans idē quod v[er]o, et semper ponitur post suum casuale. ut collo tenus. genu. mente et cetera.

Eb[us] notandum q[ui] quoniam p[ro] regere g[ra]m[mat]icū dū res est gemina v[er]o sin-

De regimine ablativi

gulari numerō carēs. Virgilii. Ut crux tenuis amēto palcaria pēdet. i. vīsc ad cruta semp em̄ ten⁹ significat. vīsc ad. vt aurū tenuis. i. vīsc ad aures. de plurali numero. vt Lūmaz tenuis trāspadanoꝝ tenuis

¶ Itē quatenus qñq̄ est idē qđ qm̄. Tulli⁹. Quaten⁹ negat nob̄ diu vivere agam⁹ aliquid quo nos virissi testemur. qñq̄ est idē qđ quantū. vt videndū est quaten⁹ amicicie tribuendū est. Sed quatin⁹ i. est pīctio valens idē qđ vt. sicut p̄tenus ꝑ scriptū est idē qđ longe. vt p̄ten⁹ eger ago. b. p̄tūnus ꝑ i scriptū ēidē qđ mor. vt Hostē repellas longi⁹ pa ceq̄ dōnes p̄tin⁹. Et inuenit etiā a tenuis cotenus. r valet tñm sicut ita. vt da nobis dñe cotenus honore pficer. id ē ita.

¶ Querit. vñ regit iste abltū ecōuersio i ista orde. hō est risibl̄r ecōuer so. Solutio. si est vna dictio valētñm sicut ecōuersim. r sic est adverbium. r si capiē vt sunt due dcōes. sic illa hōp̄ e debuit abltō casui. s. Quero

¶ Queritur. quot sunt p̄positōes deseruētes ablativo casui. Solutio. quidecim. vñ. Sunt quindenās sibi iūn̄git p̄posituras.

¶ Querit. et q̄ vi regūt isti ablti. Solutio. ex vi nature. qz qñ regimini alicui⁹ dictōis nō ē nomē impositū tñc retinet nomē generale tñq̄ sibi p̄priū. sed regimini istaꝝ hōpositionū nō ē nomē impositū. ergo rē.

p̄ qñ illa hōp̄ ponit illa p̄pōe abltō opt̄. s. p̄pōe adūgere

Cū super est pro de sexto decet hanc sociare

¶ Sententia est. q̄ ista p̄positio sup sumpta p̄ p̄positōe de p̄struīt cum ablativo casu. Virgiliius. Multa sup priamo rogitanū sup lectorē mul ta. hoc est. de priamo r de lectorē.

¶ Arguitur. ex isto sequeret q̄ oīs illa orō esset dubiosa in q̄ ponit illa p̄positio sup. qđ falsum est. Seq̄la p̄baꝝ. qz dubiū esset aut sup capiat fīm p̄pām significationē vel p̄ de. Solutio. illa dubitatio tollit p̄ dictionē rectā. qz qñ regit ablativū tñc stat p̄ de. cui⁹ est deseruire abltō casui. H̄z qñ capiē sup fīm p̄pām naturā deseruit accō casui. vt in hoc exēplo psal mi. Sup aspidem et basiliscū ambulabis r p̄culabis leonē r draconē.

¶ Querit. qre pot⁹ ponit autor ista regulā de ista p̄pōe sup q̄ de alijs p̄pōib⁹. Solutio ideo. qz sup qñq̄ p̄struīt cū accō. P̄rio qñ ip̄portat cō p̄ationē. vt crux christi ē p̄ciosor sup oīa ligna siluaz. Secō qñ ponit p̄ ultra. vt iobes addit duos albos sup recumias quas dedit p̄ nūncio. Tercio qñ ponit. p̄ oīra. vt vado sup hostes. i. oīra hostes. Quarto qñ ponit. p̄ supra. vt iobes sedet sup sedem. vñ. Cum quarto casu semp s̄ p̄ associāt. Cōparat atq̄ notat ultra contra quoq̄ supra.

¶ Querit. quot modis sup construitur cū ablativo. Solutio qñq̄ modis. P̄rio qñ ponit. p̄ in. vt sup frōde viridi sedet philomena. i. i fronde viridi. Secōdo qñ ponit p̄ p̄ter. vt sup his beneficijs cōseram tibi.

De regimine ablativi

alio i. p̄er beneficia. Tercio quādo ponitur p de. ut volum? conque-
ri super iniuria nobis illata. Quarto qn̄ ponit p pro. ut ego cogito mul-
ti sup bis. i. pro bis. Quinto quādo ponitur p propter. ut multi labora
ui sup prouisione vestra i. ppter. prouisionē vestrā. vñ? Cū sup in preter
de pro notat quoq; ppter. Istis quicq; modis sexto semper sociatur

(Notandum q sup quandoc̄ denotat loci. et sic regit accusatiū v̄l ab-
lativū. ut sedeo sup lapidem vel sup lapide. Virgili?. Dic tamē bac me
cum petris requiescere nocte. Frondes sup viridi sunt nobis missa po-
ma. Quandoq; super idem est quod valde. et sic est aduerbiū nō regens
aliquem casum. Virgiliius. Ecce super mēsi magna dyomedis ab yrte.
Legati responsa ferunt r̄t.

tribuit. i. abltū sp. verbis illa ppōe pcedētē

Iste datur casus passiūs ab preeunte

Exemplū in quo hoc verbu. Exemplū in quo hoc verbu. videbor:
cernitur construīt cum abla cernitur construīt cum ablativo illo median-
tuo me mediāte ppositōe a te ppositōe ab.

Cernitur hic a me. quandoq; videbor ab illo

(Sententia est q verbū passiuū p̄t regere ablatiuū mediāte ppōe a v̄l
ab significante causam efficiētē que infert illā passionē. ut p̄tr? diligē-
tur a me. Et dicitur notāter causas efficiētē lqr abltū significāt caus-
am instrumentale v̄l alio p̄t regi a verbo passiuū sine medio ppositōni.
qd patet ex h̄dictis. ut Joannes leditur cultello.

(Queritur. quādo illa ppositio debet mediare. et quādo illa ppositio
ab debet mediare. Solutio. qn̄ abltū incipit a consonante tūc deb̄t me-
diare a. ut a domo. a patre. sed quādo abltū incipit a vocali. tūc ab de-
bet mediare. ut ab hoie. ab Arnoldeo. Itali dico vocali que suā propria-
m̄ seruat. quia si talis vocalis transit in vim personatis tūc debet ponit
ut in hac. A vocali a inchoatur alphabetū. a iohāne p̄cūtioz.

(Arguitur. sunt multa alia verba q̄ passiuū q̄ regit ablatiuū mediāte
ppositōe a vel ab. ergo male dicitur. Iste datur casus passiūs ab preeun-
te. Antecedēs p̄ba. ut osculor crinioz amplector. q̄ nō sunt passiuū ge-
neris. s̄ generis. Dicendū ē q̄ qn̄ regit ablatiuū post se median-
te ppositōe. tūc sumunt in passiuū significatōe.

(Contra. ille ablatiu? regitur a ppositione et nō a verbis passiūs. pro-
batur qz ab illa dictio regitur casus aliquis p quā cogitatur stare in tali
casu. ita q̄ nō posset stare in alio. Sed iste ppositiones deseruētēt abla-
tino casu faciunt q̄ dictio recta in predictis oratōibus sit ablatiuū ca-
sus. ergo r̄t. Dicendū q̄ ppositio recorquet suū casuale ad actum verbi

De regimine ablative

Tunc regitur ab illo verbo passiuo, tamē per mediū p̄positōis

Queritur, quō capiendū est in p̄posito verbū passiuū. Solutio. p̄sio p̄ verbis passiuū generis. Secundo verba neutrapassiva regit ablativez p̄ istā regulā mediante p̄positōe a vel ab. vt vapulo veno. Tercio verba omnia in passiuū significatōe sumpta, vt oculorū crūmorū. Quarto verba deponētalia in passiuū significatōe sumpta, vt nascor. Quito im personalia in tur ut docetur. Exemplū de primo. vt liber legitur ate. De secundo. vapulo a iobāne. De tertio ut crūmorū a te. De quarto. vt natus sum ex regali stirpe.

De quinto. vt docetur a me grāmaticā

DUrgitur, verbū passiuū regit ablativez sine p̄positōe. vt ledor cultello. Solutio. verbū passiuū regit ablativez significantē causam efficientē in strumentalē sine medio p̄positōis. ibi. Remq; notās fieri. s̄ nō regit ablatiuū significantē causam efficientē p̄incipale sine p̄positōe. vt hic

Queritur. vt̄ verbū passiuū p̄t regere ablativez significantē causas efficientē p̄incipale sine medio p̄positōis. Solutio. nō. cui⁹ ratio est. qz passio immediate nō fit a causa efficientē p̄incipali. sed mediāte medio. ergo debet mediare p̄positio ad significandū illā mediationē.

Queritur. vt̄ necessariū est q̄ mediet p̄positio. Solutio. nō. s̄ soluz ponitur ad designandū mediāta habitudinē ablativez ad illā passio-

nem que significatur p̄ verbū passiuū.

Queritur. quottuplicia sunt verba passiuā. Vnde. quedā sunt passiuā significatōe et nō vocē. vt exuto vapulo veno. Quedā sunt passiuā vocē tñ et non significatōe. vt meroz diuertorū tē. et multa deponentia. vt loquor sequor luctorū tē. Sed alia sunt passiuā vocē et significatōne simul. et illa sunt verba passiuū generis. vt amor vōceorū tē.

Queritur. quare verba passiuā regunt ablativez mediāte p̄positōe a vel ab. et nō mediātib⁹ alijs p̄positōibus. Solutio. ille due p̄positōes important circumstantiā cause efficientis que significatē ablativez quā alie prepositōes nō importāt.

Queritur. vt̄ verbū passiuū potest regere plures ablativez et diversis viribus in una oratione. Solutio sic. vt in hoc exemplo pater. iohannes priuatis oculis cultello a petro unico ictu illo tempore. primus. s. oculis p̄ illam regulā regitur. Remq; carere notās. secundus sc̄z cultello regitur et illa regulā. Remq; notās fieri. sed tertius. s. petro regitur et vi effectus cause efficientis p̄incipalis. ibi. Iste datur casus. s̄ quartus sc̄zicet unico ictu regitur ex vi cause formalis. ibi. Nomen eis adiungit modū tē. sed quintus. sc̄z illo tempore regitur per illā regulā. Autem tēpus signans. lex vi. mensuratiōis temporaliſ.

Queritur. ex qua vi regitur iste ablatus. Solutio. ex vi transitōis. qz prepositiones notant transitionē et diuersitatē.

De regimine abluti

i. aut suscipiendi i. verbū sīns actū i. verbū significās
i. notes actū recedēdi

Vel si susceptū quid signes sine recessum.

Exemplū in quo hoc verbū disco. Exemplū in q̄ hoc verbū re-
significans actū suscipiendi regit cedo significans actus res
ablutiū te mediātē p̄positōne a cedēdi regit ablutiū te

Hic a te disco librostā teq̄ recesso

Sentētia hui⁹ textus stat in duab⁹ regulis. Quāx p̄ma ē. verbū im-
portās actū suscipiēdi p̄t regere ablutiū mediātē p̄pōe a v̄l ab fūtē illuz
a q̄ causat talis suscep̄to. vt didici hoc a te. intellēti hoc ab illo. Hecī
da regula est. verbū importās actū recedēdi p̄t regere ablutiū mediātē
p̄positōe a v̄l ab significatē illū a quo fit talis recessus. vt iobes recessit
a petro. vt auertisti a nobis iacobū. remouisti sepaſti a nobis petrū tē.

Arguitur. b̄ verbū disco regit accīm p̄ istā regulā. Studio iutoe tē. q̄z est verbū vētemētissime trātōis. Solutio. b̄ verbū disco capit dupli-
cī. Uno mō vt ē idē qđ dōcīnā tradere. t̄ sic regit accīm. Alio mō b̄ do-
ctrīna recipie. t̄ sic regit ablutiū p̄ istā regulā. H̄rio p̄tinet ad magros q̄
dōcīnā tradit. scđo p̄tinet ad discipulos q̄ dōcīnā recipiūt a magistris.

Adtra. nō p̄t regere ablutiū. p̄t significat dōcīnā recipie. p̄bat q̄z ab
ltū casus est p̄pōs casus verbō passiuor. b̄ discere b̄ mō acceptū nō
est verbū passiuū. Qđm q̄ regit ablutiū fīm q̄ babz ouenientiā cū ver-
bis passiuū. q̄z b̄ dōctrīna recipie. qđ est fīm r̄ significatā pati. quia dicit
Aristoteles in tertio de aīa. q̄ intelligere pati est quo dā.

Querit. q̄re verba significatā actū suscipiēdi nō p̄nt regē ablutiū
nisi mediātē p̄positōe. Solutio. iō. q̄z talia verba fīm actū q̄ p̄t solū me-
diātē a verbo p̄cedere. t̄ illa mediātē notatur p̄ p̄positōe

fīm casus i. multi i. dictōe regēte p̄uati

Hūt ablutiū plures rectore soluti

Exemplū in q̄ ille ablutiū doctore legente caret rectore

Biscere discipuli debent doctore legente

Sūia ē q̄ p̄lōs ablutiū ponūt absoluti. Exemplū p̄t z i tertū. Et b̄ so-
le oriētē dies ē. saluo honore meo b̄ facere neq̄o. legati redierūt reſecta.
Itē aliqñ nō erplicite b̄ iplicite ponūt ablutiū absolut⁹. vt hic. pluēte in-
trādū ē domū. sb̄ illo ablutiū pluēte itēligit ille ablutiū deo v̄l nata. Ido-
pl̄es dicūt q̄ isti ablutiū ponūt absoluti i designatōe p̄seqn̄tie. q̄z ponunt
loco vñ⁹ p̄positōis q̄ ē antēdēs v̄l p̄seqn̄s i aliq̄ p̄ntia. s̄z q̄z p̄positō is
pfecta orō p̄stat ex noīc t̄ verbo. iō opt̄z ēē duos ablōs. q̄z vñ⁹ r̄soluit
i homē. t̄ alter i verbū. q̄ faciūt p̄positōe zapō logici. Ex q̄ soluit illa

) De regimine ablatiui

Et si q̄r sunt plures ablatiui absolute positi. Solutio patet ex dictis
Queritur. q̄ modis ablatis isti regule exponit. Solutio. trib⁹ mo-
dis. Primo t̄plicher p dū. vt magis legente. i. dū magis legit pueri pficiunt.
Sed exponit pditionalis p si. vt sole exire dies est. i. si sol orit. Tercio
exponit causalit p qr. vt sole oriente. i. qr sol orit dies est. vñ. Per dū v̄l
p̄si v̄l p̄ quia iure resolui Ablatiui s̄ habet quicq̄ regente carerit.

Queritur. quare ablatiui magis ponuntur absolute in designatōe co-
sequitie. Solutio ideo. qr ablatiui s̄ significat sequam vñ ex alio. nam
ablatiui s̄ significat p modū a quo. et sic significat aliqd ex q̄ aliqd fit. er
go potius pporcionat hoc ablatiuo q̄ aliqui alij casui

Arguitur. dictio significat actū suscipiēti doctrinā p̄ regē ablatiui.
Si p̄scere s̄t talē actū. q̄ regit illū ablatiui doctore legēte. Solutio istud
exemplū p̄ capi in sensu hypotheticō. et sic valet tñ. si doctor legit pue-
ri pficiunt. et sic ponunt illi duo ablatiui absolute. qr nō ponunt in eadē
oratōe cū illo verbo discere. sed in sensu cathegorico valet tñ sicut. disce-
re debent discipuli a doctore legente. et sic regūtur a ly discere.

Queritur. q̄d isti plures ablatiui absolute positi dicitur sebz̄. Solu-
tio. vñ crit noialis v̄l pnoialis et alter participialis v̄l loco participi⁹
positus. Exemplū de pnoiali. vt me currēte eccl̄i in fouacā. Exemplū
de illo vbi ablati⁹ ponit loco participi⁹. vt deo duce. i. ducete veniam
ad patria. philippo rege ero summ⁹ p̄tifer. i. philippo regente.

Queritur q̄r vñ ablatis deb̄t esse p̄ticipial. v̄l loco participi⁹ positi⁹
Solutio iō. qr tales ablatiui ponunt loco antecēditis v̄l cosequuntis q̄ sūt
ppositōes. Si ille nō cōponunt nisi ex nomine et verbo. ergo opt̄ q̄ vñus
ablatiui sit participi⁹ qui posset resolui in verbū

Querit. q̄ modis ablati⁹ ponit absolute. Solutio. septē modis. Primo
duo ablati⁹ q̄ vñ est noial' v̄l pnoial' et ali⁹ participial'. Exemplū de p̄
mo. vt sole lucēte dies ē. de scđo. me libēte nihil dico. Sed duo ablatiui
noiales. q̄ vñ ē resoluti. i. ablatiui p̄ticipiale. vt deo duce xenia. i.
do ducete. Tercio vñ ablatis noial' et nō p̄ticipial'. nec resolubil' in abla-
tiui p̄ticipiale. Si circa ipm intelligit vñ ablatis p̄ticipial'. vt videbimus
deū facie ad faciē. i. existēte facie ad faciē. Quito vñ ablatis p̄ticipialis
verbi crēpte actiōis. in q̄ intelligit vñ ablatis noial'. s. deo v̄l natura. vt
pluēte intrādiū ē domū. i. do v̄l naṭa pluēte. Setto vñ ablatis p̄ticipial
verbi ipsional' passiue vocis. q̄ resolubil' ē i duos ablatis. q̄ vñ ē noial' et
alter p̄ticipial'. vt dicto de noie dicēdū ē de verbo. dicto. i. qr dictū ē. Se
primo ablatis p̄p̄n nois loci m̄oris ponit absolute. vt patebit infra

Querit. vt̄ crit alij casus p̄ntponi absolute i designatōe p̄ sequitie
Solutio sic. fīm grecos ḡt̄ positi loco ablati⁹ sunt. et illi fīm p̄sciam⁹ p̄nt po-
ni absolute. hoc ideo est. qr greci carēt ablatiuo. et sit pp̄t p̄uenientiā gi-

De regimine ablatiui

et ablatiui. Etia bini antiquis latines uti ponunt absolute in designtione
secundis. vñ. Soluunē sc̄iti. rectos soluere retulsi. Exemplū ut i Crucis
fidelis. Ustra q̄ iā ser p̄acta. et in illo hymno. O st̄ela sibi vulnera cum
christi carne fulgida. Et sp̄ ponunt tales uti loco ablatiuor.

Etq; loci nomen quādoq; regente carebit
Gratia exempli ponitur ad denotandū q; etiā ista quatuor noīa ap-
propriata possunt carere rectore in ablative

Rhoma militia vel humo vel rure domoq[ue]

i. verbū fūs mo
tū per locum regulā tenebít

Rex venit: atque meas norma seruabit eandem.

Hi ablativi si positi carent rectore positi cum hoc verbo meabit motu per locum significante

Rhoma rothomago vernone meabit athenis

Seruat idem verbū sine metrū societū.

*Seruat idem verbi sine motu; du societum
s. nōmē plural' numeri s. noi norma 3^e declisatioē*

~~Home u plurale: vel cui sit regula terne~~

Exemplū in quo isti ablativi carēt rectore positi cum illo verbo cānit nullum motum exteriōrē importante.

Qui mō rure canit vernōe canit vel athenīa

Sententia est quod ab aliis propriis locis minoris simplicis figure declinabili cuiuscumque etiam declinatio fuerit obstructa cum verbis vel articulis.

lis culicis etia declinatio fuerit. Prstruc^te cū verbo v^l p^lincipio impo-
tate motū d^l loco sepe ponit absolute. Dicit p^lriū nominis p^lpē noia ap-
pellative q^litatis. vt ecclia ciuitas. Dicit loci minoris l^lp^lpē noia, p^lpia
maiorū locorum. scz regionū rel. puiciarū. vt saronia. w^lich^l alia g^lteria
w^lollandia zelandia flandria t^l. Dicitur l^lsimpli^cis figure l^l propt^l nominis
na p^lpia minorū locorū cōpositae figure que nō ponuntur absolute p^l p^lre-
sentē regulā. vt mons p^lefulans^l. monsstante gertrudis busceducis. Dicit
l^ldeclinabil^l. p^lpē noia indeclinabilit^la. vt sūt woolls campis bader wick
Dicitur culicis declinatioⁿis fuerit. ad denotādū q^l regula babz re-
ritatē de omni declinatioⁿe et de omni nūero. sūm q^l alexader exēplificat
in l^lta. Dicit cōstructus cū verbo importatē motū de loco l^l. p^lpē verba i^l-
portatia motū ad locū que ponuntur absolute i^l accusativo. Et oīm ista
rū p^lditionū nō est alia ratio assignāda q^l volitas grāmaticorū

De regimine ablatiui

Arguitur. noia appellativa etiam ponunt absolute. ergo sententia falsa
ut venio colonia pulra ciuitate. ibi pulra ciuitate ponit absolute. **S**o
lutio. hoc non convenit eis quod se sed ex adiuncte nominis ppr.

Contra. noia appellativa sine adiuncto alicuius ppr non sumpta ponit
absolute. & illa solutio falsa. **N**on pbat de istis nobis. militia humo rure
qui sunt appellativa qualitatibus. quod naturaliter omnia sunt multorum. **D**omini licet sunt
appellativa qualitatibus. tamen capiuntur huius ut approposita. et sunt propter qualitatibus prius.

Queritur. i. quod numero et casu deponit illud adiectum quod supradictum nomine ap-
pellativo. Solutio. in eodem numero et casu in quod nomine appellativum ponit.

ut in hoc exemplo patuit. studui athenis pulra ciuitate.

Arguitur. ut nomine ppr loci minoris struetum cum nomine importante
motu de loco careat rectore. Solutio. non. quod non dicitur. sed accidit nubis in re-
ditu colonia. sed in redditu de colonia. **N**on est. quod nomine ppr loci minoris
positum sine rectore ponit adverbialiter sum officium. & non potest ponit iuxta no-
mē sed iuxta verbū vel principiū tamen. **T**unc ibi. Rhoma militia. Idicatur. quod ista
quatuor nomine appellativa in textu posita etiam ponunt absolute. **N**on rō est.
quod antiqui vtebantur eis tanquam ppr. Exemplū ut venio rhoma militia rure
domino. surgo humo. tollo librum humo. **T**unc ibi. Atque meā. Ponit una
additōem dicens. quod ablatus nominis ppr loci minoris struetur in verbo vel
principio importante motu per locum. ut meo pmeo pambulo. etiam caro recto
resiliens ut dictum est. ut rex meabit rhoma rothomago vernone te.

Arguitur. sed verbū meo struetur in genitivo. et patet in hunc exemplo. rhomanorum
rex meat mechlinie. ibi mechlinie est genitivi casus. Solutio. meatre capitur
dupliciter. Uno modo ut importat motu per locum. et sic struetur cum ablativo. ut iobes
meat colonia. Alio modo ut importat motu in loco. et sic struetur cum genitivo. ut
rex meat colonie. sed quoniam est intra muros ciuitatis. **E**tiam potest capi ut impor-
tat motu ad locum. et sic struetur cum accusativo. ut rex meabit colonia. id est illas
ciuitates. **T**unc ibi. Seruat idem verbū. Idicatur per modum additōis. quod ablatus
nominis loci minoris pime declinatoris plurimi numeri et pime declinatoris pone-
tes absolute in genitivo. ut iobes canit vel studet colonie.

.s. aliquid .s. in oratione adverbialiter recordatio
.i. sine rectore

Accidit nomine positum sic sepe relatio fiet

Exemplū in quod huius relatiū quod refert huius nomine rhomā positū adverbialiter.

Ult vado rhomā que menibus eminet altis

Sententia est quod sepe fit relatio grammaticalis ad nomine absolute posi-
tum. Exemplū patet in textu.

De regimine ablativi

Querit q̄re alexāder hic exēplificat de accō in de regimē ablati. Dicēdū ad h̄n dū q̄ ista regula nō solū habz veritatē de accō. s̄ etiā de ḡtō & abltō. H̄e ḡtō vt trāseō colonie q̄ est pulcra ciuitas. H̄e accō p̄iz in tenu. H̄e abltō. vt venio colonia q̄ est ciuitas sancta.

Queritur q̄re alexāder ponit h̄ ista dubitatoēz. Solutio. iō. qz ad ad uerbū nō p̄ fieri relatio noial'sue. pnoial'. s̄ iste abltūs ponit aduerbiū alii. Et ḡ dōm ē q̄ fit ad nomē qd̄ ē nomē fm̄ sbstatiā. lic̄ sit aduerbiū

Arguit. fm̄ pscianū nulli aduerbio p̄t addi relatio. s̄ fm̄ officiū. istud nomē loci ponit aduerbialē. ḡ r̄. Solutio. lic̄ ponat aduerbia liter fm̄ officiū tñ manet nomē. t̄ ita p̄t ad ip̄m fieri relatio. H̄z contra. relativū nō p̄tponi aduerbialē qd̄ illō nomē aduerbialē positiū refe rat. ḡ nec abltūs. p̄sequitia. pbaē. qz relativū t̄ āncedēs idē dicūt. Dōm. Q̄ rōe illi? nō refert ip̄z vt ē aduerbiū. s̄ vt manet nomē fm̄ sbaz. Et H̄ ideo est. qz relativū et suū āncedēs detent p̄uenire i genere t̄ in numero. Iuxta illud. In genere numero p̄cedens iūge relato. s̄ aduerbiū nō est sicuti generis v̄l numero. ergo illud nō p̄t relativū referre.

Queritur. q̄re ad v̄p aduerbiū nō p̄ fieri relatio. Solutio. iō. qz relativū t̄ suū āns debent conuenire in genere t̄ in numero. sed v̄p aduer biū non habet talia accidentia

Queritur. q̄t modis habz fieri talis relatio ad nomē loci. Dicendum duob̄ modis. P̄eo p̄ nomē. vt vado rhomā q̄ eminet altis membris. Secundo p̄ aduerbiū relative captū. vt vado rhomā q̄ tu vadis. vñ Vir gili? Utrem quā dicunt rhomā melitee putauit.

interrogas. s̄. an. s̄. valet. s̄. nomen. adiūgi

Queris si possit adiectiuū sociari

Exemplū i q̄ adiectiuū doctas p̄iūgit sbstantiuo absolute posito. s̄. attēas

At debet doctas bon⁹ ire scholaris athenag.

H̄ic mouet vñā dubitatoēz. qz poss̄ alijs dubitare q̄ isti casus cēnt aduerbia. Hoc soluit volēs i virtute q̄ sunt nomia. Et ē sua iec̄ q̄stio.

Utr̄ casib⁹ absolute positis possit adiūgi nomē adiectiuū. Dōm ex exē-

pleo textus patet q̄ sic. vt bon⁹ scholaris debet ire doctai athenas. accede

Querit. q̄re alexāder n̄ soluit istā q̄stioēz. Relata v̄l sc̄as colonia. Dōm q̄uis nō soluit eā formalē r̄ndēco. soluit eā tñ ip̄licite p̄ h̄ q̄ adi-
iectiuū adiūgi sbstantiuo absolute posito. Cui⁹ r̄o est. qz fm̄ petz belie

adiectiuū tenet i dem regimē cī suo sbstantiuo. t̄ qz adiectiuū sequiēna turā sui sbstantiuo in regimē. etiā sequit̄ eius conditōem in absolutoē

Querit. vt̄ ista q̄stio solū habz veritatē de adiectiuo cī abltō absolu te posito. Dicēdū q̄ nō. s̄ etiā de alijs oblijs absolute positis. H̄e ḡtō

vt studiū colonie sancte. H̄e accusatiuo. vt vado coloniā sanctā

De regimine ablative

Arguit. adiectiuū nō regitur. ḡ nō ponit absolute. p̄seq̄ntia phatur. qz p̄uatina opposita habet fieri circa idē subiectū. H̄dī q̄ sicut adiectiuū b̄z regimē cuī substatiūo. ita etiā p̄ absolutez sui subiecti p̄t̄ absolute.

Nōtra. sic se b̄z relatiū ad antecedēs ita adiectū ad substatiū. s̄ relatiū ḡ a sui antecedētis absolute positi nō ponit absolute. ḡ etiā adiectū grā sui substatiū nō d̄z poni absolute. H̄dī q̄ nō ē silē. qz relatiū t̄ suū aīs sp̄ habet diuersa verba. vel vñū b̄z positi. iuxta illū Florilegium. Precedēs t̄ q̄ binis verbis wlo iūgi diversis. verbū v̄l deceis gemitatū. ḡ vñū p̄t̄ poni absolute t̄ tñ alid regere. s̄ sp̄ adiectiuū t̄ suū substatiū sil' regunt v̄l sil' absolute ponit. qz adiectiuū seq̄ naturā sui substantiū.

Arguitur. ista ē in cōgrua. doctas atthenas. qz atthene est singulatissimū mēri. eo q̄ est tñ vna ciuitas numero sic dicta. Solutio. licet sit vna numer. tñ vñū p̄grue p̄t̄ significari pluraliter. Nec dicēdū est q̄ fin' artic est singularis numeri. s̄ antiqui poluerūt iōm esse pl̄is numeri. Quis ratio est. qz līc̄ sit vna ciuitas. habet tamē plures p̄tes distinctas. t̄ pro tanto fin' vñales potest dici atthenein plurali numero.

Querit vtrū etiā noīa adiectiuū p̄t̄ adiūgi q̄ttuor noīib⁹ appellatiūs supra posicis. s̄ rūs tōm⁹ militia būm⁹. Solutio sic. De p̄mo. vt iobāncs iūt̄ rūs suū. De scđo. vt Quo ruitis vñas q̄sq̄ redite rōmos. Et quis aliqñ ponit substatiū sine adiectuo. tñ adiectiuū subintelligitur ut iobāncs iūt̄ rōmum. sc̄ suam. De tercio. vt surge būmo vili. De qz to. vt exercitor militia rhomana

ad locū p̄ locū iloco format interrogatio d̄ loco

Per quo qua vel vbi fit questio sine per vnde
H̄c aduerbia rūdēt̄ ad q̄stionēs factā p̄ verbū motū p̄ locū importās.

Illuc pergo foras; huc istuc pergis eoqz
s̄ dicit b̄ aduerbiū. Hec rūdēt̄ ad verbū motū p̄ locū importās.

His intro iūgas. bac illac pone meando.

H̄c aduerbia rūdēt̄ ad verbū nullū motū sed quietē importās.

Hic illuc istuc intus foris est et vbiqz

Hec aduerbia respondent̄ ad verbū motū de loco importās.

Hinc illinc istinc remeas foris intus et inde.

Snia ē q̄ tñ q̄ttuor sūt interrogativa aduerbialia simplicia q̄ q̄rūt d̄ locato i ordine ad locū. v̄l d̄ mobili i ordine ad motū. P̄rio d̄ aduerbialia qz pl̄a sunt interrogativa noīalitia. vt q̄s q̄lis q̄nt̄. D̄r. Lsimplicia. pp̄t̄ cōposita. vt q̄rūt̄ q̄lis. D̄r. q̄rūt̄ d̄ locato t̄ p̄p̄t̄ illa aduerbia. q̄lis q̄ modo. q̄ nō sunt interrogativa rēp̄ locataꝝ sed operationū.

De regimine ablativi

Arguitur. alexander est hic diminutus. quod sunt adhuc plura interrogatio-
nibus quae hic ponuntur. Assumptum probatur de istis. quis qualis est? Solu-
tio. hic loquimur de interrogatiis adverbialibus.

Contra. sunt plura interrogativa adverbialia. ergo solutio falsa. an-
cedens probatur de istis. quorum quousque. Solutio. illa interrogativa
sunt proprie figure. sed hic loquitur de illis que sunt simplicis figure.

Contra. sunt plura interrogativa adverbialia simplicis figure. sed soluto nul-
la. etiam probatur de istis. quo et quid. Solutio. sed loquitur de interrogatiis quae
de loco. quia non sunt predicta. et illa arguitur soluto satis ex declarato siue.
Querit. quod est ratio quae sunt in interrogatiis quae locorum. Solutio. ratione illa per se
non sufficiet. Nam oportet quod sit locatio in ordine ad locum. vel sed de locato
queritur secundum quod mouetur ad locum. et sic est quo. Vel secundum quod quesicit aut etiam
mouetur in loco. et sic est ubi. Vel querit de locato secundum quod mouetur per lo-
cum. et sic est qua. Vel secundum quod mouetur de loco. et sic est unde. Unde? Per quod
qua vel ubi sit questione siue per unde. Quo petit ad. qua per in ubi petit. unde
petit de. Hoc est. questione facte per quo respondemus nominaliter per positione
one ad. Et questione facte per qua ridentem per banc positionem per te.

Queritur. utrum ista quatuor interrogativa etiam possint capi relative. So-
lutio sic. ut illa pars mundi orientis nuncupatur unde sol oritur. Quo de-
mergitur occidens. Quia decurrunt meridiem.

Queritur. quod modis capitur quo. Solutio quatuor modis. Primo ut est
abstinentia casus a quibus significatis instrumentum. ut non est mibi quae bauria. Secundo ut
est intentione causal. ut cedo te quod meliori reddam. quod. ut. Tercio capititur per
quoniam. ut eo sunt nomes deo chariores quam homines. quod. ut. quarto quod
est adverbium quereres de loco ad quem est motus. ut quod ibimus. quod vadimus. Et sic
ponit quoniamque relative. ut ego ibo eo quod tu vadis.

Queritur. quid est interrogatio seu questione. Solutio. est quod est motus ra-
tionalis quod per credit ad noticiam in quo discurrens quesicit sicut est motus
in suo termino quietescit. Vel secundum per se ipsam est dubitabilis positione. Sed
responso est ipse qui sit apud interrogatorem manifesta declaratio.

Queritur. quod modis est ridentem ad interrogatores facta per quod. Tertio quod tripli-
citer. Primo adverbialiter per ista adverbia. huc illuc istuc foras et iterum. Se-
cundo nominaliter. et secundum duobus modis. quoniam per nomine appellativum. et sic ridentem
est in accente mediante proprium ad. ut quod iuit paulus. ridentem ad civitatem ad ec-
clesiam te. Quoniam per nomine proprium locale. et secundum duplum. quoniam per proprie-
tatem loci maioris. et tunc ridentem in accente mediante proprium ad. ut quod iuit iohes. ridentem ad
fratrem. Quoniam per nomine proprium loci minoris. et secundum duplum. quod vel tale nomine est
ideclivable vel posse figure. tunc de ridenter in accente mediante proprium ad. ut quod
iuit iohes. ridentem ad modum singularium. Sed quoniam est declivable simplicis figure
singularis numeri debet ridenter in accente sine positione. ut quod paulus iuit.

De regimine ablativi

Respondeat colonia. Potest etiam responderi ad quod primus supinus. ut quod in iobanes. rendetur. dormitum studitum presentum te.

Queritur. quod modis rendet ad interrogatores factum per quod. Solutio duabus modis. scilicet adverbialiter et nominaliter. Adverbialiter per bac illac istac. Si nominaliter. h est duplicit. Prior quod nomine appellativum. et tunc rendet in accusative proprieate. ut quod iobes. Rendet per ecclesias. Secundum quod nomine proprium loci. et h duplicit. Prior quod nomine proprium loci maioris. et tunc rendet iterum in accusative proprieate postmodum. ut quod iobes. rendet per brabantiam. Secundum quod nomine loci minoris. et h duplicit. quod quicquid est indeclinabile. et tunc rendet in accusative proprieate postmodum. ut quod iobes. rendet per swollis. Quicquid est nomine declinabile. et tunc rendet in abiecto. ut quod iobes. rendetur colonia.

Queritur. quod modis caput quod. Solutio. multis modis. Prior ut est ab latius fisi gressus a quo vel quod. ut percutit manu percutit quod ipsum fortiter levit. Secundum caput ut est interrogatio loci adverbiale. et sic caput hic. et h caput primo infinitum. ut stat incertus. et nescit quod sit eundem. cum ea omnia per viatoriter intuetur. Secundum caput relative. Plaurus. Hoc via quod liceat fugere. Tercio interrogative. ut in exemplis supra positis plurimis patuit.

Queritur quod modis rendet ad ubi. Solutio. duobus modis. Prior per adverbia. ut ubi est iobes. rendet. hic illic istuc in sorte. Secundum quod nomine. et h duplicit. Prior quod nomine appellativum. et tunc rendet in abiecto mediata proprieate. ut ubi est iobes. rendet in ecclesia. Quicquid est nomine loci. et h duplicit. quod quicquid est indeclinabile et proposita figura. et tunc rendet in abiecto mediata proprieate in. ut ubi sunt sortes. rendet in swollis. Quicquid est nomine declinabile. et h duplicit. quod vel est primo de clariatis vel secunde de clariatis singularis numeri. et tunc rendet in genere absolute posito. ut ubi est iobes. rendet colonie vel louani. Vel est primo declinatio et plures numeri. vel tercias et singularis numeri. tunc rendetur est in abiecto sine proposito. ut ubi sunt iobes. rendet attemnis vernone te.

Cum nonnullus quod ubi sunt caput ut est nomine neutri generis. et tunc est essentia simpliciter et generalissimam. et sic est vnde de decem predictamentis. Quicquid vero caput adverbialiter. et h triplicit. Prior interrogative quod est de quod vel modo. Tu in loco. ut in proposito caput. Secundum caput flativum. ut ibi est petrus ubi est ephes.

Tercio ut valde tamen sic possum. ut ubi in gratia domini sedetur statim scholas intravit.

Queritur. quod modis rendet ad unde. Solutio duobus modis. Prior per adverbia ut hinc illinc te. Secundum quod nomine. et h duplicit. Prior quod nomine appellativum. et tunc rendet in abiecto mediata proprieate de. ut unde venit iobes. rendetur de ecclesia. Quicquid est nomine proprium loci. et h duplicit. Prior quod nomine proprium loci maioris. et tunc iterum rendet in abiecto mediata proprieate de. ut unde venit iobes. rendet de francia. Secundum quod nomine proprium loci minoris. et h duplicit. Prior quod est indeclinabile. et sic rendetur in abiecto mediata proprieate de. ut unde venit sortes. rendetur de campis. Si est declinabile et simpliciter figura. re-